

ઝીંદા કરા માતૃ

८५

અમલો-નયે અમલીયાત.

अनावनार तथा छापी प्रसिद्ध करार.
भी. नारायणजी इत्यादींनी जीवित्या.
प्रमाणे त्यांचा अर्थ त्यांच्या जीवित्या.

આ છુક સને ૧૮૬૭ના ૨૫મા એપ્રિલ મુજબ રજીસ્ટર્ડ થયેલી છે. માટે માલિકની રજા સિવાય કોઈએ છાપવી, અગર છાપા નહીં.

मुद्रित-व्यासना इत्यपर्यायनाम "शंकर" प्रि. प्रेसमां
नारायणपुराय लक्ष्मणपुराय नीलमे छापी.

સને ૧૯૨૪ ઇસ્વી.

સને ૧૩૪૨ હીજરી.

आवृत्ति ४ थी.

1984 2000.

કીમત ૦-૧૨-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૪૭૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૬/૨૧ ૩૨૫૫૮૮

વિષય Δ૭:૮

ચૌથા-એડીશન.

દીખાયા

ઝીંદા કરામાત,

ઉફ

ખઝો-નયે અમલીયાત.

સાહેબો, યે અમલીયાતહી કિતાબ મેંને ઇસલીયે
છપવાઈ, કે ઇસસે પેહલે મેરી બહોતસી કિતાબોંકો પબ-
લીકને બડી કદ્ર, ઓર ઇબજતહી નિગાહસે દેખા હે. ઓર
હબરોં શાયેકીન, મેરી તાજ તસનીફહી ખસીદારીકે હમેશા
મુતેઝર બને રહતે હે.

પેહલે અયસે અમલીયાત, ઓર ઉસકે ભેદ, ઉસતાદ
અપને શાગીરદોંકો બડી ખીદમતકે બાઅન બતલાયા કરતે થે.
આજ-કલ હરએક ઇલ્મહી કિતાબેં બાઝારસે ખરીદ કરકે,
હર શખ્સ અપને ઘર બયેઠકે સીખનેકા આદી હો-ગયા હે.
ઇસલીયે અકસર કિતાબ બનાને-વાલે, ખુદકે કાયદેકે
લીયે ઇધર ઉધરસે નકલ કરકે કિતાબ છપવા દેતે હે.

ઝોર અસલી બાતકા પતા નહીં લગાતે હે. જસસે પરહને-
વાલેકો ફાયદે-કે બદલે નુકસાન હોતા હે. ઇસલીયે ઇસ
ઇલમકી, ઝોર કિતાબોંકી તરફસે લોગોંમેં એતેબાર (યકીન)
ઉઠ ગયા હે. લેકીન મેંને બહોતસી કલમી, ઝોર છપી
હુધ કિતાબોંસે તહકીક કરકે, ઝોરબહોત લોગોંકી ખુશામદેં
ઝોર ખિદમત કરકે, બે ચીજેં હાસિલ કી હે, વોહ આપ સાહેબોંકે
પેશે નઝર કીયા હું ઝોર અમલીયાતકે કવાએદલી ઇસ કિતા-
બમેં લીખજે ગયે હે, કે જસસે આમીલકો કામ-ચાખી
હોવે, ઝોર લોગ આપના શૌક પુરા કર સકે. યે કિતાબકી
સખ નકલેં ખલાસ હો-બનેસે, ચૌથી મરતબે છપવાઇ હે.
યે કિતાબ મેંને બડી મેહનત, ઝોર તજવીજસે જમા
કરકે લીખખી હે. અગર ઇસસે કીસીકો ફાયદા પહોંચે,
તો મુજકો દુઆયે ખયેરસે યાદ કરે, ઝોર ઇસમેં કીસી જગા ખતા
નઝર આવે, તો મુજકો મોઆફ કરે. કયુંકે ખતા હરએક
ધૂનરાનસે હોતી હે.

આખીર સખસે અર્જ કરતા હું, કે એક વકત ઇસ
કિતાબ-મેંસે ગુરૂ કીસી ચીજકા તજરૂબા કરે, કયું-કે બ-ગયેર
આજમાઇશકે કુછ હાસીલ ન-હોગા. લેકીન બેબ ફાયદા
ન-ઉઠાવે.

આં બીલીમારા, }
દેગલી-ટ્રીટ. }

રાકીમ દુઆગા.

મીર સૈયદઅલી કાફરી.

ઝીંદા કરામાત ❀

૭૬

❀ ખઝી-નયે અમલીયાત.

ખિસ્મીદલા હિર રહમા નિર રહીમ.

બાઅદ હુમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે હર ઇલ્મ,
ઓર ફનમેં ઉસ્તાદકી ઝુરૂરત હે, બ-અયેર ઉસ્તાદકે
હરગીઝ મુખતદી બહરા-યાબ નહીં હો-સકતા. ખુસુસન
ઇલમેં અમલીયાતમેં તો વાણ હે, કે જબ ઇસકે
સીખનેકા કોઇ કસદ કરે, તો અબ્વલકીસી ઉસ્તાદે કામીલસે
તરીકે આમાલકે સીખે. ઓર ઇબ્તિજત હાસીલ કરે. એસ
તરેહસે મુરશીદ ઇરશાદ ફરમાતે હેં, ઉસી તરેહસે
કરે. જશ ફરક નહો. ઓર યે યકીન રખજે, કે
જો મુરશીદને ફરમાયા હે, વોહ સહી હે. તો અપને
દીલમેં જરા શક ન-લાવે, ઓર ઉસકો-હી બરહક સમજે,
તબ ઉસમેં ઝુરૂર ફાયેદા કામીલ હોગા. ઓર
ઇનશા-અલાહ, ઉસકી મેહનત બરબાદ ન-હોગી. ઓર
અગર બે-ઇબ્તિજત, ઓર સાહેબ અમલકી તલકીન બ-અયેર

કોઈ અમલ કીયા જાવે, તો કુછ કાચેલા ન-હોજા. ઇસી સખખસે ના-વાકીફ આદમી અમલ પઢ-કર, રજઅતમે (ફીટકારમે) ગીરફતાર હો-જાતે હેં, ઓર દીવાનોંકી તરેહ કુચા બ-કુચા મારે મારે ફીરતે હેં, ફીર કોઈ ઇલાજ કારગર નહીં હોતા હે.

તાસીરાતે અસમાયે ઇલાહી હક હેં, ખાઅજે મુનકેરીન તાસીરાતે અસમાયે હુસના, ઓર આયાતે કુરઆની, વ-ગયરા સે, ઇનકાર કરતે હેં. ઓર ઉસકો ફેઅલે અખસ (નીકમ્મા) સમજતે હેં, ઓર કેહતે હેં, કે ઇનમેં કુછભી તાસીર નહીં. ઇસકે પઢનેસે કયા હોગા ! હમકો તો ખુદા પર તવકકુલ હે. ઓર ઇન ખાતોંસે ઇજહારે તવકકુલ કરતે હેં, રાહે હકકો છોડકર ગુમરાહ હો-ગયે હેં. તરેહ તરેહકી અપની જાહીલાના તકરીરેં મીલાતે હેં. ઉન ગુમ-રાહોંકો ખુદાયે તઆલા, રાહે રાસ્ત દીખાવે, મુનકીરોંકે કુફ્ર તોડનેકે લીયે તાસીરાતકે સુખુતમેં ચંદ દલીલેં લીખખી જાતી હેં.

હક તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઇરશાફ ફરમાતા હે, કે “વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને, મા-હોવા “શીફા-ઉન.” યાને “હમ ઉતારતે હેં, કુરઆન-મેંસે. હસસે લોગ શીફા પાવેં,” ઓર હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે “મલ-લમ યસ-તશફે ખિલ કુરઆને ફદા શીફાઆ-હુદલાહ.” યાને બેઈ ફે

શીકા ન-હોઈ કુરઆનસે, પસ નહીં શીકા દેગા ઉસકો અદાહ. યાને ફીર કીસી ચીઝસે ઉસકો શિકા ન-હોગી.

અસહાબે કીરામ, ઓર અબલીયાયે ઉઝામને આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં પઢકર, અકસર ખીમારેં, વ-ગયશ પર હમ કરતે થે, ઓર ઉલમાને ઇસ બારેમેં બહોત કુછ લીખ્યા હે. ઓર મશાયેખે ઉમ્મતે મોહંમદીયેંને આયાતે કુરઆનીસે સદહા કીસમકે અમલીયાત મુકર્રર કીયે હે. ઓર ઉનકી ઝકાત દેનેકે તરીકે અપને મુરીદોંકો તાઅલીમ ફરમાયે હે. તો અયસે અમરે ઝાહીરસે ઇનકાર કરના નાહાનીકા કામ હે હર સાહીબે અકલ, ઇસસે માહીર હે. કે ખાલીફ જલ્લ-શા-નહુ ને, કોઈ ચીઝ અયસો મખલુક નહીં કી, કે જીસમેં કુછ તાસીર નહો. અસમાયે ઇલાહી, ઓર આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં, કે બો પાક હે, ઉનમેં તાસીરેં જુદર હે, ઓર નફા, ઓર નુકસાન, બ-અયને મુશાહીદા હોતે હે, ઓર કયામત તક યે સીલસીલા બરી રહેગા.

હર અમરમેં તરકીબકો બડા ફાઇલ હે, બ-જયેર તરકીબકે કોઈ ચીઝ મોયરસર નહીં હોતી, મલસન અતીખ્યાને મરજોંકે લીયે નુસખે બતા દીયે, ઓર ઉસકે ઇસ્તેમાલ કરનેકી તરકીબ, ઓર વક્ત બતા દીયે, ઉસ તરકીબકે સાથ ઇસ્તેમાલ કરનેસે મુફીદ હોતે હે. અગર કુછસી ઉસસે ખીલાફ

હુવા, તો કુછકા કુછ હો-ગયા. અગર કોઈ શખ્સ ના-વા-
 કીક બ-ગયેર પેહુછાને મરઝકે, દવાકી તાસીરાત દેખકર કોઈ
 નુસખા, ખીલા સોચકે લીખ દેવે, તો ઉસકે ઇસ્તીમાલસે
 સીવાયે નુકસાનકે કાયેદા ન-હોગા. મસલ મશહુર હે; કે
 “નીમ હકીમ ખત-રયે જાન. ઓર નીમ સુદ્દા ખત-રયે ઇમાન.”
 કોઈ મકાન, યા કપડા, યા ખાના, બિદુન તરકીબકે તૈયાર
 નહીં હો-સકતા, અયસાહી અમલ પઢનેમેં, ઓર તાવીજ
 લીખનેમેં તરકીબ, ઓર વક્ત મુકરર હે. ઇસલીયે સુફી-
 યોંને અમલીયાતમેં વક્ત, પરહેઝ, ઓર સખ તરકીબેં ખતા-દીં.
 કે જીસસે અમલ કરને-વાલેકાં મહેનત ખરબાદ નહો. જખ
 તરકીબે ખાસ-કે સાથ જો અમલ, યા તાવીજ, કીયા જાયેગા,
 તો જુરર ઉસકી તાસીર હોગી. ઓર અગર યે કહા જાયે, કે
 હુમને અમલ પઢે, ઓર તાવીજ લીખજે; લેકીન કુછબી
 તાસીર ન-હુઈ, તો ઇસમેં અપનાહી કુસુર હે. ના-વાકીક
 લોગ, બદ એતેકાદ હોકર તાઅને કરતે હેં. અગરચે ખુદા-
 વંદ તઆલાને સખ ઉમરાતકો, કે જો હુયે હેં, ઓર હોંગે,
 ઉનકો લોહ તકદીરમેં લીખ દીયે હેં, મગર યેહબી હુકમ
 ફરમાયા હે, કે “ઉદ-ઉની અસ-તજીબ લકુમ”
 યાને મુજકો પુકારો, કે પહોંચું તુમહારી પુકારકો, આકીલ
 કો આહીયે, કે તકદીરકે લીખજે હુયે પર ગાફીલ ન-રહે.
 અપને મતલબકો ફરગાહે ઇલાહીમેં અર્ઝ કરતા રહે, યકીન

કરના ચાહીયે, કે દુઆ હો, યા દવા, બ-ગયેર હુકમે ઇલા-
હીકે અસર ઉસકા આહીર નહીં હોતા હે, ચુનાંચે કલામે
પાકમેં આયા હે, કે “લા ત-ત હર રકા, જર-રતુન
ઇલલા બે-ઇજ-નીલલાહ,” યાને નહીં હીલતા કાઈ (તીનકા)
જરરા, મગર સાથ હુકમ અલ્લાહ-કે, કલી કાંસીકો એક દવાસે
ફાયેદા હોતા હે, ઓર કબી ઉસસે નુકસાનભી હોતા હે.
નફા ઓર નુકસાન, ખુદા-કે ઇખત્યારમેં હે. કીસીકો ઉસમેં
દખલ નહીં, અગર દુઆ, ઓર દવાકી તાસીર, આહીર નહો,
તો ખ્યાલ કરના ચાહીયે, કે મરઝીયે ઇલાહી યુંહી થી,
ઓર ઉસીમેં બેહતરી હે. કયું-કે ઇનસાન બહોતસે કામોંકો
અપને લીયે નેક, યાને અછછા બાનતી હે, ઓર હકીકતમેં વોહ
ઉસકે હુકમેં ખુરે હોતે હે. ઓર જીનકો વોહ ખુરા બાનતા હે,
વોહ ખુદાયે અલીમકે ઇલ્મમેં ઉસકે લીયે અછછે હે. જયસા-કે
અલ્લાહ તઆલાને અપને કલામેં પાકમેં ફરમાયા હે, “વ અસા
અન તક-રહુ શય-અંવ, વ-હોવા ખય-રહ લકુમ, વ
અસા અન તોહીખુ શય-અંવ, વહોવા શર રહ લકુમ.”
યાને વોહ શાયદ તુમકો ખુરી લગે, એક ચીઝ, ઓર
બેહતર હો, તુમકો, ઓર શાયદ તુમકો ખુશ લગે. એક
ચીઝ, ઓર વોહ ખુરી હો તુમકો, મશાયેખોંને ચિલ્લોમેં
બયેકના ઇખત્યાર કીયા હે, ઓર તસવ્વુફી કિતાબોં-મેં
ચિલ્લા-કશી, ઓર ગોશા-નશીની, કે અકસર ફાયેદા લીખે
હે, ઓર ઉસસે સફલા તરફકે લેદ, આહીરી ઓર ખાતીના

માઅલુમ હોતે હે. હુમારે અરબાબે તરીકતને ઉસકો ઇખત્યાર કીયા હે, ઓર હબરોં ક્વાએદ હાસીલ કીયે હે.

આબ પહેલા અમલીયાતકે ચંદ ક્વાએદ.

આમીલ, યાને અમલ કરને-ન્વાલેકો લાઝીમ હે, કે પાઅંદે સુમ, ઓર સલાત રહે, યાને નમાઝ પઢે, ઓર રોઝે રખે. તાકે નફ્સે અમ્મારા જેર હો. ઓર કુવ્વતે (હયવાની) બહા-મીયા હખી રહે. ઓર^૧ અપને મજહબકે મોવાફીક, ચાહે ઇલાહીમેં મશગુલ રહે કે જીસસે તખીઅત હર વકત, નેક ખ્યાલકી તરફ મુતવજ્જ રહે.

અકલે હલાલ, ઓર સીદકે મકાલ, યાને હલાલ ખાવે, ઓર સચ ખોલે, હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે ફરમાયા હઝરત રસુલે કરીમ સલ. ને કે, પાક કરો ખાના અપના, તાકે દુઆ તુમહારી બહોત જલ્દ, અલ્લાહ તઆલા, અપની રહમતસે કુબુલ ફરમાવે, ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે અગર એક લુકમા હરામકી રોજીસે કોસીકે પેટમેં જાતા હે, તો ચાલીસ રોજ તક, ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં હોતી. ઓર દીલમેં સીયાહી આ-જાતી હે, આમીલકો વાજબ હે, કે લુકમા હરામકા ન-ખાયે. હરામકા લુકમા ખાનેસે સુસ્તી

પયદા હોતી હે, ઓર નીંદ ગાલીબ હોતી હે. ઓર જખ નીંદ ગાલીબ રહી, તો અમલમેં ખામી આયેગી, ઓર મેહનત ખરબાદ હોગી.

ઝુટ બોલનેસે પરહેઝ કરે, ને કોઈ ઝુટ બોલતા હે, ઉમ્મકી ઝખાનસે તાસોર જાતી રહતા હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અબ્વલ, સદકા દેના બેહતર હે, કયું-કે મોહતાનેકા ખુશ હોના, ખુદાકા ખુશનુદીકા ખાએસ હે. ઓર રહમતે ઇલાહી, નેશ કરતો હે. ઓર સદકા દેને-વાલા, અદ્લાહકા ખ્યારા હો-જાતા હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અબ્વલ તર્ક કરના (છિડદેના) હયવાનાતે જલાલી, વ જમાલોકા ઝુર હે. જલાલી યે હે. ગોશત, મછલી, અંડા, વ-ગયરા. ઓર જમાલી યે હે, દુધ, દહીં, મખખન; ઘી, વ-ગયરા ઓર મકરૂહાત યે હે. જયસે લસ્સન, ખ્યાજ, હીંગ, યા ને ચીઝ બદખુ-દાર હો, ઓર ડકારલી જીસસે બદખુ દાર આવે, કયુંકે મલાયેકાકો ઇસસે નીહાયત નફરત હે. હદીસે શરીફમેં વારીદ હે, કે ફરમાયા, હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે, ને કોઈ ચીઝ બદખુ-દાર આવે, વોહ હમારી મસજીદમેં હાઝીર ન-હોવે. કે ઉસકો બદખુસે મલાયેકાકો અજીયત હોતી હે. જખ કોઈ શખ્સ, અમલ પઢને બયેઠતા હે, તો મોવજિલ ઉમ્મકે ઝાઢીર હોતે હે. અગર ઉમ્મકે મોંહસે પઢતે વકત બદખુ નીકલેગી, તો મોવજિલ

નીહાયત પરેશાન હોકર બદ-દુઆ કરેંગે; તો આમીલકો ક્ષાયદેકે બદલે તુકસાન હોગા, પસ અયસે અમલોમેં સીફ સુંગફી દાલ, ઓર ખુશક રોટી, ખાના પડતી હે. ઓર બાઅઝ અમલોમેં જવફી રોટી. સીફ નમક ડાલકર, ખાની પડતી હે. ઓર બાઅઝ અમલોમેં, તો ચહાં-તકકા પા-બંદી હોતી હે, કે અપને હાથસે રોટી પકાની પડતી હે. ઓર વોહલી બા-વુઝ પકાની પડતી હે.

આમીલકો ચાહીયે, કે હમેશા પાક, ઓર સાફ રહે. ઓર જબ અમલ પઢે; યા તાવીજ લીખ્જે, તો ગુસલ કર લેવે, યા વુઝ કર લેવે, બ-ગયેર ઉસકે કલી અમલકા પઢના શુર ન-કરે, ઓર ખ્યાલ રખ્જે; કે હમેશા કપડે પાક, ઓર સાફ રહેં, કપડોંકી પાકી બાતીનકી પાકી કરતી હે.

જબ અમલ પઢનેકા કસદ કરે, તો અવ્વલ ગોશા-નશીનીકો ઇખત્યાર કરે. ઓર અવ્વામ ઔરતેં, ઓર લડકોંસે અલગ રહે, તનહાઇ જગામેં અમલ પઢનેસે બહોત તાસીર હોતી હે, ઓર જીસ મકાનમેં બયઠે, વોહ જગા પાક, ઓર સાફ હો. ઓર ખુશખુસે વોહ મકાન મેહકા રહે, ઓર મુસલ્લે યા ચટાઇ પર બયઠે, અગર ઝમીન પર બ-ગયેર ચટાઇકે બયઠે, તો બેહતર હે, કયું-કે ઇસમેં આજીઝી સાખીત હોતી હે, ઓર આજીઝી ખુદાકી જનાબમેં બહોત પસંદ હે, બયેઠનેકી જગામેં અધેરા હો, તો બેહતર હે, અમલ પઢતે વક્ત કિબલેકી

તરફ મોંહ કરકે નમાઝકે 'કાઅદમે' એસ તરફ બચકો
હે, ઇસ તરફ હો-ઝાનું હોકે બચકો.

અમલીયાતમે વક્ત ઓર જગાકા તાઅલ્લુક બહોત ઝુરરી
હે, યાને એસ જગા પર, પેહલે દીન વઝીફા શુરૂ કરે, ઉસી
જગા પર મુદત પુરી હોતે તક પઠા કરે. ઓર પેહલે દીન એસ
વક્ત પઢના શુરૂ કરે. ઉસી વક્ત પર હર રોજ પઠા કરે. ઓર
એસ મુસલ્લે ઓર ચટાઇ પર, યા જગા પર પેહલે રોજ પઢે,
ઉસી-પર આખીર તક પઢે. અયસા ન-કરે, કે આજ ઘરમે
અમલ પઠા, તો કલદરિયા-કે કીનારે પર ચલા ગયા, પરસું
કીસી બાગમે, યા ઉસસે અગલે રોજ, કીસી મયદાનમે,
યા અગર આજ સુખોહકો પઠા, તો કલ શામકે વક્ત
પઠા. અયસા પઢનેસે અમલ દુરસ્ત નહિ હોતા હે. બાઅઝ
ચીલ્લોમે જહાં રાતકો અમલ પઢના પડતા હે, વહીં સોના
પડતા હે, પસ અયસે અમલ, અપને ઘરકે કીસી પાકીઝા
હુજરેમે કરના ચાહીયે.

જબ તક ચીલ્લા ફતેહ ન-હો, કુલ પરહેઝોંકી પા-બંદી
લાઝીમ હે, નશાહાર શયકા હરગીઝ હરગીઝ ઇસ્તીમાલ ન-કરે.
મસલન લંગ; અરસ, ગાંબ, મદક, ચંદુ; અફથુન, શરાબ,
વ-ગયરા. ઇન ચીઝોંકે સીવાયે, ફેઅલે બદસે-બી પરહેઝ
કરે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઓરતસે સોહબત કરનાબી.
બંદ રખો. ચીલ્લા પુરા હોનેકે બાઅદબી, અમલકે હર

રોજ ખીસા--નાગા, એક ઠક્કા પઠ લેના ઝુરર છે. ત્રાકે વીંદ
ઓર ઇઓરસે અમલ પર પુરા કળગા હાસીલ રહે. ઓર
ઉસકો તાસીર ઘટને ન-પાવે. કયું-કે વીંદ છોડ દેનેસે
અમલકી તાસીરમેં નુકસ આનેકા અંદેશા હુવા કરતા હે.

અમલ પઠતે વક્ત, મતલુબકા ખ્યાલ, યાને તસબુર
ઓર અપની મુરાદકા ખ્યાલ, પેશે નઝર રખે. જખ--તક મત-
લખ હાસીલ ન-હો, તખ તક અપના લેદ કીસીકો ન-કહે

બાઅઝે અમલોંમેં, બુખુર, યાને ખુશબુ-લી જલાની
પડતી હે. પસ તસખીર, ઓર હુખકે લીયે સંદલે સુદેદ.
સંદલે સુખ, ઇલાયચી સુદેદ, કાપુર, ઉદ, અગર, ઇતરીયાત,
ખુશબુકો ખત્તી, યા ધુપ, વ--ગયરા. ઓર કપડોંકો મોઅત્તર
કરના હો, તો કીસી સુદેદ રંગકા ઇતર લગાવે, મસલન
મોત્તીયા, ચમેલી, મોલસરી, કેવડા, કરના, ઓર સંદલે સુદેદ
વ--ગયરા. ઓર બાઅઝોંમેં પોશાકકી પા--ખંદી, લાઝીમ હુવા
કરતી હે હુખ, (મોહબ્બત) ઓર તસખીરકે લીયે, સુદેદ
પોશાક, યા કેસરી, યા જાઅફરાની, રંગકો પોશાક પેહને,
તસખીર (હુખ) યાને કીસીકો અપના તાબેદાર બનાના, બાઅઝ
અમલોંમેં સીફ એકહી ચાદર ઓઢની પડતી હે. ઓર વોહ
એક લંબી ચાદર લેકર આધી તલે બાંધે, યાને નાફકે નીચે,
ઓર આધી ઉપર ઓઢે, મગર સર ખુલ્લા રેહને દેવે.

તસખોર, યા મેઢુખત, યા હુખ, કા નકશ (તાવીજ) લીખનેકે લીયે, શાખે અનારે શીરીનકી કલમ બનાવે, ઓર બાઅફરાન યા કાજલકી સીયાહી બનાકર, ઉસમેં પાનીકે ધવજ શુલાબ, યા અરકે કેવડા, ડાલકર ખુશખુ-દાર કરલે. અયસી સીયાહી કે લીખખે હુયે તાવીજ, અમુમન યાતો દરીયામેં ડાલે જાતે હેં, યા હવામેં ઉડાયે જાતે હેં. યા પીલાયે જાતે હેં. યા ફતીલે બનાકર જલાયેલી જાતે હેં. યાને પેહલે એક એક પાકીઝા રીકાખીમેં પાકીઝા રેત ભરકે, ઓર શાખે અનારે શીરીનસે નકશ લીખકર મીટાતે જાતે હેં. યાને પેહલે એક નકશ લીખખા, ફીર ઉસે મીટા દીયા. ઓર ફીર દુસરા નકશ લીખખા ઓર ઉસેલી મીટા દીયા. ફીર તીસરા લીખખા, ફીર ઉસેલી મીટા દીયા. અલા હાજલ કીયાસ, ધંસ તરેહ લીખતે. ઓર મીટાતે જાતે હેં. હતાકે ઉનકી ગીનતી પુરી હો-જાતી હે. અયસે નકશ, અમુમન, યાને ખાસ કરકે સુખોહકે વકત સુરજ નીકલનેકે પેહલે શુરૂ કાયે જાતે હેં. ઓર સબસે ખેહતર જગા અયસે કામકે લીયે. દરીયાકા પાકીજ કીનારા હે.

હુખકે યાને મોહખખતકે લીયે, જો અમલ શુરૂ કરે, યાને જીન દીનોમેં ચાંદ બઢતા હો, ઉન દીનોમેં શુરૂ કરે, યાને પેહલે યા દુસરે હફતમેં શુરૂ કરે, ઓર ધંસ કામકે લીયે નીચે લીખખે હુયે દીન, ઓર વકત, અછછે ગીને જાતે હેં. પીર, પુધ; જુમ-આ. વકતે સુખોહ, ઓર શામ, ઓર રાત, ઓર અકસર અયસે અમલ, યા દુસરે અમલ, નવમહી

જુમેરાત, યાને જુમેરાજ જુમેરાતલી હો. ઓર ઉસો દીન આંદ-રાતલી હો, ઉસકો નવચંદી જુમેરાત કેહતે હેં, ઉસ રોજ અમલકો શુરૂ કરના બેહતર હે, અગર અચસા મૌકા ન બને, તો જુમેરાતસે શુરૂ કરે. બહોતસે અમલ, ઇશાકી નમાઝ બાઅદ રૂશુ કીયે જાતે હેં.

જો અમલ, જુન્નીયાત, યા હમ-ઝાદકી હાઅવતકે હુવા કરતે હેં. ઉનમેં અપને ગીર્દ હીસાર (કુંડલ) કરના પડતા હે, યાને અપને ગીર્દ કુંડલ, ખેંચના પડતા હે, વર ન ખૈફ હોતા હે. કયુન-કે જુન, યા મોવકિકલ, સદમા પહુંચાવે. ઇસલીયે હીસાર કરના ઝુરૂર હે. હીસાર કરનેકા તરીકા યે હે. સુરયે અલ-હમ્દ, ઓર ફુલહો-વલ્લાહ, ઓર આ-ય-તુલ ફુરસી, યે તીનેાં તીન તીન બાર પરહ-કર, છુરી પર દમ કરકે, અપને ગીર્દ લકીરકા કુંડલ બનાલે, મગર વોહ ઇસ તરકીબસે કુંડલ ખેંચે, કે દોનો સીરે આપસમેં મીલ જાવે. ઓર રાસતેમેં કહીં હલકા યાને કુંડલ બિલકુલ ટુટને ન-પાવે, બલકે અચસા કીયા કરતે હે, કે દોનો સીરોકે મીલનેકે અકામ પર, છુરીકો ગાડ દીયા કરતે હે, ઓર બાઅજે નહીંબી ગાડતે, છુરીકો અપને પાસ રખ લેતે હે. ઓર બાઅજે સીધે હાથકી અંગુરતે શહાદત પર દમ કરકે, ઉસસે હલકા ખેંચતે હે. અંગુઠેકે પાસ વાલી ઉંગલીકો, અંગુરતે શહાદત કેહતે હે. હલકેકે અંદર બાઅજે પાકીઆ કપડા, યા મુસલ્લા,

ખીછાકર બયઠતે હેં, બાઅજે લકડેકી ચોકી, રખકર ઉસ-ચર
બયઠતે હેં. બાઅજે હલકેકે અંદર છુરી, ઓર પાનીકા ભસં
હુવા લોટા રખ-લેતે હેં. અલ-ગરઝ, યે સખ માતેં ઉસતાદકે
ખતાને પર મુન-હસર હે. ઈબ્રજત દેને-વાલા જીસ તરેહસે
ખતાયે, ઉસી તરેહ અમલ કરના ચાહીયે. છુરી ઓર છડી,
ઓર પાનીકા લોટા, યે તીનોં ચીજેં; અપને પાસ હલકેકે
અંદર જુરૂર રખજે, લોટા ઈસલીયે, કે અગર ખ્યાસ લગે, યા વુજુ
ટુટ જાયે, તો ફૈરન વુજુ કરલે, ઓર છડી ઈસલીયે, કે જંમલક્ષ
કોઈ જનવર, મીસલે સાંપ, ખીછછુ, યા ગીડર, વ-અયરા આ-
જાયે, તો છડીસે ઉસકો હઠાયે. ઓર છુરી ઈસલીયે રખજે,
કે ઉસસે જીન, ઓર ખલીયાત, બેર કરને નહીં પાતે. ઓર
અલગ રેહતે હેં.

નકશકે અંદર તાલીમકા, ઓર ઉસકી માંઝ નામ લીખજે.
ફીર મતલુબકા નામ લીખજે. અગર ઈસસે ઉલટા લીખજેગા, તો
તાસોરબી ઉલટી હોગી. ઓર બાઅજે અમલીયાતમેં તાલીમ
ઓર મતલુબ, દોનોંકી વાલીદાકા નામબી લીખના પડતા હે.
અગર ઉસકી વાલીદાકા નામ માઅલુમ નહો, તો ઉસકો
જગા અમ્મા હુવાકા નામ લીખ દેવે.

આમોલકો ચાહીયે, કે જખ અમલકી થોડી તાસીર
ઝાહીર હો, તો અમલકો હરગીઝ ન-હોડે. બરાબર પઢતા રહે.
અગર ખીલકુલ અસર ઝાહીર નહો, તખબી અમલ તરફ તકદે,

અકસર અથસા હોતા હે, કે બ-સખબ, બે-એહતીયાતી, યા કીસી અમરકી ગફલતસે, અમલમેં નુકસાન આ-જતા હે. ઓર જબ તક પુરી પુરી, સખ શરતેં અદા નહોં, તો કુછ અસર ઝાહીર નહીં હોતા. મગર યે મેહનતલો બરબાદ નહીં હોગી. બલકે તાસીરે અમલમેં કુબત ઝીયાદા હોગી. આમીલકો લાઝીમ હે, કે સાખીત કદમ રહે. અગર વોહ એક ચીલ્લેમેં કામ-ચાખ નહો, તો દુસરા ચીલ્લા શુરૂ કરે. હરગીઝ ના ઉમ્મીદ ન-હોવે.

કીસી સાહેબે ઇબ્જતસે ઇબ્જત લેકર, અમલ પરહે. ચુંહી સુની હુઈ ખાતકો લે-દોડના, ઓર ઉસ-પર અમલ કરના અછછા નહીં હોતા, બલકે નુકસાન હોતા હે.

અમલીયાતમેં ચંદ ખુલાસોંકી ઝુરત હે કયું-કે અકસર લોગ ઉસમેં ના-વાકીફ હે. વોહ જેલમેં લીજખે જાતે હે

આ-ય-તુલ કુરસી,—યે હે. “અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અલ હેયુલ કેયુમ, લા તા-ખુલ્લુ-હો સિન-તુવ વલા નૌમ, લહુ માફીસ સમા-વાતે વમા-ફીલ અરદે, મન-ઝલ લજી યશ-ફઓ ઇન-હહુ ઇલા બે-ઇજ-નેહ. યાઅ-લમો મા-બયના અયદી-હીમ, વમા બલ-ફહુમ. વલા યોહઇ તુના બે-શય-ઇમ, મીન ઇલ-મીહી ઇલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીયો હુસ-સમા-વાતે વલ અરદે, વલા ય-ઉ-દોહુ હીફ-ઝોહોમા, વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

નાદે અલી-યે હે.-નાદે અલી-યન, મજ-હરલ યમ-
યેમ, તજે-હો અવ-નન લક કીન મવા-યેમ, કુલ્લો હમ-
મીન, વ-ગમ્મીન, સયન-મલી બે-નુષુ-વતેકા, યા મોહંમદ,
વબે વિલા-યત્કા, યા અલી, યા અલી, યા અલી, અદ-રેક-ની.

દુરૂદ શરીફ, યે હે-અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા સયેદેના
મોહં-મદીવ, વ-અલ્લા અલે સયેદેના મોહં-મદીવ,
વ-ખારેક વ-સલ્લીમ.

ચાર કુલ-યાને સુરયે, કુલ યા ઐયો-હલ કાફે-રન,
ઐર સુરયે, ઇખલાસ. યાને કુલ હો-વલાહો અહક, ઐર
મઉ-જતેન, યાને સુરયે (ફલક) કુલ આઉલે બે-રખ્ખીલ ફલક
ઐર સુરયે (નાસ) કુલ આઉલે બે-રખ્ખીન નાસ. યે ચાર
સુરતોંકો, ચાર કુલ કેહતે હેં.

હફતેકે સાત દીન હેં, ઉનકે નામ, અરબી, ફારસી,

અરબી નામ	ફારસી નામ.	ઉરદુ નામ.
૧ યૌમુલ-અહક.	યક-શંખા.	ઈતવાર.
૨ યૌમુલ-ઇસનેન.	હો-શંખા.	પીર.
૩ યૌમુલ-સલાસા.	સે-શંખા.	સંબલ.
૪ યૌમુલ-અરખા.	અહાર-શંખા.	ખુધ.
૫ યૌમુલ-ખમીસ	ખંજ-શંખા.	ખુમેસાત.
૬ યૌમુલ-ખુમઆ.	આદિના, યા ખુમઆ.	ખુમઆ.
૭ યૌમુલ-સીખતા.	હફતા.	સંખીવર.

બાળ દુસરા--હુબ, ચાને મોહખતકે અમલીયાત

૧—કોઈ શખ્સ, કીસીકો અપને ઇશ્કમેં આશીક,
ઓર દીવાના, બનાના ચાહે, તો શખે જુમે આકો ઉરૂજ માહમેં
ચાને શુરૂ મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે. હર રોજ
આરસો મરતખે પઢે, ઓર પઢતે વકત અવ્વલસે આખીર તક,
મતલુબકા ધ્યાન રખખે, ગોયા સામને મૌજુદ હે. યે અમલ
ચાલીસ રોજ તક ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, એક પાઠ જગા
પર હો-આનું બચેઠકે પઢે. ગોશ્ત, વ-ગયરા. ચીઝોંકા પરહેઝ
રખખે. નિયત હરામકી ન રખખે, અમલ યે હે—

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ—ઈલાહી બે હકકે
અબ્દલ, વ મીકાઈલ, વ ઇસરા-ફીલ, વ તવ-રેતે મુસા, વ
ઈબ્રાહીમ ઇસા, વ પુરકાને મોહમ-મદર રસુલુલ્લાહ. સલ
લલ્લાહો અ-લય-હે વ સલ્લમ.

૨—જો કોઈ ચાલીસ દીન તક, હરરોજ બાઅદ નમાઝે
પંજગાના-કે સુ-રયે યાસીન, કે એક્કીસ-બાર, સુફેદ મીસ્ત્રકે
ઉપર પઢકે જલાવે, તો મતલુબ અગર સો કોસકે ઉપર હોગા,
તોબી બહોત જલ્દ હાઝીર હોયા. જલાતે વકત મતલુબકા
ધ્યાન રખખે. ઓર ઉસકા નામ લેકર જલાવે.

૩-જો કોઈ ચાહે, કે પુલાન શખ્સ, આશીક પુલાન શખ્સકા હો. તો સાત કીલેં લોહકી, એક ઉંગલીકે બરાબર લાંબી લાવે, ઓર હરએક કીલ-પર એકબાર સુરયે યાસીનકો, બનિયતે મોહખત, પઢકર દમ કરે, ઓર કહે, કે “સૌખ્યમ દીલો-મન, પુલાન ખીન પુલાન, બ-મોહખતે પુલાન ખીન પુલાન”, ઓર બબયે પુલાનકે, નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર કીલોંકો ચુદહેમેં ગાડે. ઓર આગ જલાવે, જબ કીલેં ગરમ હોંગી, તો વોહ મતલુબ દીવાના હોકર હાઝીર હોગા. લેકીન પેહલે સુરયે યાસીનકો અમલમેં લાના ચાહીયે, તબ યે અમલ કારગર હોગા.

૪-કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશકમેં મુખ-તીલા કરે, તો ઇસ આયતકો, આયતે મોહખત કેહતે હેં. (૧૪૦૦) ચરદા સો, મરતબે શમકો (રાતકો) પઢે, ઓર શીરીની ઓર મેવા, યા જો ચીઝ, કે મતલુબકો પસંદ હો, ઉસપર દમ કરે, ઓર વોહ ચીઝ છસકો ખીલાયેગા, તો બેશક વોહ આશીક હો-બયેગા. દુસરી તરકીબ યે હે, કે ઇસ આયત કો, હર રોજ (૪૦) આલીસ મરતબે શીરીની. યા ઓર કીસી ચીઝ પર દમ કરે. ઓર છસકો ખીલાયેગા, તો તરેહ તરેહકે ફાયદે ઉઠાયેગા, વોહ આયત યે હે.

ચોહીબુ નહુમ ક-હુખીલાહ, વલ-લજના આ-મનુ
અ-શકદો હુખન લીલાહ

૫-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસી શખ્સકો અપને ઇશકમેં મુળતીલા કરે, તો ચાહીયે, કે સુરયે ચાસીનકો સાત રોજ તક, હર રોજ સાત મરતબે પઢકર, શીરીની પર દમ કીયા કરે, ઓર સાતવેં રોજ વેહ શીરીની છસ કીસીકો ખીલાવે, તો ખાને-વાલા, ખીલાને-વાલેસે મોહુખત કરેગા.

૬-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશકમેં મુળતીલા કરે, તો નવ-ચંદી ભુમેરાતસે ચે અમલ શુરૂ કરે, ઓર હર રોજ ઇશકો નમાઝકે બાઅદ, ૧૦૧, વકત ચે અમલ પઢે.

અલ્લા હુમ-મજ અલની, મહબુ-બન ફી કલખી, બ-હકકે, ચા બુદદુહ, ચા બુદદુહ, ચા બુદદુહ.

ઉપર લીખ્યા હુવા ઇસમ પઢે. ઉસકે અવલ ઓર આખીર, ચારા ચાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ૧૧ ચા ૨૧ દીનમેં મતલબ હાસીલ હોગા. પઢતે વકત મતલુબ ક્યાન રખે. પરહેઝ ગોશત, ઓર માહીકા કરે. ઓર હરામ ચીઝોસે બચે.

૭-અમલ શમસી-ઈસ અમલકે કમા લેનેસે આમીલ બા-રાઅબ હો-જાતા હે. ઓર ઉસકે ચેહરેસે હયખત ખાહીર હોતી હે. અગર કીસી મજલીસમેં ચલા જાવે, તો સખ-પર ઉસકા રોઅબ છા-જાતા હે. ઓર સખ હાઝીરીન ઉસકી ઇજાજત કરને લગતે હું. ઓર ઉસકી આંખે, જલાલસે અયસી ભરી હુઈ હોતી હે, કે કીસીકો ઉસકી તરફ નઝર ઉઠાકર, દેખનેકી હીમ્મત નહીં પડતી, અમલ ઇસ તરફસે

કરે, યાને સુખોહકી નમાઝકે અવલ, એક ઘંટા-સર પેહલે
 મશરિક યાને પુરખકી તરફ મોંહ કરકે બયેહ-બાવે. હો-આનું
 બયેહ, યા ચોકડી મારકર બયેહ, ઓર સુરખકી ટીકીયાકા
 તસંવુર, યાને ખ્યાલ બાંધકર બયેહ, આધે ઘંટેકે બાઅદ. અમલ
 ખતમ કરે, ઇસી તરેહ હર રોજ કીયા કરે. જખ ઇસ કદર
 તસંવુર હો-બાવે, કે હુજરેકે અંદર, ગોયા સુરખકી ટીકીયા
 નઝર આને લગે, તખ અલમ દુરસ્ત બને. ઓર ફીર ઉસ
 તસંવુરકો ઇસ હક તક પહોંચાવે. યાને ઇસ કદર પુખતા કરે,
 કે જમ જરાસા તસંવુર કીયા, કે ફૈરન સુરખકી ટીકીયા
 નમુદાર હુઇ. અગર ઇસકો રોજ કીયાહા પુખતા કરેગા, તો
 અંધેરેમે તસંવુરકે સુરખસે ચાંદના હો-બાયેગા. અલ-ગરઝ
 ઇસ કદર પક્કા કરનેકે બાઅદ, અમલ-પર હાવી હોગા. ફીર
 જીસ મજલીસમેં બાવેગા. તો બા-રોઅખ હોગા. અગરચે ચે
 અમલ પુખતા હો-બાવે, તોબી લાઝીમ હે, કે હર રોજ, યા
 તીસરે રોજ, ઇસકા વીઈ ઝુરર રખે. એક ગોશેમેં બયેહકે
 પરહે, વોહ ઇસમ ચે હે.

યા નુરો, યા જીલ-જલાલે વલ ઇક-રામ.

ઇસમ મજકુરકો આધે ઘંટે તક પઢા કરે. ચે ઇસમ
 જલાલી હે. ઇસલીચે ઇસમેં પરહેઝ તરકે હયવાનાત ઝુરર કરે.
 યાને લહસન, ખ્યાજ, હીંગ, ઓર અંડે, મછલી, ગોરત, દુધ,
 હાથી, મખખન, છાછ, વ-ગયરા, કા પરહેઝ રખે, સીઈ ફાલ

રોટી ખાવે, ઓર બા-વુઝુ રહે. અગર બદ-પરહેઝી કરેગા, તો નુકસાન હોગા. ઓર પરહેઝ ચીલ્લા પુરા હોને તક કાયેમ રખો.

૮-એ કોઈ જુમેરાતકે રોજ ઇશાકે વક્ત ગુસલ કરકે પાક ઓર નયા લિબાસ પેહને, ઓર ખુશખુ લગાવે. ઓર ચારા સો મરતખે દુફદ-શરીફ પઢકર, પેટાંકે ઉપર હમ કરે, પસ વોહ પેટાં-મેંસે જીસકો ખીલાવે, તો ખાને-વાલા ખીલાને-વાલેકે સાથે મોહખત કરેગા.

૯-કોઈ શખ્સ ખાહ કીતનેહી કાસીલે પર હો, ઓર વોહ બિલકુલ અજ-નખી હો, તોબી અપની તરફ રજુ હોગા, ઓર મોહખત કરેગા. જીસકા જીસમ જે-કાબુ હોકર, આમીલકી તરફ ખીચેગા. રૂહાની જીસમ પર, અસર હોનેસે, ઉસકા ખાફી જીસમ, જે-હોશ હોવેગા. વોહ અમલ ચે હે.

મહબુબકા નામ એક પાક ઓર સાફ ક.ગજ પર લીખકર, ઉસકો અપને બાયેં ઘુટને પર રખકર, ઉસ નામકો ગઝોરસે દેખતા રહે. ઓર અપને દીલસે ઉસ શખ્સકી શકલકા ધ્યાન જમાવે. ઓર ઉસ ખ્યાલી સુરતકે મોંહ પર, પુંક મારતા જાવે. યાને. “લા ઇલાહા ઇલ્લા લલ્લાહ” પઢકર પુંક મારતા જાવે, કબી આંખ બંદ કરલીયા કરે, મંગર ઉસકા તસબુર ન-છોડે. ઓર બરાબર નામ લેલે-કર, પુંક મારતા રહે. ફીર સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલ હો-વહાહકી સારી સુરત

પઠે. લેકીન શકલકા ધ્યાન જરાબી અપને દીલસે ન હટને પાવે. જળ ચંદ રોજ બાઅદ, કાગજ પર, નામ કે બહલે ઉસકી તસવીર નઝર આને લગે, તબ ઓર ભેરસે ઉસકે મોંહ પર પુંક મારે. ચાને, લા ઇલાહા ઇલ લલાહ, પઠકર પુંક મારે. ઓર અપની ખાહીશકો ભેરસે ઝાહીર કરે, યે અમ-લબી રોબના ખીલા-નાગાહ, કીસી પાક ખીલવતકે કમરેમેં રાતકે પેહલે પેહરમેં કીયા કરે. જમકે મહુબુબ-કોબી દીન ભરકે કામસે ફારીગ સમઝે.

યે તાકત જળ એક દફા હાસીલ હો-જાવે, તો ફીર હમેશાકે લીયે અમલ પક્કા હો-જાયેગા. ખુશુસન કમ-ભેર ઝૌરતે, ચા બચ્ચોં પર, ઝીયાદા અસર હાલ સકતા હે. ઓર બે લોગ, ઇસકો ખુરે મતલબકે વાસતે કામમેં લાતે-હેં. વોહ આખીર જલીલ, ઓર ખાર હોતે-હેં. લેકીન અછછે મતલબકે લીયે કરના મુબાહ હે.

૧૦-યે અમલ કીસીકે તાબે કરનેકે લીયે, બહોત પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

ખિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ, કુલ-હો. વહાહો અહદ, અલા-હુખીહી, ચા અખબલો, અલા-હુસ સ-મ-દ, અલા-હુખીહી. ચા મીકા-ઇલો, લમ ચલીદ વ-લમ ચુલદ, અલા હુખીહી, ચા ઇસરા-ફીલો, વ-લમ ચકુલ-લહુ કોફા વન અહદ, અલા-હુખીહી. ચા ઇસરા-ઇલો, બ-હકકે, ચા

બુદ્ધ, લીલ મુસખ-ખરાતે, મીન પુત્ર-હાતીન નુકાત.
અલ્લાહી ઇત્ત-અતેક.

ઇસ અમલકો બ-રોજે ચહાર-સંખા, અને મુખકે
રોજ, ફજરકી નમાઝકે બાઅદ, સુરજ તુલુ (ઉમે) હુથે બાઅદ,
એક હજાર એર એકસો મરતબે પઠે. અબ્વલ એર આખીર,
દુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતબે પઠે. એર અમલ પઠતે વક્ત નામ
મતલુબકા એર હાજત દીલમે રખખે. બા-વુઝુ પઠે, એર
૨૧ રોજ તક અમલ પઠે. પરહેઝ ગોશત, એર મછલીકા રખખે.

૧૧-હુખકે વાસતે થે અમલ પુરતાસીર હે. અમલ થે હે.

યા મુકલ્લૈ-બુલ કુલુબ, કલ્લૈબ કલ-ખીહી (પુલાન
ખીનતે પુલાન) ઇલૈયા બ-હકકે, યા બુદ્ધ, યા બુદ્ધ;
યા બુદ્ધ.

ઇસ અમલકો ૧૭ રોજ તક, ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ,
૩૩૧૩ મરતબે પઠે. અબ્વલ એર આખીરમે દુરૂદ શરીફ
પઠે. એર પુલાતકી જાયે પર, ઉસ મતલુબકા એર ઉસકી
માંકા નામ લેવે. પરહેઝ ગોશત, એર મછલીકા રખખે.
એર હસમ કામોસે બથે.

૧૨-અગર કીસીકો અપને ઇશકમે મુખતીલા, એર
ફરમા-ખરકાર કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમે ઇતવારકે દીન
બાઅદ, અઝ ઇશાકી નમાઝકે, પાકીઆ કપડે (લીબાસ) પેહને.
એર બા-વુઝુ કિબલા-રૂ હો-ઝાનું બયેઠકે અમલ શુરૂ કરે.
પઠતે વક્ત ખુશખુશાર તેલકા અસગ કોરે કાઠીયેમે મુલ્યા-કર

જ્યેઠે, જ્યોર જપને પાસ લેવેલેકી સાત સુધયાં, જ્યોર જાવા પાવ-
સેર કાલી મીરચ રખે. જ્યોર પઢતે વકત મુશમુખી જલ્લાતા
જાવે. અબલ હુરૂદ શરીફ, ગ્યારા બાર પઢકર, હર મીરચ પર,
નીચે લીખ્યા હુવા ઇસમ, જ્યોર સુરચે ફાતેહા, ચાલે અલ
હમ્દકી સુરતકે ગ્યારા મરતબે પઢકર, હરએક દાને
પર હમ કરે. જ્યોર હર દાનેકે સુધસિ છેદે, જ્યોર હસ દાને-
કે બત્તીકી લવ-પર જલાવે. દાનેમે છેદ કરતે પ્રકા, જ્યોર
બત્તી પર જલાતે વકત અપના મતલુબ ફરત બરતા હાઝીર હે.
જ્યોર મીરચમે છેદ કરતે વકત, ઇશકકા શીર મતલુબકે ફલે-
જેમે સુલતા હે. જ્યોર જલાનેકે વકત મતલુબ, ઇશકકી
આગમે જલ રહા હે, અથસા તસબુર યાને ખ્યાલ કામીલ
હોના ચાહીયે. હર રોજ ૪૧ દાને જલાને ચાહીયે પેહલે સેજ
ગ્યારા ગ્યારા મરતબે હર દાને પર પઢકર હમ કરે, જ્યોર
હુસરે રોજ પંધરા પંધરા મરતબે હર દાને પર, જ્યોર તીસરે
રોજ તેઇસ તેઇસ બાર, જ્યોર પાંચવે રોજ સત્તાઇસ બાર
હર દાને પર, ઇસ તરેહસે હર રોજ, ચાર ચાર બાર જલાતા
જાવે, જ્યોર સતરા રોજ તક, અમલ કરે. તો કામ-ચાખ
હોગા. લેકીન મતલુબકા ધ્યાન, અમલ પઢતે વકત બરાબર
હોગા, તો કારગર હોગા. વોહ અમલ ચે હે.

અલ્લા-હુમ્મા યા મુસખેરો, મન ફીસ-સમા-વાતે
વલ અરહે, મુસખ-ખેરા. અલ્લા-હુમ્મા અલકે ઇશકી, ફી

કલખે (પુલાન ખીનતે પુલાન) અ-હકડે બિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-હમદો લીલાહ રખીલ આ-લ-મીન, આર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવ-મીદ-હીન, ઇયાકા નાઅ-બુદો, વ-ઇયાકા નસ્ત-ઇન, એહદે-નસ સીરા-તલ સુસ્ત-ક્રીમ, સીરા-તલ લજીતા, અન-અમતા અ-લય-હીમ મય-રીલ મય-દુખે અલય-હીમ, વલદ દાદલીન. આમીન.

ઉપર જે અમલ લીખ્યા હે, વોહ ઇસમ પરહે. મુઅર જહાં (પુલાન ખીનતે પુલાન) લીખ્યા હે. વહાં આરતકે લીયે હો, તો ઉસ આરતકા, આર ઉસકો માંકા નામ લેવે. આર અઅર મરદકે વાસતે હો, તો ઉસ મરદકા, આર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોને તક, પરહેઝ, ગોશત મછીકા, આર ઝીના, આર ખુદે ફેઅલોંકા રખખે. આર હલાલ શેઅમેંસે ખાવે. કે ઉસસે તાસીરખહોત જલ્દ હોતી હે.

૧૩-મોહબ્બતકે વાસ્તે યે અમલ કરે, તો જીસકે વાસ્તે કરે, વોહ ઉસપર મેહરખાન હોવે યાને “બિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ.” કેા ૭૮૬ મરતખે ખા-વુજુ પઠકર, પાની પર, યા આરકીસી ચીઝ પર દમ કરે. આર વોહ પાની ઉસકો ખીનેકો દેવે, આર અઅર કોઈ દુસરી ચીઝ હોવે, તો ઉસકો ખાનેકો દેવે, તો મેહરખાન હોવે.

૧૪-મોહબ્બતકે લીયે ઇસ અમલકો, ઇસ તરકીબસે પરહે. યાને ૪૦ આલીમ કાને ચનુકે લાવે. આર અમલકો

એકસો મરતમે પરહ-કર, ઉન ચનોંકે ઉપર દમ કરે, ઝોર આગમેં ડાલ દેવે. પરહતે વક્ત મોંડમેં શીરીની રખ લેવે. અમલ થે હે.

મિસ-મીલ્લા હીર-રહમા નીર રહીમ, ઇન્જા જુલ્હે લતીલ અરહો, ઝીલ આ-લહા, વ જુલ-ઝેલુ ઝીલ-આલન શદી-દન, કદબો બદન, વ જમી જવા-રેહ (પુલ્લાન ખીન પુલ્લાન) વ અખ-જતીલ અરહો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇન-સાનો મા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-આલન શદીદન- જમી જવા-રેહ (પુલ્લાન ખીન પુલ્લાન) ચવમા ઇજન તોહફ-હેસો અખખા-રહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-આલન શદી-દન, જમી જવા-રેહ (પુલ્લાન ખીન પુલ્લાન) બે-અખા રખજકા અવહા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-આલન શદી-દન, જમી જવા-રેહ (પુલ્લાન ખીન પુલ્લાન) ચવમા ઇજન ચસ-દુરન નાસો, અસા તલ લે ચ-રવ આમા-લહુમ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-આલન શદી-દન. જમી જવા-રેહ (પુલ્લાન ખીન પુલ્લાન) ફમંચ યાઅ-મલ મિસ-કાલા જર રતીન ખચ-રઈ ચરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-આલન શદી-દન, જમી જવા-રેહ (પુલ્લાન ખીન પુલ્લાન) વ-મંઈ યાઅ-મલ મિસ-કાલા જર રતીન શર રઈ ચરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-આલન શદી-દન, જમી જવા-રેહ (પુલ્લાન ખીન પુલ્લાન.)

ઉપર જે અમલ લીખ્યા હે. વોહ આ-બુજુ, મગ-ફેલકી નમાઝકે બાઅફ, ૧૦૦ મરતમે પરહ કરે, ચનોંકે વચ-દમ

કરકે આગમે જલ્લવે. ચોર જહાં (પુલાન ખીન પુલાન) લીખ્યા હે, ઇસકા ચોર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ ૩ તીન દીન તક પરહે. અગર ઇસ સુદતમે કુછ લાક્ષીર નગર ન આવે, તો સાત રોજ તક, ઇસો તરેહ અમલ કરે, ચોર છતાને રોજ અમલ કરે, ઉતને રોજ પરહેઝ ગોશત, ચોર મછલીકા રખે. ચોર બુરે ફેઅલોસે દુર રહે.

૧૫-વાસ્તે મોહુખતકે, ઉરુજ માહમે, યાને શુર મહીનેમે પેહલી બુમેશતકે, ૨૧ એકીસ દાને કાલી મીચરકે લાવે, ચોર હર દાને પ્ર, એકકીસ એકકીસ મરતખે, ઇસ દુઆકો મરતહે. ચોર હર મરતખે, નામ મતલુખકા ઉરુકી માંકે નામકે સાથ લેવે. ચોર ફીન ઉન મીચીઓંકો આગ મર જલ્લવે, ઇસી તરેહ સાત દીન તક અમલ કરે, તો મતલુખ દીવાના-વાર હાઝીર હોગા. વોહ દુઆ યે હે.

યા સુકલ્લે-ખલ કુલખે, વલ અખ-સાર, યા ખાલે-કુલ લાયલે વન-નહાર. કલ્લેખો કલ-ખહુ (પુલાન ખીન પુલાન) ઇલેયા.

યે અમલ મગરેખકી નમાઝ ખાઅદ પરહે. ચોર પરહેઝ ગોશત, ચોર મછલીકા રખે. (પુલાન ખીન પુલાન) કી જગા ઉસકા, ચોર ઉસકી માંકા, નામ લેવે.

૧૬-નમાઝે મોહુખત-ઇસ નમાઝકો નમાઝે મોહુખત કેહતે હે. મોર ને કોઇ વાસ્તે મોહુખતકે પરહેગા, તો કામ-ચાખ હોગા. હો રકઆત નમાઝ નહીલ પરહે, નિયા નમાઝકી યે હે.

નિયત=નવય-તો અન યોસહીઆ, લીલ્લાહે તઆલા,
રકઆ-તયને સલા-તલ મોહુખતે, સુ-ત-વજ જેહન, ઇલા
જેહ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઈ નિયત કરકે, હો રકઆત નમાઝ પરહે.
પેહલી રકઆતમે, સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, વ ઇન-નહુ
લે-હુખમીલ ખયરે લ-શહીદ, એકસો એક બાર પરહે.
ઓર દુસરી રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સલા-અન
કવ-હમ મીર રખમીલ રહીમ, એકસો એક બાર પરહે.
ઓર બાઅત સલામકે, હો-આનું બયેઠકે (૪૦) ચાલીસ ઢાને પર,
સાત સાત બાર ઇસ કલમેકો પરહ-કર, આગમે જલાવે.
ઓર નામ મતલુખકા ઓર ઉસકી માંકા લેતા બવે. વોહ
કલમા યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, સોખ્તમ હીલે (પુલાન ખીન
પુલાન) મોહમ્મદુર રસુલુલ્લાહ, બે કરા-રશ કર હમ (પુલાન
ખીન પુલાન.)

તરકીબ યે હે, કે શુર મહીનેકી પેહલી જુમેરાતકો
યે અમલ શુર કરે. ઓર ૧૪ રોજ તક પરહે. ઓર ઇશાકી
નમાઝ બાઅદ અમલ કરે. અમલ કરનેકી ખબર ફીસીકી ન
કરે. પરહેઝ સીવાયે નમક, ઓર રોટીકે ઓર ચીઝ ન-ખાવે.
ઓર જહાં (પુલાન ખીન પુલાન) લીખ્યા હે. વહાં મતલુખ
ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૧૭-અગર કીસીકો અપને ઇશકમેં મુખતીલા કરના આહે, તો શુર માહમેં શમે જુમઆસે શુર કરે, ઓર સાત રાજ તક અમલ કરે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહાકી ખાઇ, ઇલ લલાકા કોટ, હઝરત અલીકી ચાકી, રસુ-લુલ્લાહકી દુહાઇ, યા ખડે પીર હસ્ત-ગીર, પુલાનકો ખેંચ-લા મેરે તીર.

ઉપર બે અમલ લીખ્યા હે, ઇસકો નહી, યા તાલાખમેં છુટનો બરાબર પાનીમેં ખડા હોકર, ૧૦૧ બાર પરહે. ઓર પરહતે વક્ત, બુખુર સીલગાતા રહે. ઓર પુલાનકી જગા મતલુબ, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોવે ઇતને રાજ ગોશત, ઓર મછલીકા પરહેઝ રખે.

૧૮-અગર કીસીકો અપને ઉપર મુખતીલા કરના મંજુર હો, તો ઇસ ઇસમકો કંદ, (ગુડ) યા મીસરી પર, ૧૦૧ મસ્તબે પરહકે દમ કરે. ઓર ઉસકો ખીલાવે, તો ફરેફતા હોવે, બા-વુઝુ પરહે. ઓર પરહતે વક્ત લોખાન, યા અઝર-ખતી જલાવે. વોહ ઇસમ યે હે.

ખિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા હુયો, યા કૈયુમ, યા રહ-માનો, યા રહીમ, બે-રહ-મતોકા, યા અર હમુર રહે-મીન.

અબ્વલ ઓર આખીર. દુરૂદ શરીફ, તીન, યા પાંચ, યા સાત, મસ્તબે પરહે. યે અમલ, બાઅફ અંઝ નમાઝે

સુખોહ, આ ઇશાકો નમાઝ બાઅદ કરે. નેક ક્ષનકે લીયે કરે, ખુરે કામકે લીયે હરગીઝ ન-કરે.

૧૯-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપની મોહબ્બતમે દીવાના કરે, તો ચાહીયે, કે ઇસ સુરયે મોઅઝ-ઝમકો ઉપર શક્કરકે હમ કરકે ખીલાવે, તો ઈનશા-અલ્લોહ, ઉસકા ફરમાં-બરહાર હોગા. અગર ઉસકો અપને હાથસે ખીલા ન સકે, તો કોડીયોકો ખીલાવે. વોહ સુરયે મોઅઝ-ઝમ ચે હે.

અમલ-તરા કયફા, બસ્તમ ખાખો ખુર (પુલાન ખીન પુલાન) ફઆલા રખોકા બે-અસહા-ખીલ ફીલ, અલમ થજ-અલ કય-દહુમ, બસ્તમ ખાખો ખુર (પુલાન ખીન પુલાન) ફી તદલી-લીવ, વ અર સલા અલય-હીમ, તય-રન અબ્બા-ખીલ, તરમી-હીમ બે હીજા-રતીમ, મીન સીજી-લીન ફ-જાઆ-લહુમ કાઆસ-ફીમ માકુલ, બસ્તમ ખાખો આ-સમ (પુલાન ખીન પુલાન.)

પુલાન ખીન પુલાનફી જગા, ઉસકા જોર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ૧૦૧ મસ્તબે પરહકે હમ કરે.

૨૦-અગર કીસીકો અપને ઇશકમે સુખલીલા કરના ચાહે, તો ચે અમલ એક ચીલ્લે તક કરે. જોર શુરૂ માહ યાને આંદરાતસે શુરૂ કરે. રાતકો ગુસલ કરે, જોર અબ્બલ જોર આખીર દુરૂદ શરીફ, ૨૧ મસ્તબે પરહે. જોર ૪૧ ફાને કાલી ખીરજકે લેવે, જોર હર મીરજકે ઉપર, નીચે

લીજીવન દુવા અમલ, તીન તીન મરતમે પરહકે ખીરખીચેં પર-
હમ કરે. ઓર ઉસી જગે આગચેં જલાવે, ઇનશા-અલ્લાહ, હકતે
અશરમેં ઉસકી અસર હોગી. વોહ ઇસમ યે હે.

લા-ઈલાહા અયેસ. ઇલિ-લ્લાહ, અન મલાયેસ, મોહમ
મહરરસુલ્લાહ, મુઝ ખીન પુલાનેકો અયેન નહેસ, અયેન નહેસ.

(પુલાની) કી જગા ઉસકા, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.
યે અમલ આલીસ રોજ તક કરે. પરહેઝ ગોરત, ઓર
મછલીકા રખે. હરામ કામોસે દુર રહે.

૨૧-અગર કોઈ શખ્સ કીસી પર આશીક હોવે, ઓર
હરગીઝ ઉસસે સુલાકાત ન-હેતી હો, તો આહીયે, કે ઇસ
ઇસમે આઝમકો સુબોહકે વકત, ઓર શામકે વકત. યાને
સુબોહકો ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાઅદ, ૧૦૧ મરતમે પરહે.
અન્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર પઢતે વકત
મતલુબકા ધ્યાન અવસા રખે, કે જોયા વોહ અવમે રખક
ખડો હે, ઓર અમલ તમામ હોતે તક અમની આંખેં ખંદ
રખે, અગર ખુદા આહે, તો એક હકતેમે બેશક માઅશુક ઉસકે
તરફ રુલુ કરેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે ભુરે દેખણોસે દુર
રહે, ઓર ગોરત, ઓર મછલીકા પરહેઝ કરે. અગર ઇસ
અમલકો પુરો વકત અદા કરે, તો સુનાસીખ હે. યાને અમલ

લાખ મરતબે ઇસ અમલકો પડે, તો ઇસકા આમીલ હો
જાયેગા. ઓર ફીર જબ હુરત હો, તો ત્રીન રોજ તક,
ઇસ અમલકો ઉપર લીખી હુઇ શરતોં મુજબ કરે, તો
ઇનશા અલ્લાહ, મતલબ હાસીલ હોગા. યે અમલ શુરૂ
માહમેં જુમેરાતસે શુરૂ કરે. વોહ ઇસમ યે હે.

અજ હલીમા.

રર-વાસ્તે મોહબ્બત, ઓર ઇખલાસ, પચકા કરને
ઇનસાનકે, ઓર મર્દ, ઓર ઓરતકે દરમ્યાન, જગર આજુ-
ઈંગી હો-ગઇ હો. ઓર હરગીઝ એક દુસરેકે તરફ વોહ
ફળુ ન-કરે, તો આહીયે, કે ખ્યાલા પાક, ઓર સાફ હેવે.
ઓર ઉસમેં શરબત તૈયાર કરે, ઓર ઉસ શરબતમેં ગુલાબ
ઓર કેવડાલી ડાલે. લેકાન લાઝીમ હે, કે જુમેરાતકે રોજ,
શરબત તૈયાર કરે. ઓર અસરકી નમાઝકે બાઅદ, કિખલેકી
તરફ બયેઠકે, આંખેં અપની બંદ કરકે, તસબુર યાને
ખ્યાલ મતલબકા કરે, ઓર ૧૪૦૦ મરતબે, ઇસ ઇસમે
આઅઝ-ઝમકો પરહે. વોહ ઇસમ યે હે.

યા વહુદો.

જબ ૧૪૦૦ ચઉદા સો, મરતબે, ઇસ ઇસમકો પુરા
પરહે, તો બાઅદ પરહુનેકે, શરબત બનાકે, શરબતકે ખ્યાલે-
પર હમ કરે. ઓર ન્યાઝ યાને ફાતેહા મોવકિલકે નામકી
હેવે. ઓર વોહ શરબતકો ખુદ પીવે. અબ્વલ ઓર આખીર,
હુરૂ શરીફ પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસી રોજ મતલબ

હાસીલ હોગા. લોકોન હરગીઝ મતલુબકે તરફ નજર ઉઠાકે ન-દેખે, ઓર ઉસસે બાત ન-કરે, ઓર અમલ પુરા કરે. ઈસી તરેહસે યે અમલ ત્રીન રોજ, યા સાત રોજ તક કરે, તો મતલુબ ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. અમલ જીતને રોજ તક પરહે, ઉતને રોજ તક, પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછલીકા રખખે. ઓર ખુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૨૩-અમર કોઈ ચાહે, કે કીસીસે તાઅલ્લુકે દોસ્તી, યા મોહબ્બત હોવે. તો ચાહીયે, કે શુરૂ મહીનેમેં જુમે-રાત, યા જુમઆકે રોજસે ઇસ અમલકો કરે. ઇસ તરતીબ સે કે, ઇશાકો નમાઝ બાઅદ, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે, હો જાનું બચકે. ઓર અપની આંખેં બંદ કરકે. બારા મરતબે આ-ય-તુલ-કુરસી પરહે. બાઅદ ૧૦૧૦, એક હબાર, ઓર દસ મરતબે, ઇસ ઇસમે મોઅઝ-ઝમકો પરહે, ઓર મતલુબકા ધ્યાન રખખે. કે ગોચા વોહ અપને સામને હાથ બાંધે હુયે ખડા હે. જબ ઇસમ પુરા હો-જાવે, તો જીસકા ધ્યાન રખકે પઢતા હો. ઉસકે સામને વોહ ખડા હે. અચસા ખ્યાલ દીલમેં કરકે ઉસકે સીને પર દમ કરે. ઓર અપને દીલમેં ઇશારા કરે, કે મેરા તાબેદાર હો-જા. અબ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસી તરેહ પંધરા રોજ તક પરહે. અમર મુમકીન હોવે, તો કોઈ ચીઝકે ઉપર દમ કરકે, વોહ ચીઝ મતલુબ તક પહોંચાવે, કે વોહ ઉસ ચીઝકો ખાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ફરમાં-બરદાર હોગા,

અગર ઇસ ઇસમકી ઝકાત દેના મંજુર હો, તો ચાલીસ રોજ તક પરહે. ઔર હર રોજ હુબર હુબર મરતબે પરહે. લેકીન ચીલ્લા પુરા હોતે તક, પરહેજ ઝુરર રખે. યે અમલ હુબકા (મોહબ્બતકા) ખુદકે લીયે, યા હુસરોંકે લીયે કરે, તો હરકોઈ સુરતસે કામ આતા હે. યાને હર ચીઝકે ઉપર હમ કરકે ખાનેકે વાસ્તે દેવે, તો ઉસકા અસર ઝીયાદા હોગા. ઔર જબ ચીલ્લા પુરા હોવે, તો શરબતકે ઉપર હમ કરકે, ફાતેહા હુબરત મોહમ્મદ સલ, કે નામકી દેવે. ઔર ખુદ, યાને આમીલ, વોહ શરબતકો પીવે. ઔર યે અમલકા વઝીફા હમેશા રખે. યાને હર રોજ ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. તાકે અમલ અપને ઇખત્યારમેં રહે, વોહ અમલ યે હે.

યા મુકદ્દે-ખુલ કુલુબ, કલ-ખીહી (કુલ્હાન ખીન કુલ્હાન) ઇલૈયા,

અગર મદકે વાસતે પરહે, તો કલ - ખીહી ઇલૈયા, પરહે. ઔર અગર ઔરતકે વાસતે અમલ પરહે, તો કલ-ખેહા ઇલૈયા, પરહે. ઔર (પુલ્હાન ખીન પુલ્હાન) કી જગા, મતલુબકા ઔર ઉસકો માંકા નામ લેવે.

૨૪-અગર કીસીકો અપને ઇશકમેં મુબ-તીલા કરતા આહે, તો ઇતવાર-કે રોજ, યા મંગલકે રોજ, હરકોઈ સુરતસે મુમકીન હો, ઇસ તરેહસે, સુખોહકે બાઅદ, યાને સુરજ નીકલને-કે બાઅદ, દોનોં હાથકે નાખુન, ઔર દોનોં

પાઉંકે નાખુન મતલુબકે, કોઈબી તરકીબસે પચદા કરે, યા તો કીસી હબ્બમકી માઅરેફત, યા ઓર કીસીસે મંગવાવે, ઓર ઉસી વકત, લોખાન, વ-ગયરા, ખુશખુ જલાવે. ઓર નામ મતલુબકા, ઓર ઉસકી માંકા, ઓર અપના ઓર અપની માંકા નામ લેકર, મુ-રચે, અલ્લ-કારેઆ, કે સાત મરતબે પરહુકે. ઉન નાખુનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર પાક પકડેમેં બાંધકર મીસ્લ તાવીજ, અપને સીધે હાથકે બાજુ-પર બાંધે, ઇનશા-અલ્લાહ, મતલુબ મુતીઅ, ઓર ફરમાં -ખરદાર હોગા. લેકીન લાયેક હે, કે હરામ ફેઅલ ન-કરે. કયું-કે અગર મતલુબસે સોહબત કરેગા, તો બાઅદ સોહબત-કે વોહ દુશ્મન હો-જાયેગા.

૨૫-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશકમેં બે-કરાર કરે. તો ઇસ ઇસમકો ૧૦૧ મરતબે, ઇતવાર-કે રોજ પઢકર, શીરીનીકે ઉપર દમ કરે. ઓર મતલુબકો ખીલાવે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, મતલુબ ફરેફતા, ઓર આશીક, ઓર બે-કરાર હોગા. વોહ ઇસમ ચે હે.

૨૬-મુબહા-નલ લલ, બે-ચદેહી મલ-કુતો, કુલ્લે શય-ઇંવ, વ ઇલય-હે. તુર જઉન. વલા હવલા, વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા ખીલ્લા-હીલ, અલી-ઇલ અઝીમ.

૨૭-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાઅબે-દાર, યા હોસ્ત બનાવે, તો ઇસ આયતે થરીફકો, હર રોજ એક હબ્બ

મરતળે પરહ-કર, ઉપર શીરીનીકે, યા ઉપર પુલોંકે દમ કરે. ઓર
 છસકે સાથ દોસ્તી કરના મંજુર હો, ઉસકોં વોહે શીરીની
 ખીલાવે. ઓર અગર પુલ પર દમ કરે. તો વોહ પુલ ઉસકો
 સુંઘાવે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા.
 યે અમલ બુમેરાત-કે રોજ કરે. વોહ આયતે શરીફ યે હે.
 વલ્લા-હુલ મુસ્ત-આનો, અલા મા-તસે પુન. યા રફીકો,
 યા શફીકો, નજજેની, મીન કુલ્લે હય-કીન.

બાબ તીસરા-કઝાયે હાજત, ઓર હુસુલે મુરાદકે અમલીયાત.

૨૭-જબ કીસીકો, કેઈ હાજત પેશ આવે. તો ઇસ
 અમલકો ઇશાકે વક્ત, હર રોજ ૭૦ બાર પઢે. આલીસ
 રોજ તક બા-વુજુ પઢે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, બ-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા
 મુબહા-નકા, ઇન્શી કુનતો મીનઝ ઝાલે-મીન.

અમલ મજકુર પઢનેકે અબ્વલ, યા આખીર, ગ્યારા
 ગ્યારા મરતળે હુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર જીબ ઇસમ પુરા હોવે
 તબ જનાબે બારીમે અપના મતલબ ઝાહીર કરે. ચીલ્લા
 પુરા હોતે તક, છુરે ફેઅલોંસે ફર રહે. યાને ઝીનાં, શરાબ

જુવા, ચેરી, વ-ગયરા, ખુરે ફેઅલોંસે, અપનેકો બચાવે.
ઓર ગોશત, ઓર મછલીસે પરહેઝ કરે.

૨૮-હઝરત શાહ અહલુલ્લા રહ, ને રિસાલે ચાર બાબમેં
લીખ્યા હે, કે જો અમલ હુસુલે હર મતલબમેં. જલાલી હો
યા જમાલી. હુકમમેં યાને ખાસીયતમેં કીખીયતે અહમરકે હે
ઈસકો ઈસમે આઝમ, શુમાર કીયા હે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઈલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકા, ઇન્ની કુનતા
મીનઝ ઝાલે-મીન.

હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે યે દુઆ
જનનુન અલે, કી હે, જો મછલીકે પેટમેં ફરમાઈ થી. જો કોઈ
મુસલમાન જીસ મતલબકે વાસ્તે ઈસ આયતે શરીફકો પઢેગા,
ઓર દુઆ કરેગા, તો કુબુલ હોગી. ઓર યે દુઆ નીહાયત
મુજરીબ, ઓર હમાલ સરીઉલ અસર હે. જીસ અમરમેં
આહે, ઈસ આયતસે દુઆ કરે. ઓર લીખ્યા હે, કે હઝરત
ઈમામ બઅફર સાદીક રહી, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઈ ઈસ
આયતકે વસીલેસે જો કુછ દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હોગી.
મુજકો તાઅજ્જુબ આતા હે. ઉસ શખ્સકે વાસ્તે, કે વોહ
દુઆ કરે, ઓર કુબુલ ન-હો ! ઓર તરીકે ઈસકે ખતમકે
ખહોત હે. લેકીન આસન તર ઠો તરીકે હે. એક યે હે,
કે બારા હીન તક, વાસ્તે હાસીલ હોને મતલબકે, હર રોજ
દશાકી નમાઝકે બાઅઢ, વા-પુઝુ બારા હઝર બાર પઢે. ઓર

અબલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ, આરા આરા મસ્તબે પઢે. દુસરા તરીકા યે હે, કે એક લાખ ઓર પચીસ હજાર બાર પઢે. યાને હર રોજ ૩૩૨૫, સવાતીન હજાર મસ્તબે અમલ પઢે. ઓર ચીઘા પુરા હોતે તક, લાઝીમ હે, કે પરહેઝ ગોશત ઓર મછલીકા રખજે. અમલ પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખજે. ઓર અમલ ગીનતી મુજબ પઢે. બાઅદ સીજદેમેં જનાબે-બારીસે દુઆ માંગે.

૨૯-જુસ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઓર હર રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા (અલ-હમ્દ) કે બાઅદ, સુરયે ઇબલાસ (કુલહો વલ્લાહ) તીન બાર પઢે. ઓર બાઅદ સલામકે એક હજાર બાર ઇસ અમલકો પરહે, તો હાજત ખર આવે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહુમા નીર રહીમ. યા બદી-ઉલ અબ-યેબે બિલ-ખયેર, યા બદીઓ.

૩૦-જબ કીસીકો કોઈ મુશકીલ પેશ આવે, તો ચાહીયે, કે પાક ઝર્મી-પર ખડે હોકર, ચાર રકઆતકી નિયત નફીલકી બાંધે. ઓર હર રકઆતમેં, સુરયે ફાતેહા (અલ-હમ્દ) ૪૧ બાર પઢ-કર, ફીર કોઈ ઓર સુરત પઢે. ઓર સલામકે બાઅદ, સીજદેમેં બાકર ૪૧ બાર, યા કરીમો, યા રહ-માનો યા રહીમો. કહે. ફીર અપના બાયાં રૂખસારા, (ગાલ) ઝમીન પર રખજે. ઓર ૪૧ એકતાલીસ બાર, “લ અન-તીલ્લુ લુલુહો લીલ હૈયુલકૈયુમ.” કહે. બાઅદ ઉસકે અપના કાહુના

(સીધા) રૂપસારા ઝમીન પર રખો. એર ૪૧ મરતમે, “આ હેયો, યા કૈયુમ, કહે. ફીર હાજત ખુદાસે માંગે. એર નીહા-યત આજી કરે, તો ઉસકી મુશકીલ આસાન હોવે.

૩૧-જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો બાઅદ નમાઝે સુખોહકે, હર રોજ ૧૦૦૦ એક હજાર મરતમે કીઅલા-રૂ બયેહ-કર, વા-વુજુ અમલ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુશકીલ હાસીલ હોગી, વોહ અમલ ચે હે.

જુમઆકે રોજ—યા લા-ઇલાહા ઇલા-હુ.

શંબા, યાને સનીયરકે રોજ—યા રહ-માનો, યા રહીમો.

ઇતવારકે રોજ—યા વાહેદો, યા અ-હ-દો.

પીરકે રોજ—યા સ-મ-દો, યા ફરદો.

મંગલકે રોજ—યા હેયો, યા કૈયુમ.

બુધકે રોજ—યા હુજાનો, યા મજાન.

જુમેરાતકે રોજ—યા જલ-જલાલે, વલ ઇક-રામ.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ, ૭ સાત, રોજ તક પરહે.

એર પરહતે વક્ત અપન મતલુબકા ધ્યાન રખો. એર અન્વલ એર આખીર, દુરૂદે શરીફ તીન તીન, યા પાંચ પાંચ મરતમે પરહે એર એક હજાર મરતમે અમલકો પરહે, બાઅદ સીજદા કરકે જનામે બારીમે દુઆ માગે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી દુઆ કુબુલ હોગી. સાત રોજ તક પરહેજ, ગોશત, એર મહલીકા રખો. કે જુસસે તાસીર અમલકી ઝીયાદા હોગી, એર બુરે ફેઅલોસે અપનેકો બચાવે.

૩૨-મનકુલ હે, કે જળ કીસીકે કોઈ કીસમકી હાજત પેશ આવે. તો હો રકઆત નમાઝ, ઇલાકી નમાઝકે આખર પરહે. ઉસ નમાઝકી નિયત ઇસ તરેહસે પરહે.

નિયત=નવય-તો અન ઓસખેહા તસખીહા, ફાતે-મઝઝહરા-યે, ખીનતે હઝરત ખદી-જતીલ કુબરા, લ-નિહ બતીન, વ કુર બતીન, ઇ-લલાહે તઆલા, મુત-વજ જેહન, ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

ઉપર લીખખો હુઈ નિયત પરહ-કર, રકઆત આંખે પેહલી ઓર દુસરી રકઆતમેં સુ-રયે-અલ-હમ્દકે ખાઅહ, તીન તીન મરતખે, સુરયે કુલહો વહાહ, પરહે. ઓર સલામકે ખાઅહ, તીન ખાર, અલાહો અકબર, કહે. ઓર ૩૩ તેંતીસ મરતખે મુખહા- નહાહ, ઓર ૩૪ ખાર, અલ-હમ્દો લીલલાહ. ઓર ૩૪ ખાર, અલ્લાહો અકબર, પરહે. ઓર ફીર સીજદમેં ૧૦૦ એક સો ખાર, મવલા-યા, વ મવલા, ફાતે-મતા અગેસ-ની, પરહે. ફીર મુસલ્લે પર સીધા ગાલ રખકર, ઓર ફીર ખાયાં ગાલ રખકર, સો સો ખાર, મવલા-યા, વ મવલા ફાતે-મતા અગેસ-ની. પરહે. ફીર હાથ ઉઠાકર ખુદાસે દુઆ કરે. તો ઇનશા અલ્લાહ, હાજત ખર આવે.

૩૩-મનકુલ હે, કે જળ કીસીકે કોઈ હાજત પેશ આવે, તો શખે ખુમઆકો, હો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં, સુરયે અલ-હમ્દકે ખાઅહ, કુલ-યા બેબેહલ

કાફ-ફન, કો મુરત પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમે, મુ-રયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, મુ-રયે ઇબલાસ, યાને કુલ-હો વલ્લાહકો મુરત. હસ મરતમે પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે, સીજદેમેં હસ મરતમે, યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

રખના આ-તયના ફીદ-દુન્યા, હ-સ-નતંવ, વ-ફીલ આખે-રતે હસ-નતંવ, વકેના અબ-બન નાર.

ફીર હસ મરતમે, યા ગીયા-સલ મુસ તગી-સીન. અમેસ-ની, પરહે. ઓર ફીર અપની હજત-કે લીયે દુઆ કરે, ફીર હજર મરતમે, યા રખા, કેહકર સીજદેસે આપના સર ઉઠાવે. તો ખુદાયે તઆલા, હાજત ખર લાવેગા.

૩૪-મનકુલ હે, કે. જખ કીસીકો, કોઇ હાજત સખત પેશ આવે, તો સાત રોજ તક, હર રોજ બાઅદ નમાઝે પંજ-ગાના કે, ૧૦૦, એક સો મરતમે, ઇસ 'દુઆકો પરહે, તો ખેશક ખુદાવંદ કરીમ, હાજત ઉસકો ખર લાવે. વોહ દુઆ યે હે. "યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલ્લાહ, યા ફરદો, યા વીતરો, યા રહીમો, યા વારેસો, યા વાહેદો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, યા લમ-યલીદ, વ-લમ યુલદ, વ-લમ યકુલ લહુ કોફા-બન અહદ."

ઉપર લીખખી હુઈ દુઆ સાત રોજ પરહે. જુમેરાત-કે શરૂ કરે,

૩૫-જળ કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇશાકી નમાઝ બાઅદ, કીબલા-રૂ બયેઠ-કર, બા-વુઝુ ખુલ્લે સરસે સો મરતબે, અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે અલ્લા મોહમ-મદે, નીન-નખી-ઈલ્લા ઉમ્મી. ઓર ૭૮૬ બાર, બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. ફીર સો મરતબે. અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે અલ્લા મોહમદે, નીન-નખી-ઈલ્લા ઉમ્મી, પરહ-કર, એક હબર ઓર ચારસો બાર, યા વહ હાબો, પરહે, ફીર બયેઠ કર, એક હબર બાર, યા રખ્ખા, પરહે, ઈસ અમલકો આલીસ રોજ તક પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવે. પરહેઝ ગોશત, ઓર મછલીકા કરે.

૩૬-અગર કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો જીસ વક્ત નમાઝે ફરઝસે ફારીગ હો, તો ઉસી તરેહ બયઠા રહે. ઓર અપના પાઉં મુસલ્લેસે હરગીઝ ન ફીરાવે. ઓર કીસીસે ખાત્ત હરગીઝ ન-કરે. ઓર ૧૦૦ એક સો મરતબે ઈસ દુઆકો પરહે. ઓર દુઆ જનાબે ખારીસે માંગે. એક હફ્તે તક યે અમલ કરે. તો હાજત પુરી હોગી. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન, યા પાંચ પાંચ, મરતબે પરહે. પરહેઝ ગોશત, ઓર મછલીકા રખખે. વોહ અમલ યે હે.

લા-હવલા વલા કુવ્વતા, ઈલ્લા બિલ્લા-હીલ અલી-ઈલ અઝીમ, યા કાયેમો, યા કાયેમો, યા હેયો, યા હેયુમ,

યા ફરદો, યા વિતરો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, વ-સલ
લલ્લાહો અલ્લા મોહમ્મદીન વકદે હા-જતી.

૩૭-મનકુલ હે, કે જીસકો કોઈ હાજત પેશ આંવે,
તો ચાહીયે, કે બુધ, ઓર જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ
યે તીન રોજ રોઝે રખે. ઓર જુમઆકે રોજ, ગુસલ
કરકે. મસજીદમેં જાવે, ઓર જો કુછ મુમકીન હો-સકે, વોહ
સદકા દેવે. ઓર જુમઆકો નમાઝ બાઅદ, કીખલા-ફ બયેક-
કર, યે દુઆ પરહે.

અલ્લા-હુમ્મા ઈલી અસ-અલોકા, બે-ઈસમે-કા, બિસ-
મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. હો-વલ લજી, લા-ઈલાહા
ઈલ્લા-હુ આલે-મુલ ગયબે, વશ-શહા-દતે, હો-વર રહમા-
નુર રહીમ. અસ-અલોકા બે-ઈસમે-કા, બિસ-મીલ્લા હીર
રહમા નીર રહીમ. અલ્લાહો લા-ઈલાહા ઈલ્લા-હુ, અલ
હૈયુલ કૈયુમ. લા તા-બુજુ-હો, સી-ન-તુંવ વલા નૌમ. લહુ
મા-ફીસ સમા-વાતે, વ મા-ફીલ અરદે, મન-જલ લજી યશ-
ફઓ ઈન-હુ, ઈલ્લા બે-ઈજ-નેહ, યા-અ-લમો મા બચના
અયદી-હીમ, વમા ખલ-ફહુમ, વ અસ-અલોકા બે ઈસ-
મેકા, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-લજી
અન-તલ વુજુહો, લીલ હૈઈલ કૈયુમ, વ ખશે-અત લહુલ
અસ-વાત, વ વજે-લતીલ કુલુબો, મન ખશ-ચતેહ, અન
લોસલ્લી, અલ્લા આલે મોહમ્મદીન, વ અન તકદી હા-જતી,

ઈસ દુઆકો પરહ-કર, અપની હાજતકા નામ લેવે, કે પુલાન મેરા મતલબ બર આવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવેગી.

૩૮-હરકોઈ હાજતકે વાસતે યે અમલ કરે, તો સુલ્હ હાસીલ હોગી. અન્વલ, વ આખીર, હુરફ શરીફ, ૧૨૫ મર-તબે પરહે. વોહ અમલ યે હે.

યા રખ્યા.

ઉપર લીખ્યે હુયે અમલકો, બાઅદ અઝ નમાઝે ઇશાકે, બા-પુજુ એક હજાર ઓર એક મરતબે કિબલે કે તરફ મોંઢ કરકે ખડા-હોકર, દોનોં હાથ સરસે ઉચે કરકે, સીધે હાથમેં તસબીહ લેવે, ઓર દોનોં હાથ ઉચે કરકે ઓર ફલખ-કર, મસજીદ, યા કીસી કોઈ ઓર જગા, કે જહાં સર પર સાચા નહો. અયસી જગા ખડે હોકર, તીન દીન તક અમલ પરહે. યે અમલ શુર માહમેં પુષ, જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ પરહે. ઓર તીન દીન તક રોઝા રખ્યે. ઓર પરહેઝ, ગોસ્ત ઓર મછલીકા રખ્યે.

૩૯-અગર કીસીકો કોઈ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જુમઆકી રાતકો ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, સાત મરતબે સુરયે યાસીન, પરહે, ઓર સવાબ ઉસકા ઉન સુલતનિંકી અરવા-હાંકો બખશે, દુસરી જુમઆ નહોને પાવે, કે કામ ઉસકા ઇનશા-અલ્લાહ, બન આવે. નામ ઉન સુલતનિં-કે યે હે.

સુલતાન બા-ચઝીદ બોસતામી, સુલતાન મોહંમદ સલાબત,
સુલતાન ઇસમાઈલ સામાની, સુલતાન સંજર રાઝી, સુલતાન
ઇબ્રાહીમ અહ-હમ સુલતાન મોહંમદ ગીઝનવી. એ સાત
સુલતાનોંકી અરવાહોંકો, સલાબ બખ્શ દેવે. બાઅદ દો ફકઆત
નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે સીજદેમેં, અલ્લાહ
તઆલાકી જનાબમેં દુઆ કરે, તો ઉસકી દુઆ ઝુર મફ્તુલ
હોગી. એ અમલ શુર માહમેં કરે, અગર સાત રોજ તક
એ અમલ કરેગા. તો મુનાસીબ હોગા.

**બાબ ચૌથા-રોજ રોઝગારમેં તરકકી
હોના, ઓર મુફલીસીકા દુર હોના.**

—(૦)—

૪૦-અગર કોઈ આહે, કે ઉસકે રોઝગારમેં ઝીયાદતી
હોવે, ઓર તંગ-દસ્તી દુર હોવે, તો નીચે લીખે હુએ ઇસમ-
કો સુબોહકી નમાઝકે બાઅદ, બા-વુઝુ હર રોજ ૧૦૧ મરતબા
પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી મુફલીસી દુર હોગી.
ઇસ અમલમેં પરહેઝ નહીં હે. વોહ અમલ એ હે.

બિસ-મીઠા હીર રહમા નીર રહીમ, યા અલ્લાહ,
યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા ફત-તાહ, યા વહ-હાબો, યા
ફાદેરો, યા રઝાકો, યા ગની, યા અઝીઝો, બે-રહ-મતેકા
યા અર હુર, રહે-મીન.

૪૧-વાસ્તે ઝીયાદા હોને રીઝકે. હર રોજ સુખેહકી
યા ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, ઇસ ઇસમકો ૫૦૦ પાનસો મરતબે
પરહે. અબ્બલ ઓર આખીર, યારા યારા મરતબે, દુરૂદ
શરીફ પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ હમેશા કાયેમ રખનેસે, તંબ
હસ્તી, ઓર મુફ્લીસી, ઇનશા-અલ્લાહ, દુર હોગી, વેહ
અમલ ચે હે.

ચા રઝઝાકો.

૪૨-જબ કોઇ શખ્સ કીસી સબબસે મોહતાબ હો-બાવે,
તો સુખેહકી ઓર મગરેબધી નમાઝકે બાઅદ, ઇસ ઇસમકો
બા-વુઝુ કીબલેકી તરફ મોહ કરકે, હો-બાનુ બયેઠકે ૧૧૬ એકસો
ઓન્નીસ મરતબે પરહે ઇસ અમલકા વીર્દ બરી રખનેસે
ઇનશા-અલ્લાહ, મોહતાબ દુર હોગી. વેહ અમલ ચે હે.
ઇસમેં પરહેઝ નહીં હે.

ચા બતીફે એકસો ઓન્નીસ મરતબે પરહે. બાઅદ
અલ્લાહો બતી-કુન, બે-ઇબા-દીદી. યર ઝોકો મઈ
યશાઓ, વ-હો-વલ કવી-ઉલ અઝીઝ. ઇસ આમતે
શરીફ-કોબી ૧૧૬ મરતબે પરહે.

૪૩-જો કોઇ શખ્સ મુફ્લીસ હોવે, તો શબે-મરાત-
કો, યાને માહે શાઅબાનકી ૧૪ વીં તારીખ રાતકે, ઇસાકી
નમાઝ કે બાઅદ, એક હબર બાર, ચા રઝઝાકો. પરહે, તો
ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મોહતાબ દુર હોગી.

૪૩-જીસકો મુફલીસી હોવે, તો સુખોહકી નમાઝકે બાઅદ કીબલા-રૂ બયેઠકે, બા-બુઝુ જુમઆકે રોજ, યા બાસે-તો, એક હજાર, ઓર એક મરતબે પરહે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી તંગ-દસ્તી દુર હોગી. ઓર બેહતર હે, કે હમેશા ઈસ અમલકા વીઈ દુર રોજ રખે. ઇસમેં કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે.

૪૪-જો કોઈ શખ્સ, વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે, ઈસ આયતકો દુર રોજ, બાઅદ અઝ નમાઝે સુખોહકે, કીબલા-રૂ બયેઠકે, બા-બુઝુ, ૧૦૦૧ એક હજાર ઓર એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકે રોઝગારમેં બરકત હોગી, વોહ આયત યે હે.

અલ્લાહુ લી-પુન બે-ઈબા-દીહી, થર ઝોકો, મઈ યશાઓ, વહો-વલ કવી-ઉલ અઝીઝ.

૪૫-વાસતે દુર હોને મોહતાલ, ઓર તંગ-દસ્તીકે ઈસ અમલકો કરે, તો મુફલીસી દુર હોગી. વોહ અમલ ઈસ તરેહ કરે, યાને આફતાબ તુલુ હુયે બાઅદ, ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાઅદ; સુ-રયે અલ-હમ્દકે સુરયે વલ-લયેલ, પરહે. ઓર તીસરીમેં સુરયે વદ-દોહા, ઓર ચાલીમેં, સુરયે અમલ-નશરાહ. પરહે. ઓર સલામ ફરે, બાઅદ-ફરૂશરીફ, ૧૧ આરામસ્તબે પરહે. બાઅદ ૧૫ મરતબે ઈબા-બાઆ નસ-ફલોહ-કી સુસ્ત પરહે. ઓર ઉસકે

ખાનગી પાઠ પાનસો મરતમે, યા ખાસિતો, પરહે. શીર સીજદા
કરે, એર હાથ મિસલ દુઆ મોગનેકે, કથલાયે, ઓર ચે
દુઆ પધરા ખાર પરહે. વોહ દુઆ ચેહિ. યા ખાસેતુદ્દા-હુલ
લળ, યખ-સોતુર રીઝકેલે-મઈ વશાઓ, ખે-મયરે
પીસાખ. પહિ. ઓર સર સીજદેસે ઉઠાકર, ૧૧, ગ્યારા
ખાર દુરુદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ ૪૦, રોજ
તક કરે, ઓર અમલકો શુર માહમે પેહલી બુમેરાતસે શુર
કરે, ઓર ખરેજ એશ્ત, ઓર મછાજીકો રખજે.

૪૬-નકલ હે, કે એક શખસ, આ હકુરત લલ, શી
ખીદમતમે હાજીર હુવા, ઓર અઝ કીયા કે આ હકુરત,
મે મોહતાજ રેહતા હું, ઓર અહલો અયાલ કસરતમે સખત
હું, કંઈ ફરમાયે, કે ફાકા-કશી ફર હો. આંતહુરત સખત,
ને ફરમાયા, કે બા, ઓર ચાલીસ રોજ તક, સુખેહકે વક્ત
હો રકઆત નમાઝ પરહ-કર, ખારા મરતમે, સુરયે કલહો
વલ્લાહ, ઓર ખારા મરતમે, સુઝપર દુરુદ લેજ, ઓર આસ-
માનકી તરફ દમ કર, ઓર ૧૦૦સો મરતમે ચે આયત પદ.
વોહ આયત ચેહિ. વ-મઈ ચત-તકીદા-હા, યજ-અલ-વહુ
મખજ વ, વયરજોઈ-હા, મીન હયસો લા-યહ-તસીખ.
વ-મઈ ચ-ત-તક-કલ, અ-લ-લ્લાહ, હોવા હસ-ખોહ,
ઈન-મલ્લાહ ખાસિ ગુલ કમ-રીહી, કલ-બ-આ-
લ-લાહા-સે-ફલે શાખ-હન કલે.

યે આયત પઠ. ઓર આસમાનકી તરફ હમ કર, ઈસ કહર તુજકો માલ મીલેગા, કે તેરે હીસાબસે બાહેર હોગા. ઉસ શખ્સને અયસાહી કીયા. બાઅહ ચાલીસ ૪૦ રોજકે, વોહ બહોત માલદાર હો-ગયા

૪૭-વાસ્તે તંગી, ઓર મુશ્કલીસી, દુર હોનેકે લીયે, યે અમલ કરે, ચાને બાઅહ નમાઝે જુમઆકે, હો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાઅહ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ. તીન બાર, ઓર યા-રહમાનો, હબર બાર. ઓર યા રઝઝાકો, હબર બાર, ઓર યા વહહામો, હબર બાર, ઓર દુસરી રકઆતમેં બાઅહ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, તીન બાર, ઓર યા રહીમો, એક હબર બાર, પરહે. ઓર ઓર બાઅહ સલામકે, તીન સો બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ખુદાયે તઆલા, ઉસકો ગયેબસે રોઝી અતા કરેગા.

૪૮-અગર કાંઈ ચાહે, કે ઉસકે રોઝગારમેં બરકત હોવે, ઓર તંગી, ઓર મોહતાશી, દુર હોવે, તો ચાહીયે, કે બાઅહ દુર નમાઝકે, ઈસ આયતકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. ખુદાવંદ તઆલા રોઝીમેં કુશાદગી કરેગા. વોહ આયત યે હે.

ઇન-નલ્લાહા હોવર રઝઝાકો, જુલ કુવ્વતીલ મતીન.

૪૯-વાસ્તે ઝીયાદા હોને રીઝકકે ચાહીયે, કે જુમઆ કો સબકો, પાકીઝા, ઓર સાફ જગામેં તનહા કિબલા-ફ બયેઠ કર, બા-વુજુ એક હબર મરતબે ઈસમ પરહે. અવ્વલ

ઝોર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે ઇનશા અલ્લાહ, રોઝગારમેં
બરકત હોગી. વોહ અમલ યે હે.

અલ-મોઅતી હો-વલ્લાહ.

૫૦--અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી તંગી દુર હોવે. ઝોર
રોઝી કુશાદા હોવે, તો ચાહીયે, કે ચાલીસ રોજ તક, નહીકે
કોનારે પર બાવે, ઝોર વહાં બાકર. હર રોજ તાબ ગુસલ કરે,
ઝોર ફીર કીબલા-૩ બયેઠકે, બીસ હબર મરતબે, અલ્લા
હુસ સ-મ-દ, પરહે. ઝોર ગુસલ કરતે વક્ત, ઝોર પઢતે
વક્ત કીસીસે બાત ન-કરે. અવ્વલ ઝોર આખીર, દુરૂદ
શરીફ પરહે. યે અમલ સુબોહકી નમાઝ બાઅદ કરે, ઝોર હર
નમાઝકે બાઅદ, એક હબર મરતબે, અલ્લા-હુસ સ-મ-દ,
પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, રોઝી કુશાદા હોગી. ચીલ્લા પુરા
હોતે તક, પરહેઝ, ગોશત ઝોર મછછીકા કરે.

૫૧--ખેસ્તાને અબુલ-લેસમેં હે, કે વાસ્તે ઝીયાદા હોને
બરકતે રોઝગારકે. જુમઆકી રાતકો, અવ્વલ કુછ સદકા
દેવે, બાઅદ ગો-શબે તનહાઈમેં કિબલા-૩, દો રકઆત નમાઝે
નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે
અલ-હાકો, સો બાર પરહે. ઝોર બાઅદ સલામકે, ૭૦ બાર,
વ-ઇન-હુ મફાતી-હુલ ગયબે. લા યાઅ-લ-મોહા
ઇલા-હુ, વ યાઅ-લ-મો માફીલ બરરે. વલ બહરે,
વમા તસ-કોત, મીંવ વ-ર કતીન, ઇલા યાઅ-લ-

મોહા વલા હબ્બતીન, શીલ અરહે, વલા રત-ખાંવ
 વલા યાખે-સીન, ઈલ્લા પ્રી કિતા-મીમ સુખીન. ઓર
 સાત ખાર, સુરયે ઇમ જુલજે-લતીલ અરહે; ઓર ૭૦ ખાર,
 યા ફતતાહો, યા વહ-હાખો, પરહે. ઓર નમોઝ તમામ
 હુથે બાબક, સીજદેમે દુઆ કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ,
 રોઝખાસમે અરકત હોગી.

પર-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી મોહતાજી દુર હોયે.
 તો હમેશા નમાઝે પંજ-ગાનાકે બાબક, ઈસ દુઆકો ૧૦૧
 મરતખે પરહા કરે, તો હરગીઝ મોહતાજ ન-હોવે. ઓર
 સખ મુશકીલે ઉસકી આસાન હોવે. વોહ દુઆ યે હે.

યા લતીફો, યા લતીફો, ઉલ-તુફ યે હુત-ફેકા, યા
 હલીમો, યા કરીમો, યા મખરો.

પ૩-વાસતે ઝોયાદા હોને રીઝકકે, ઓર દુર હોને
 મુશ્કલીસીકે, યે અમલ કરે. શુર માહમે પીરકે રોજસે શુર
 કરે, ઓર અમલ પઢનેકે વક્ત લોખાન, ઓર ઉદ, ઓર
 સંદલ જલાવે. પઢતે વક્ત મોહ પુરખકે તરફ કરકે પરહે.
 અબલ ઓર આખીર, દુરદ શરીફ પરહે. હર રોજ ઇશાકી
 નમાઝ બાબક, યા સુબોહકી નમાઝ બાબક એક હુમર આઠસો
 સત્તર ૧૮૭૦ મરતખે પરહે. એક યા દો હફતેમે ઇનશા-અલ્લાહ
 મુશાફ બદ આયેગી, વોહ ઈસમે મોખજ-કમ યે હે. મક
 રક-યા મુરત-તેહ, ફત-તેહ, મિલ-મયેદ.
 -દ-ખાલ મિલ નાકિદ ફ-ર મોખ માદ-મા મજ

૫૪-વાસતે હર હોને તંગ-હસ્તી, ઓર મોહતાણ કે,
 ઓર હર રામમે સુહલેત, ઓર આસાની હોનેકે લીયે હર રાજ
 બાઅહ અઝ સુખીહી નમાઝકે, ૧૦૫ મરતબે, ઓર મગરેબકી
 નમાઝ બાઅહ, ૧૦૧ મરતબે, કિબલેકી તરફ રૂખ કરકે બચેઠે. ઓર
 બા-બુઝુ પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, અંદ રોજમે ઉસકી તંગ-હસ્તી
 હર હોગી. અગર હર રોજ વીઢકી તઓર પર પરહે, તો કીસી
 તરેહકા પરહેઝ નહીં હે. વોહ ઇસમે મુબારક ચે હે.

અર રહ-માન.

૫૫-અગર કીસીકો મોહતાણ બહોત સતાતો હો. ઓર
 રોઝગાર વ-ગયરાસે, ગમગીન રેહતા હો, તો ઉસકો ચાહીયે
 કે નીચે લીખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે ત્રીન નામોંકો, ૩૧૨૦
 ત્રીન હજાર ઓર એકસો બીસ મરતબે, દરમ્યાન અસર
 ઓર મગરેબકી નમાઝકે, હર રોજ કિબલા-રૂ બચેઠકે બીલા-
 નાગાહ, આસમાનકે સાયેમે, યાને ખુલ્લી જગામે, સર નંગા
 કરકે પરહે. ચે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. ઇનશા-અલ્લાહ,
 એક ચીલ્લેમે માલદાર હો-જાયેગા. પરહેઝ ગોરત, ઓર
 મછળીકા ઝુરર રખે. કિબલેકે તરફ મોહ કરકે, બા-બુઝુ
 પરહે. ચે અમલ હરકે ઇ મતલબકે લીયે કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ,
 ઉસકા મકસુદ હાસીલ હોગા. વોહ અસમાયે બારે તઆલા ચે હે,

યા અલ્લાહ, યા રહ-માનો, યા રહીમો,

૫૬-વાસતે હર હોને મુક્તીસીકે, ઓર હાસીલ હોને

હર કામકે, એ અમલ કરે. યાને નીચે લીખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે, હો મુબારક નામ, યા અઝીઝો, યા લતીફો. એ દોનોં એક સોફત રખતે હેં, પેહલા ઇસમ જલાલી હે. ઓર દુસરા જમાલી હે. પસ દોનોં ઇસમોંકો ખારા હબર મરતખે, મુબોહકી નમાઝ ખાઅદ, યા મગરેબકી નમાઝ ખાઅદ, હર રોજ સર નંગા કરકે, કિખલેકી તરફ મોંહ કરકે ખા-વુઝુ, એક પાક આદર ગરદનમેં ડાલકે, સાથ આજીઝીકે પરહે ઓર ખતમ હુયે ખાઅદ, જનાખે ખારીમેં રાતા હુવા દુઆ માંગે, -તો ઇનશા-અલ્લાહ, ખારા રોજકે અરસેમેં, દીની, ઓર દુ-યવી મુતાલીબ હાસીલ હોગે. અગર એકહી જલસા, યાને બયઠકમેં એ દોનોં ઇસમોંકો, શામસે મુખહો તક, યા દુસરા શામ તક, નંગે સર તનહા ઓર પાક જગામેં, આસમાનકે સાયેમેં, યાને મકાનમેં નહીં. લેકીન ખુલ્લી જગામેં બયેઠકે પરહે. તો બે-શક ઉસી રોજ મતલબ ઉસકા બર આયેગા. લેકાન એક લાખ, ઓર પચીસ હબર મરતખે, એકહી બયઠકમેં પરહના આહીયે. ઓર ઉપર લીખી હુઇ શરતોં મુજબ, ૧૨, ખારા, રોજ તક અમલ કરે. તો પરહેઝ ગોશત, ઓર મછછીકા ઝુર્ર કરે. પરહતે વકત કીસીકે સાથ ગુફતગુ, યાને ખાત ન-કરે. ઓર પાક સાફ પકડે પેહન-કર અમલ પરહે. ઓર પઢતે વકત કપડોંમેં ખુશખુ લગાવે, ઓર ખુશખુ-દાર ચીઝેં, મીસલે લોખાન, વ-ગયરા જલાવે.

બાબ પાંચવાં-દુશ્મનકી ખરબાહી, ઓર હલાકી.

૫૭-અગર કોઈ ચાહે, કે દુશ્મન તબાહ, ઓર ખરાબ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે આખીર મહીનેમેં, યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે. બ્યારા રોજ તક પરહે, દો-પહેરકે વક્ત કબ્રસ્તાનમેં જાવે, ઓર દરમ્યાન દો પુરાની કબરોંકે બચેઠકે, ઇસ અમલકો પાનસો મરતબે પરહે. ઓર બાઅદ ખતમ હોનેકે દુઆ માંગે, કે પુલાન ખીન પુલાન, તબાહ હોવે. વોહ અમલ યે હે, યાને “સુરયે તખ્ખત-યહા” કેા, પાનસો મરતબે પરહે.

૫૮-જબ કોઈ શખ્સ નાહક સતાતા હો, યા ઇબ્ત દેતા હો, તો ખતમે બિસ-મિલ્લાહ, કેા ઇસ તરેહ પર કરે, કે બાઅદ નમાઝે ઝોહરકે, બિસ-મિલ્લાહ, કેા ૭૮૬ મરતબે પરહ-કર, બાઅદ ખતમકે, યે દુઆ ૭૦ બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે

બિસ-મિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ, અલ-લજી, અ-ન-તીલ વુબ્બુહો, વ ખ-શ-અત લહુલ અસ-વાત. વ જલ-લત મિન-હુલ કુલુબ, અન તોસલ્લી, વ તોસલ્લેમો, અલા સૈયદેના મોહંમદીન, વ આલીહી, વ સહ-ખીહી, વ અન તક-દીયા હા-જતી, હી હલાકે (પુલાન ખીન પુલાન) યા

काहेरो, या कड़हारे, या कुहेरो, या मुक-तहेरो, या मुन-
तझमे, या मेलोड, या मेलोड.

ओर जलये पुलानके, शम्भुका लेवे, ओर
ये जलम ज्यारा रोज तक परड, तो जालीमके हाथसे हक
तयाला ननत होगा. ये जमल आभीर माहमे (से-थाभा)
याने मंगलके रोजसे शुरू करे.

५६-दुश्मनकी तयाही, ओर हलाकी करना मंजुर हो,
तो मंगलके रोज दो-पहरके, सर नगा करके गुसल करे,
ओर तनहा जयके, ओर मांड दखनकी तरफ करके ओकतालीस
हाने राधके अपने आगे रणणे. ओर हर हाने पर ओकतालीस
भार, सुरये कोसर, याने "धन्ना, आतय-ना," परड-कर, दम-करे,
ओर होवल जयतर, के जायद, नाम इस शम्भुका ओर इसकी
भांका लेवे. इस तरेह तमाज हानों-पर दम करके, वोह हाने
हीसी शम्भुके हाथसे, दुश्मनके घरमे उलवा देवे. या जुह
डाले. ये जमल सात रोज तक करे. अगर सात रोजमे,
जसर न-होवे. तो चउदा रोज तक जमल करे. अगर चउदा
रोजमे पुरा जसर न-होवे. तो ओछीस रोज तक करे.

६०-दुश्मनको जयजहा करनेके लीये, ये जमल करे, याने
आभीर महीनेमे, छतवार, या मंगलके रोज, दो-पहरके
राध, सरसो, ओर पुरानी (जुनी) कपड़की जाक, ओर मीटो,
ओ-चाहोकी, याने जहा यार रास्ते सीवते हो, इस रास्तेकी

મીઠી લાડે, ચોર હર ચોર મર, ચાઉ ચાઉ મરણિ, સુરયે
તખ્તપા-સદા, જ-ચોરેર મિસમીલ્યહ-કે પાસે, ચોર હર
કરે. ચોર દુશ્મનકા નામ લેતા જાવે. ચોર ચે મિસમીલ્યહ
દુશ્મનકે મકાનસે હાલ દેવે, તો ઇનશા-મિલ્યાહ દુશ્મનકા
વેહ મકાન પયસના હો-જામેગા.

૬૧-મરતે તખાહ, ચોર હર હરને દુશ્મનકે, ચે
અમલ કરે, ચાને મંમલ-કે રોજ; સાત મસલે જોડી ખાક, કે
એક પુલીયામે એખીટી કરકે લાવે, ચોર આધી રાતકે
ગુસલ કરે, ચોર ખસ્તીમે સે ખાહેર કીસી શાહીદી કમરકે
પાસ જાવે, ચોર વહાં હવરત સલ, કે નામકી ફતેહા પરકે.
ચોર બાઅદ, ફાતેહાકે, દુગાના નમાઝે નફીલ, મરતે તખાહ
દુશ્મનકે, ચા દરમ્યાન હો આદમીયો-મે, જુદાઈ હોનેકી
નિયતસે પરકે. પહેલી રકઆતમે બાઅદ, સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે
ઇન્ના આતય-ના, ચારા મરુતકે પરકે, ચોર દુશ્મની રકઆતમે
બાઅદ, સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના અન-ઝલના, ચારા
મરતખે. પરકે. ચોર સુરયે, ઇન્ના આતય-ના, પુરી કરકે,
હોવલ અખતર, કે બાઅદ દુશ્મનકા નામ લેવે, અગર હો આદ-
મીયોંકે દરમ્યાન દુશ્મની કરાના મંજુર હો, તો બિનકા નામ
લેવે. બાઅદ સલામકે કમરકે પાસ જાકર, પકા હોકે, જુદા
સાતમે સાવ મરતખે, ચે કલેમા પરકે, વેહ ચે હે.

લા ઈલાહ, લગાવે ઇલ-લલાહ, સુલગાવે મોહંમદ રસુલુલ્લાહ. (પુલાનેસે પુલાનેકો, યા પુલાનેકો.) જલાવે, જલાવે, જલાવે.

જહાં પુલાન લીજખા હે. વહાં ઉસકા નામ લેવે. યે કલેમા પરહે બાઅદ, મસજીદકી ખાકકે ઉપર દમ કરે, બાઅદ દોનોં હાથ કબર પર મારે. ઓર કહે, કે પુલાનેકો તબાહ કરો, યા પુલાનેસે પુલાનેકો જુદા કરો. તો તુમહારી કાતેહા કરંગા, બાઅદ ઉસ ખાકકી સાત પુડીયાં બનાવે, ઓર અપને ઘર લાવે, સુબોહકો એક પુડીયા કીસીકે હાથસે, યા ખુદ-કે હાથસે દુશ્મનકે ઘરમેં ડાલે, ઇસ તરેહ હર રોજ, એક એક પુડીયા ડાલતા જાવે. ઓર દો-પહેરકો દુશ્મનકે ઘર તરફ મોંહ કરકે, ઉપર લીજખા હુવા કલેમા, ૧૦૧ મરતબે પરહ કર પુ'કે. ઇનશા-અલ્લાહ, દુશ્મન તબાહ હોગા.

બાબ છટ્ટા—હાકીમ, ઓર ઝાલીમકા મેહરબાન હોના.

૬૨—અગર કોઈ અમીર, યા હાકીમ, કીસીકે ઉપર તારાજ યા ખફા હુવા હો, યા કીસીકે શેહર બહર કર દીયા હો. તો ચાહીયે, કે સુર માહમેં સુમેરાતકે રાજ રાજા રખમે. ઓર

ગુસલ કરકે, કપડે પાક જોર સાફ પેહને. જોર રોજા ઈશ્તાર
કીયે બાઝદ, તનહા બયેઠ-કર, બુખરાત જલાવે. જોર થોડે
ચાંવલ, જોર દુધ પકાયે હુયે, અપને સામને રખજે. જોર
ઉસમેંસે તીન રિકાળીયાં બનાવે. પહેલી રિકાળી પર, આદમ
મોવકિકલકે નામકી ફાતેહા દેવે. જોર દુસરી રીકાળી પર
હઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા દેવે. જોર તીસરી રિકાળી
પર, બીબી ફાતીમા રહી, કે નામકી ફાતેહા દેવે. જોર
બારા-સો મરતબે, અસમાયે ઇલાહીકો પરહે, જોર કોઈ
ચીઝ ગયેર હયવાની, યાને રોટી, જોર નમક, બા-કર સો
રહે. જોર દુધ ચાંવલકી, દો રિકાળીયાં મસજીદમેં લેજ દેવે,
જોર એક રિકાળી, કે જીસ પર, બીબી ફાતીમા રહી, કી
ફાતેહા દી-હો. વોહ રિકાળીકે દુધ, ચાંવલ, લડકીયોં-કો
ખીલાવે. પસ સુખોહકો ઉસકી મુરાદ બર આવેગી. અગર
એક રોજમેં મકસુદ બર ન-આવે, તો દુસરે રોજ બ-ગયેર
ચાંવલ પકાનેકે રોજા રખજે. જોર પેહલે રોજ જીસ તરેહ
પરહા થા, ઇસી તરેહ વઝીફા પરહે. જોર બારા રોજ તક
બ-ગયેર ચાંવલ પકાનેકે સીફ રોજા રખકે અમલ કરે. ઇનશા
અલ્લાહ, અમીર, યા હાકીમ, યા જોર, જીસકે લીયે પરહે.
વોહ મેહરબાન હોવે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા ફૈયુમ, યા અલી, યા વલી, યા હની,
યા ગની,

उपर दीया हुवा अमल कर, जोरा रोक परहे, ती
उतमे रोक परहे, तरके हुवा नात करे.

हउ-वास्ते महरान करने हाकीमके, ये अमल तीन राज
तक करे, हुरे राज तीज सुसल करे, और १००० हुनर दाने
गीतके लेवे, और उसकी धा-डावे. और हुरे एक दाने पर
एक एक मुरतने परहे. और हम करे, वोह धसम ये हे.

“या रह-सानो, कुल्ले शय-धन, वराहे-मुहु, या रह-मानो.”

उपर दीया हुवा अमल, भा-लुगु परहे, अण्वल और
आभीर, तीन तीन मुरतने हुरे शरीक परहे. और एक
कोरा मीठीका भरतन लेवे, उसमे वोह गीतके दाने डालता
जवे, और उसपर तथा सरपोश भांध. और अंदर पाक
पानी डालके जेश देवे. और वयरात कुवेमे वोह भरतन,
के लुसमे गीत डाले हां वोह, और उसपर सरपोश
भांधकर, डाल देवे, धस तरहे तीन राज तक अमल करे.
पढते वक्त, लुस-अमीर, या हाकीमके लीये परहे, उसकी
मुरतकी ज्वाल दीवमे रणजे.

हउ-असर केह, आलीस हाकीमके भाइसे उस्ता होवे,
तो आहीये, के लुमेरातके लुग, सुयेहुकी नमानके आअद,
थोडा रोगन, याने तेल, पुशपु-दार लेवे. और उसमे धतर
थोडा मीठावे. और उन आयतोका, आलीस भरतने मुरह
करे, उसपर हम करे. अण्वल और आभीर हुरे शरीक,

તોન તોન મરતબે પરહે. ઇસ તરેહ જીવનમાં રેજ તક,
 યાને સાત રોજ તક મરહે-કર, તેલે ઉપર દમ કરે. એક
 ઉસ તેલ-મેંસે થોડા લેકર, અપને મોહ-પર મલકર, હાકીમકે
 સામને જાવે, તો વોહ હાકીમ મેહરબાનીસે પેશ આયેગા, યે
 અઘરે સાત રોજ તક રી. એક મોહ-પર મલકર, હાકીમકે
 મછલીકા રખે. વોહ આયતેં યે હેં.

બિસ-મીઠા હીર રહ મનીર હીમ માં જીવિહન નખીયો
 ઇન્ના અર સલ-નાકા શાહે-દંવ વ મુખશ-શેરંવ, વ નજરા, વ
 દાયે-યન ઇ-લલાહે, બે-ઇજ-નીહી, વ સિરા-જમ મુનીરા, વ
 બશ-શેરીલ મોઅમે-નોના, બે-અન્ના લહમ મીનલાહે ફદ-
 લને કબીરા, વલા તોતે-ઇલકાદે-રીના, વલ મુના-ફકોના, વ દાઅ
 આજ-હુમ, વ તવક્કલ અ-લલાહે, વ ઠકા-મલાહે વકોલા.

૬૫-અગર કીસીકે ઉપર કેમ બોહાવ દેવે, એક
 વોહ કામ ઉસને ન-કીયા હો. યા ઉસપર કોઈ મુકદ્દમા
 અદાલતમે હાકીમકે સામને ચલતા હો. અ મીઠાસ ઉસકી
 છીન લી-ગઇ હો, તો આહીયે, કે ઇસ આયતેં મોઅજ-
 ઝમાકો ઉસ મોઆ-મીલે-કા ફયસલા હોતે તક, ફર રોજ
 એક હજાર મરતબે મુબોહકી નમાઝ બાઅદ, કિલાબ-ર ખયેહ
 કર, બા-વુઝ પરહે, વોહ આયત યે હેં.

૬૬-વોહ વેદો અમરી, ઇ-લલાહે, ઇન-નલા-કા
 બસી-રૂન સિલ હોબાદી.
 નીચે મુજબનાં શીર્ષકોનાં અર્થો, જોઈને તેમનાં અર્થો

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ, હર રોજ ૧૦૦૦, એક હજાર
મરતબે પરહા કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

**બાબ સાતવાં--ભાગે હુચેકા. ઓર
ગાયેબકા, હાઝીર હોના.**

૬૬-જબ કીસીક કોઈ લડકા, યા અઝીઝ, યા હોસ્ત
શુમ હો-બવે, ઓર યે ન માઅલુમ હોવે, કે વોહ કહાં
હે ? ઓર ઉસકે હાલસે આગાહી ન-હો, કે ઝીંદા હે, યા
મુરદા, તો ચાહીયે, કે બાઅદ નમાઝે ઇશાકે, એક હજાર ઓર
એકસો મરતબે, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ,
કો પરહકે સો રહે. તો ઉસકો બાબમેં દેખેગા. યા હાલ
માઅલુમ હો-બાયેગા. અગર પેહલી રાતકો બાબમેં નદેખે,
તો દુસરી રાતકો ફીર પરહે. ઇસો તરહસે સાત રાતોં તક
પરહે. બર વક્ત અમલ પરહનેકે પાક, ઓર સાફ લિબાસ
પેહને. ઓર ખુશખુ બલાવે.

૬૭-અગર કોઈ શખ્સ ભાગ ગયા હો, ઓર આતા
નહીં હો, તો હર રોજ ૧૧૬ મરતબે, યા હશીઝો, પરહે.
ઓર યે આયત, ઇન-તકો મીસ-કાલા હુબબતીમ, મીન

અર દલીન, ૨-ત-કુનો, ફી સખ-રતીન, અવ ફીસ-સમા-વાતે, અવ ફીલ અરદે, ચાતે બેહીલ્લા, ઈન-નલ્લાહા લતી-કુન ખખીર. ૧૧૬ મસ્તબે પરહે. બર વક્ત પઠનેકે ઉસકા તસબુર કરે. એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક, યે અમલ કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૮-બે કોઈ શખ્સ ગાયેબ હો-જાવે, ઓર તલબ કરના ઉસકા મંજુર હોવે, તો હર રાજ સુબોહકી નમાઝમેં પેહલે હો રકબાત સુન્નત પરહે. બાઅદ કિબલા-૩ બચેઠકે સુરયે ફાતેહા, ચાને અલ-હમ્દકી સુરત. ૪૧ મસ્તબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, હુફ્ફ શરીફ, તીન તીન મસ્તબે પરહે. પઠતે વક્ત ઉસકા ધ્યાન રખો. ફીર હો રકબાત ફરઝ પરહે. યે અમલ એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહે. ઈનશા-અલ્લાહ, અંદ રાજમેં વોહ ગાયેબ હાઝીર હો-જાવેગા. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૯-બે કોઈ ચાહે, કે ગાયેબકો ખાબમેં દેખે, ઓર એહવાલ ઉસકા માઅલુમ કરે, યા કેઈ ઓર અપના મત-લબ દર્યાફત કરના મંજુર હો, તો યે અમલ બ-તઓર ઈસ્તે-ખારાકે હે. સદક દીલસે કરે, અવ્વલ પાક ઓર સાફ કપડે પેહને. ઓર વુજુ કરે, ઓર કિબલા-૩ હોકર, દાહની કરવટ પર બેઠે. ઓર સુરયે અલ-હમ્દ, ઓર સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર સુરયે વફ-દોહા, ઓર સુરયે વલ-લવેલ, ઓર સુરયે

જાણનારો જાણે, એક સુખયે ભવનામી, એક સુખયે ઉભલાસ.
એક સુખા હુજીયે કોં કાંત સાત મરતજો, એક સુખા હુજીયે
કોં કોંનીયે લીજામી હુજી દુઆકિ પરકો વેહો દુઆ સો જે.

અલ્લા-હુમા અરની, શી મનામી, (કળા વ કળા)
વજ-અલ મીન અમરી, ફર જવ, વ મઅજન,
અલ્લા-શી મનામી મસ તદલ્લા ખીહી, ઈમ્મયા દાઆ-
સલો, એક સુખયે, (કળા વ કળા), કે અપના મતલબ કહે.
અપના પેડલો સલામે અલ્લા મનામી હો અલ્લા, તો બેહતર
કે, વા મલકા સાત સાત તક, ફરીજરેહ અમલ કરે. ઈમ્મયા
અલ્લા, સાત રાત્રોએ ઈમ્મયા ન-સહેગા, કે હાલ ખુલ જાવેગા.

૭૦-ગર્યેમકે હાઝીર હોનેકે લીયે, મશરેખકો નસાઝ
ખામદ, કિમલા રૂ બર્યેકે, હર રોજ આચ સો મરતજો, સુર જે
વહ-હોહા, કે પરહે. અવલ ઓર આખીર, હુકમ શરીફ
તીન તીન મરતજો પરહે. ઓર પદતો વકત ઉસકા તસવુર
ફર. જે અમલ રૂ એક કોસ રોજ તક કરે, તો ઈનશા-અલ્લા હુ
ગર્યેમ હાઝીર હોગા. ઈસમે કોસી કસિમકા પરહેઝ નહીં હો.
૭૧-મામર કોસી થરસક સલામ, સા હોં હી સાબનનન
જામી હો. એક હામદુ કળા હિસકા ઉસકો અંબુર હો.
કે કોસી રોજ તક લામી કે, સર અગર હેરતે દીન લામી
કે હો. જામીયે અબુબક સા મરતકે સલામ કળા હો. લીયે

ઐર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીએ મશરીક યાને પુરખકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો. યા અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઐર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીએ મગરીખ યાને પછછમકે ફરાર હુવા હે. ઐર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીએ પછછમકે તલાશ કરના આહીયે. ઐર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દક્કનકે હુંકે.

૭૨-અગર કોઈ બાહેર ચલા ગયા હો, ઐર ઉસકી ખમર નહીં મીલતી હો, ઐર દર્યાફત કરના ઉસકા મંજુર હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર (સનીચર) હફતેકે દીન ભાગા હે, તો જાનીએ જુનુખ, યા દક્કનકે તલાશ કરના આહીયે. ઐર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીએ મશરીક, યાને પુરખકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો, તો તરફ શીમાલ, યાને ઉત્તરકે ભાગા હે, ઐર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઐર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીએ મગરીખ, યાને પછછમકે ફરાર હુવા હે. ઐર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીએ પછછમકે તલાશ કરના આહીયે, ઐર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દખખનકે હુંકે.

૭૩-અગર કોઈ બાહેર ચલા ગયા હો, ઐર ઉસકી ખમર નહીં મીલતી હો, તો એક કાગજ-પર, “ખ-હફકે

શયેખ ફરીદ શકર ગંજ." લીખકર કાગળકો પત્થરકે નીચે દખાવે. ઓર વોહ જખ આવે, તો ઉસ પત્થરકે બરાબર શીરીની તોલકર, ફાતેહા હઝરત ફરીદ શાહ ગંજ રહ, કેનામકી દીલા-કર, શીરીની ગરીબ, ઓર મોહતાબેકો ખાંટ દેવે.

બાબ આઠવાં-કયેદસે નજત પાના,

૭૪-અગર કોઈ શખ્સ કીસી ઝાલીમ, ઓર બદકારકે શહેરમેં, યા ગાઉ મેં ગીરફતાર હો-ગયા હો, ઓર વહાં-પર નજતકા મીલના મુશ્કીલ હો, તો આહીયે, કે ઇસ આયતકો કસરતસે (ઝીદાયા) પરહા કરે, ઓર અલ્લાહસે અપની રિહા-ઈકે લીયે દુઆ માંગે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, જુરૂર ઉસકી રિહાઈ હોગી. વોહ આયત યે હે.

રખ્ખના અપ્રેજ-ના, મીન હાજે-હીલ કરી-યતઝ ઝાલીમો અહ-લહા, વજ અલ લના, મીન લહુન કા વલી-અન, વજ-અલ મીન લહુન-કા નસીરા.

૭૫-અગર કોઈ શખ્સ કહોં. કયેદ હો-ગયા હો, તો આહીયે, કે વોહ હર રોજ ઇસ આયતે શરીફકો સુખહો, ઓર શામ, બે-અદદ, (બે-ગીતની) પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, રિહાઈ પાયેગા વોહ આયત યે હે.

લકહ લાઆ-કુમ રસુલુમ, મીન અન-ફાસેકુમ, અઝી-જુન અ-લય-હે, મા અનીત-તુમ, હરી-સુન અ-લય-કુમ, બિલ

મોઝમે-નીના, રઉ-પુર રહીમ. કંઈન તવલ-લવ, કંકુલ હસળી
યદ્વાહો લા-ઇલાહા ઇલા-હુ, અ-લય-હે તવક-કલતો, વહોવા
રખ્ખુલ અરશીલ અઝીમ.

૭૬-જો કોઈ શખ્સ, જો-ગુનાહ કયેદ હો-જાવે, તો
અન્વલ ઓર આખીર, દુરદ શરીફ પરહકે, સાત મરતજે
ઇન આયતોંકો પરહ-કર, અપની ઉંગલીયોં-પર દમ કરે,
ઇસી તરેહ હર રોજ પરહે, વોહ આયતોં ચે હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, વ-કફા બિલ્લાહે
વલી-અંવ, વ-કફા બિલ્લાહે શહીદા, વ-કફા બિલ્લાહે
અલી-મન, વ-કફા બિલ્લાહે હસીબા. વ-કફા બિલ્લાહે
હાદી-યન, વ-કફા બિલ્લાહે નસીરા.

૭૭-અગર કોઈ નાહક કયેદ હો-જાવે, તો વોહ હર રોજ
એક હજાર મરતજે, ચે કલેમાત પરહે, અગર હો-સકે, તો
જે અદદ-પરહે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી રિહાઇ હોગી.

યા ગયા-સલ મુસ-તગી-સીન, અગેસ-ની, વ-યા નાસે
રલ મઝલુ-મીન, ઉન-સોર-ની, જો કદ-લેક.

૭૮-જો કોઈ કયેદ હો-જાવે, તો ઇસ આયતકા વીર્દ
રખ્ખે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા છુટકારા હો-જાયેગા, વોહ
આયત ચે હે.

ઇન્ના રખ્ખી લતી-પુન, જેમા-યશાઓ, ઇન-નહુ હોવલ
અલી-મુલ હકીમ.

બાબ નવાં-જાદુ, ઓર આસેબ, ઓર નઝરકા દુર હોના.

૭૯—મુજરરીબાતે દેરબી, મેં ઇસ તરેહ લીખ્યા હે, કે જબ કીસીકો જીન, આઝાર દેતા હો, તો ઇન આયતોંકો તીન મરતબે પઠ-કર, પાની પર હમ કરે. ઓર ઉસકો પીલાવે. બા-વુજુ પરહે. અવલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. વોહ આયતેં ચેહ હેં.

ઈજ-કાલા યુસુફ લે-અબીહિ, યા અ-બ-તે, ઇન્ની રાઅય-તો અ-હ-દા, અ-શ-રા કવ-કબન, વશ-શમસા વલ-ક-મ-રા, રાઅય-તોહુમ, લી સાજે-દીન. યા માઆ-શરલ જીન્ને વલ ઇનસે, ઇનીસ તતાઅ-તુમ, અન તન-પુજુ, મીન અકતા-રીસ સમા-વાતે વલ અરદે, ફન-પુજુ, લા તન-પુજુના ઇલ્લા બે-સુલ-તાન.

૮૦—અગર કીસીકો આસેબકા (બલાકા) ખલલ હો, તો સાત દાને, કાલી મીરચકે લેવે. ઓર મીરચકે હરએક દાને પર સાત મરતબે. સુરચે, લે ઇલાફે કુરેશીન, પઠ-કર હમ કરે. ઓર ઉન મીરચીયોંકે ઘીસકર, જીસકો આસેબ હો, ઉસકી આખોંમેં બ-તઓર સુરમેકે લગાવે, તો આસેબ દુર હોગા.

૮૧-અગર કોઈ ચાહે, કે આસેખકો (ખલાકો) હાઝીર કરે, તો ચાહીયે, કે યે અઝીમત ગ્યારા બાર, પુલ પર દમ કરકે સુંધાવે, પુલ કોઈલી ખુશબુ-દાર, યાને અમેલી, વ-ગયરાકા હો. ઉસપર દમ કરે, ચોર એક પુલ ઉસ-પર મારે. તો ફૈરન આસેખ હાઝીર હોગા, ઈસ અઝી-મતકો, અઝી-મતે સુલય-માની, કેહતે હે. વોહ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અઝ-ઝમ-તો અલય-કુમ, ફ-ત-હુ-નકા, હખીખોકા, હખીખોકા અ-લી-મ, અ-લી-મ, સફ-કન સ-ફ-કન. ઈલે-સન ઈલે-સન, બ-લ-સન. બ-લ-સન. તલે-સન તલે-સન, સુદન, કહ-લન કહ-લન, જલ-હલન, જલ-હલન, મહ-લન, મહ-લન, સંજયન સંજયન, શદી-યન, નખી-સન, નખી-સન, બે-હકકે ખાતીમે સુલય-માન, ખીન દાઉદ, અલય-હુમુસ સલામ. ચોહ-દેર, મીન જાને-ખીલ મશારેકે વલ મગારેખ. વ મીન જાને-ખીલ અય-મને. વલ અય-સર, બે-હકકે લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લ.હો. મોહમ્મદુર રસુલુલ્લાહ વ બે-હકકે અરશીલ્લાહ. વ કુરસી.

૮૨-નઝરે બદ, યાને નઝરકા લગના-સહી મુસલીમ, ચોર તફસીર ફતે-હુલ અઝીઝ, વ-ગયરામે લીખ્યા હે, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે નઝરકા હો-જાના ઠીક હે. ચોર

કોઈ ચીજ જળ તકદીર પર ગાલીબ હો-જાતી હે, તો નઝર ગાલીબ હે. યાને તાસીર ઉસકી નીહાયત કવી હે. જાનના ચાહીયે, કે નઝર એક કીસમકા ઝેહર હે. કે હક તઆલાને બાઅજે આદમીયોં, ઓર જીનકી આંખમેં ઇસકો રખ્યા હે, જયસા કે, ખુદા પાકને ખીછકુકે ડંક, ઓર સાંપકી ઝખાનમેં ઝેહર રખ્યા હે. ઓર યે ન-જાને, કે ગયેર કીહી નઝર હોતી હે. ઓર અપનેકી નહીં લગતી. લેકીન કભી અપને-કીભી હો-જાતી હે. ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો ચીજ આંખમેં અછછી માઅલુમ હોવે, તો “માશા અલ્લાહો, લા કુવ્વતા ઈલ્લા (મિલ્લાહ, કહે. ઉસકી બરકતસે નઝરકા અસર ન-હોગા. કેફીયત ઇસકી બડી બડી કિતાબોંમેં લીખખી હે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો કોઈ શખ્સ નઝર લગાવે, તો ફૈરન નઝર લગાને-વાલેકા મોંહ, ઓર દોનો હાથ, ઓર દોનો પાંઉં, ઓર શરમ-ગાહ, એક બરતનમેં ધોનેકો કહે. ઓર ઉસ પાનીકો ઉસપર છીડક દેવે, કે જીસકો નઝર લગી હે. ખુદાકે હુકમસે જલ્દ અછછા હો-જાવે. યે અમલ મોઅતે-બર કિતાબોંમેં લીખખા હે ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જળ તુમસે કોઈ ધુલાવે, તો ધોદો, યાને વાસ્તે દક્ષા કરને નઝરકે તુમસે કોઈ દરખાસ્ત કરે, કે મોંહ વ-ગયરા ધોવે, તો ધો-દેના ચાહીયે. ઓર હરગીઝ ઉસકા પુરા માનના અબસ હે.

રિવાયત છે, કે હઝરત ઉસમાન રહી, ને એક ખુબ-સુરત લડકા દેખા, આપને ફરમાયા. કે ઉસકો હુડડીમેં કાલા ટીકા લગાદો, કે ઉસપર કો નઝર ન-કરે એર કાલા ટીકા લગાના લડકોંકે વાસતે દક્ષ કરને નઝરકે વાસ્તે તીરમીજી શરીફસે સાખીત છે. પસ અબ ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે કાલા ટીકા લગાના બે-અસર નહીં છે.

હઝરત હસન બસરી રહી, ને ફરમાયા છે, કે જીસ શખ્સકો અપને ઉપર, યા અપને માલ વ-ગયરા પર નઝર હો-જાનેકા ખૈશ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે કરીમાકો તીન મરતબે પરહ-કર, હમ કર લીયા કરે, વોહ આયતે કરીમા થેહે.

વ ઇન યકા-હુલ લજીના, ક-ફ-ર, લ-યુઝ લેકુ-નકા બે અબ-સારે-હીમ, લમ્મા સમે-ઉજ જીકરા, વ યકુ-હુના ઇન-નહુ લ-મજનુન.

૮૩-બહુ, યા સહર-જબ કોઈ બહુનેં ગીરફતાર હો જાયે, તો જુરર હો, કે બાઅદ હર નમાઝકે, સુરયે, કુલ આ-ઉન્ને બે રખખીલ ફત્તક, એર કુલ આઉન્ને બે-રખખીન નાસ, પરહા કરે. તો બહાત જલ્લ અછઠા હો-જાયેગા.

૮૪-વાસતે દુર હોને બહુકે, એક કટોરેમેં, યા પ્યલેમેં પાક, એર સાફ પાની ઢેવે, એર ઉસ પાની પર દગ કરકે,

જીસ પર બાદુ કીયા ગયા હો, ઉસકો વોહ પાની પીલાવે, તીન, યા સાત, મરતળે પરહ-કર દમ કરે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મેહુંમદીન, વ અલા આલે મોહું-મદીન, વ-ખારેક વ સલ્લોમ. બહરી બહરી બહરી કેવાર, બજરી બાંધું દસોં દવાર, બજરી આયે, બજરી જાયે. બજરી સખ જગા સમાયે, ટોના બાદુ સખ રદ હો-જાયે, જે ટોના બાદુ રદ શીર-કર આયે, ઉલટ પલટ કર વહાંકા વહાં પર જાયે. જે જે કરે સો-સો મરે. બ-હુકકે લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, મોહમ-મદુર સુલુલ્લાહ. વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને, મા-હોવા શીફાઉન વ રદ-મતુલ લીલ મોઅમે-નીન. વલા યઝા-દુઝ ઝલે-મીના ઇલ્લા ખસારા.

૮૫-વાસ્તે દુર કરને શયતાનકે. કે જે સતાતા હો. ઓર પથર ફેંકતા હો, તો યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

ઈન નહુમ યકી-દુના કય-દન, વ અકીદો કયદા, ફમહ હેલીલ કાફે-રીના, અમ-હીલ હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખખી હુઇ અયતકો, ચાર લોહોકી કોલોં-પર. હર કોલ પર, પચીસ મરતળે પરહ-કર દમ કરે, ઓર ઉન-કોલોંકો ધરકે ચારોં કાનોંમેં ગાડ દેવે.

બાબ દસવાં-ચોરકા પહે-છાનના.

૮૬-જીસ શખ્સકા માલ ચોરી ગયા હો, ચોર મંજુર હો, કે ચોરકો દરયાફત કરે, તો દો શખ્સ, આમને સામને બયઠે. ચોર એક કોરી બધનીકો અપને સીધે હાથકે કલમેકી ઉંગલી, યાને અંગુઠેકે પાસકી (કલમેકી) ઉંગલીસે ઉઠાવે ચોર તોસરા આદમી ઉન દોનોકે સામને બયેઠકે "સુરયે યાસીન" કો મીનલ મુકમીન, તક પરહે. તીનોં આદમી નમાઝો, ચોર પરહેઝ-ગાર હોના ચાહીયે. ચોર જીસ વક્ત યે અમલ કરે, ઉસ વક્ત બા-વુઝુ હોના ચાહીયે ચોર ઉસ બધનીકે ઉપર ચાર બાઝુ પર, ચાર ફરીશતોંકે નામ લીખ્ખે. વોહ ફરીશતોંકે નામ યે હે, યા જીઅરઘલ, યા મીકાઈલ. યા. ઈસરાફીલ, યા ઈઝરાઈલ. યે નામ લીખ્ખે બાઅદ, દો શખ્સ કલમેકી ઉંગલીયોંસે આમને સામને બયેઠકે બધનીકો ઉઠાવે. ચોર તોસરા આદમી, સુરયે યાસીન, પરહના શુર કરે. ચોર જીસ શખ્સ કે ઉપર ચોરીકા શુબાહ હોવે તો ઉસકાં નામ એક કાગજકે ટુકડે પર લીખ-કર બધનીકે અંદર ડાલે. ચોર સુરયે યાસીન, મીનલ મુકમીન, તક પરહે. કાગજમે જીસકા નામ લીખ્ખા હો, વોહ અગર ચોર હોગા, તો બધની જુરર ઘુમેગી. ચોર અગર ચોર ન-હોગા, તો બધની નહીં ઘુમેગી, ઈસ-તરેહસે

ભસકે ભસકે ઉપર શક હો. ઉસકા નામ લીખ-કર બધની. મેં ડાલે, ઓર સુરયે યાસીન પરહે, તો જો ચોર હોગા, ઉસકે નામ પર બધની ફીરેગી, ઓર જો ચોર ન-હોગા, તો બધની નહીં ફીરેગી.

યે અમલ, યા ઓર કોઈ અમલ ચોરકે લીયે કરે, ઓર ચોરસે વાકોફ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે ઉસકે ચુરાને પર, ચકોને કામીલ ન-કરે. ઓર ઉસકો બદનામ ન-કરે, બલકે તદખીરસે પતા લગાવે. ઓર જબ ખરાખર ઉસકા પતા ચલ જાવે, તખ ઉસકા ઈજહાર કરે. કચુકે અગર બ-ગયેર તલાશ કરનેકે કીસી પર તોહમત લગાઈ જાયેગી, તો ખુદાકા ગુનેહ-ગાર હોગા. ઓર દુન્યવી મુરકીલોં, ઓર આફતોં-કા સામના હોગા. ઇસ-લીયે ખુબ હુશીયારીસે કામ કરે. ઓર અમલ કરને-વાલે આદમી પરહેઝ-ગાર, ઓર સમજદાર લાયેક ઉમરવાલે હોં, તો નતીબ અછી હોગા. કંમ ઉમર ઓર નાદાનોંકા યે કામ નહીં હે.

૮૭-ભસ કીસીકી કોઈ ચીઝ ગુમ હો-જાવે, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર પેહલો રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે વદ-દોહા પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે અમલ-નશરાહ પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે, દોનોં હાથ ઉઠા-કર યે દુઆ પરહે તો ઈનશા-અલ્લાહ, વોહ ચીઝ પતા લગ જાયેગા વોહ દુઆ યેહે.

અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે-અલ્લા મોહમ-મદીન, વ અલ્લા આલે
મોહમ-મદીન, વ બારેક વસલ્લીમ. યા હાદી-યલ મુલ્લીન
અર હદા અલ્લા દા-કતી બે ઇઝ-ઝતેકા, વબે સુલતા-નેકા,
ફઈન્નમા-હોવા મીન ફદલે-કા, અતા-એકા,

૮૮-જુસ કીસીકી કોઈ ચીઝ, કહીં ગુમ હો-જાવે, તો
ચાહીયે, કે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં
સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે ફુલ-યા ઐયો-હલ કાફે-રન,
ચાર ચાર મરતબે પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે સીજદેમેં જાવે.
ઓર ૧૧૩ મરતબે યે પરહે. અલ્લા-હુમ્મા ઇન્ની અસ
અલોકા, બે-હકકે મોહમ-મદીન, મોહીમ્મેકા, વ
અસ અલોકા, મોહમદીન અબ-દેકા, અન તઝ-
હેરલી મસર-દની, ઓર ફીર તીન બાર, ઇન્ના લીલ્લાહે
વ-ઈન્ના ઇ-લયહે રાજે-ઉન. કહે, ઓર સુરયે યાસીન
પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ગુમ-શુદા ચીઝ મીલ જાયેગી. ઓર
ઓર માઅલુમ હો-જાયેગા.

૮૯-અગર કીસીકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર ઉસકા
દર્યાફત કરના મંજુર હો, તો હો રકઆત, નમાઝે નફીલ
પરહે ઓર બાઅદ સલામકે ઇસ ઇસમકો ૧૦૦ બાર પરહે.
વોહ ઇસમ યે હે. યા ખબીરો, અબ-બેરની, પરહ-કર
સો રહે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકો ખાબમેં ચોરીકા પતા
માઅલુમ હોગા, યે નમાઝ ઇશાકી નમાઝ બાઅદ પરહે, કપડે

પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર પાક ઓર સાફ ખીસતર પર સોવે. અગર એક રોજમેં ઉસકો ખાખમેં ચોર નઝર આવે, તો બેહતર હે. અગર એક રોજમેં કુછ નઝર ન-આવે, તો યે અમલ જીસ તરેહ પેહલે રોજ કીયા થા, ઇસી તરેહ તીન રોજ તક યે અમલ કરે.

૯૦-ચોરકો દર્યાફત કરનેકી હીકમત=જીસ કીસીકા અસખાખ, યા માલ, ચોરી ગયા હો, ઓર ચોરકા દર્યાફત કરના મંજુર હો, તો જીન લોગોં પર, ચોરીકા શુમાન હો, ઉન સબકો એક જગા જમા કરે. ફીર આમીલકો ચાલીયે, કે એક અલાહેદા મકાનમેં એક ગઝ-૧૨ ઝમીન મીટીસે લીપ કર, ઉસ જગામેં એક ખુંટી સાફ લકડેકી ખાટે ઓર ઉસ ખુંટી પર, થોડીસી હીંગ લગા દેવે, ખાઅદ આમીલ કુછ પરહતા હો, ઇસ તરેહ ઉસ મકાનસે ખાહેર નીકલે, ઓર જહાં વોહ લોગ બયઠે હેં, વહાં આવે. તાકે લોગોંકો ચકીન હો-જાવે, કે અમલ ખરાબર કીયા ગયા હે. ખાઅદ ઉન આદ-મીયોં-મેંસે હરએક આદમીકો અલાહેદા હુકમ દેવે, કે ઉસ મકાનમેં જાઓ, કે જહાં ખુંટી ગાડી હુઈ હે. ઓર ખુંટી પર, હરએક અપના અપના હાથ લગાવે. પસ જો શખ્સ ઉનમેંસે ચોર હોગા, ઉસકા હાથ ઉસ ખુંટી પર, ઝુર ચીપક જાયેગા. યા કીસીકે હાથમેં કીસી કોસમકી બદખુ પયદા હો-જાયેગી. ઓર જો આદમી ઉસ મકાનમેં જાકર વાપીસ

આયે, ઉસકા હાથ સુઘે. જસ પસ કીસીકે હાથમેં હીંગકી બુ ન-હોગી. વોહી ચાર હે. ક્યુકે બે શખ્સ ચાર હોગા, તો વોહ મારે ખાંડકે ઉસ ખુંટી પર હરગીઝ અપના હાથ નહીં લગાયેગા એર જસકે દીલમેં કુછ ખટકા નહીં હોગા, વોહ ખીલા ખાંડ હાથ લગાયેગા. જબ ખુંટી પર હીંગ લગાવે, તો કીસીકો ખબર ન-હોવે, ઇસ તરેહસે લગાવે, યે કામ બડી હુશીયારીસે કરે. એર અચસા આદમી યે અમલ કરે, કે જસકો લોગ પરહેઝ-ગાર, એર આમીલમેં શુમાર કરતે હાં. એર અગર અચસા આદમી કરેગા, તો ઇસ હીકમતસે ચાર ઝુર પકડા જાયેગા.

૯૧-બે કોઈ ચાહે, કે ચારકો દરયાફત કરે, તો ચાહીયે કે દીનકો સુખોહકે વક્ત, એક તશકે નીચે એક સુફેદ મુર્ગકો રખજે. એર સાત મરતબે, આય તુલ કુરસી, પરહે. એર ઉસ તશત પર હાથ રખજે. બે કોઈ ચાર હોગા, તો મુર્ગ આવાઝ કરેગા.

બાબ ગ્યારહવાં--આફતોંસે માલકો

બચાના.

૯૨-નકલ હે, કે અબુ દાઉદ, રદી, સહાબીને કીસીસે કહા, કે તુમહારે ઘરમેં આગ લગી હે, એર જલ-ગયા હે.

અબુ દાઉદને કહ્યા, કે મેરા ઘર હરગીઝ નહીં જલેગા. કયું કે જે દુઆ જળસે મેંને આં-હઝરત સલ, સે સુની હે, ઉસ રોજસે કબી નાગાહ નહીં કી હે. તો મેરા ઘર ફીર કયું કર જલેગા. ગરઝકે ઉસ ઘરકો જો દેખા, તો ઉસકે અતરાફકે ઘર જલ ગયે થે. બેકીન ઉસકો નુકસાન નહુવા થા. વોહ દુઆ ચેહે.

અહ્મદ-હુમ્મા અનતા રખી, લા-ઇલાહા ઇલા અનતા અલય—કા તવક—કલતો, વ અનતા રખીલ અરશીલ કરીમ મા યશા—ઉલ્લાહો કાના, વમા લમ—યશાઓ લમ—યકુન આ-લમો, અન—નલ્લાહા અલા કુલ્લે શય—ઇન ઇલમા. અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની આઉજો ખેકા, મીન શરરે નફસી, વ મીન શરરે કુલ્લે દાખ—ખતીન, અનતા આખે—જુન ખે-નાસી--યતેહા, ઇન્ના રખી, અલા સીરા--તીમ મુસ્તકીમ.

ઉપર લીખી હુઇ દુઆકો, હર રોજ પરહા કરે.

હૃ-જીસ કીસીકે પાસ માલ હોવે, ઓર ઉસકો ચોરોંકા ખાફ હો, યા કોઇ ઉસ માલકે ઉપર નાહક દાઅવા કરે, યા માલ. યા ઇમલાક, યા ખાગ, યા મકાન, યા હવેલી, કોઇ આલીમ જુલમસે લે-લેના ચાહતા હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે શરીફકો ગ્યારા મરતખે, હર રોજ ખાઅદ, હર નમાઝકે પરહે. અવલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. તો હક તઆલા, ઉસ આલીમસે રિહાઈ દેગા. ઓર મહપુઝ રહેગા, ત્રોફ આયત ચેહે.

માશા અલ્લાહો, લા કુબ્બતા, ઇલ્લા બિલ્લા--હીલ
અલી-ઇલ અલીમ.

૯૪-હઝરત ઇમામ બાઅફરે સાદીક રહી. સે મનકુલ
હે, કે અગર કીસીકો અપને ખેતમે ગલ્લા (અનાજ) બોના
મંજુર હો. તો ઉસમે-સે એક મુઠ્ઠી ભરકર, કિબલા--રૂ ખડા
હેકર, ચે કહે.

અ-ફ રાઅય-તુમ, મા-તોહ-ઝેતુના, અઆ અન-તુમ
તઝ-રઉ નહુમ, અમ નહ--નુઝ ઝારેઉન, બલીલાહો તઆલા
ઇલ્લા લે-પુલાનીન, મોહમદીવ, વજ-અલ્લહો હર સન
મુબા-રકન, વરજેકના ફીહી-સ સલા-મતા, વલ આફી-યતા
વસ-સુરરા લલ ગયે-ઝ.

ફીર વોહ મુઠ્ઠી ભર, અનાજ પર દમ કરકે, ખેતમે
ડાલ દેવે. બાઅદ વોહ અનાજ ખેતમે ઓરે, તો બરકત હોગી.

બાબ બારહવાં-કરઝદારીસે છુટકારા પાના.

૯૫-જો કોઇ કરઝ-દાર હો-જાયે, તો અદાયે દયેન-કે
લીયે, હર જુમઆ--કો સુબોહકી નમાઝકે બાઅદ, દીન ચડહે
આર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર હર રકઆતમે,

આય--તુલ કુરસી, ઓર સુરયે કુલ--યા ઐયો--હલ કાફે--રૂન
ઓર સુરયે કુલ--હો વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉને બે-રખીલ
ફલક, ઓર કુલ આઉને બે--રખીન નાસ, દસ બાર, પરહે.
ઓર બાઅદ સલામકે, અસ-તગ-ફાર, ૭૦ બાર પરહે. ઇનશા
અલ્લાહ, કરઝ-દારીસે આસાની હોગી.

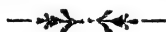
૬૬--વાસ્તે અદાયે કર્ઝકે, બાઅદ નમાઝે મગરેબ, કે
અંબલ ઓર આખીર, સાત સાત બાર, દુરૂદ શરીફ પરહ-
કર, યે આયત ૫૦૦ પાનસો મરતબે પરહે. ઇનશા--અલ્લાહ,
જલ્દ કરઝ અદા હોગા. વોહ આયત યે છે.

બિસ--મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ--હસબી--ચલ્લાહો
વ નેઅ--મલ્લ વફીલ. નેઅ--મલ મલ્લા, વ નેઅ--મન નસીર.

૬૭--જુસ કીસીકો કરઝ હો-ગયા હો. તો ચાહીયે,
કે હમેશા ઇશાકી નમાઝ બાઅદ જહાં વોહ સોતા હો, ઉસ
જગે અપની દાદીમે કંઘી તીન મરતબે ફીરાવે, ઓર ઇસ
દુઆકો એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા--અલ્લાહ કર્ઝ દારીસે
છુટકારા હોગા. યે અમલ હર-રોજ કીયા કરે. વોહ
દુઆ ય છે.

યા કદીમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા
ફરહો, યા મન લમ--ચલીદ વલમ યુલદ, વલમ ચકુલ લહુ
કાફો-વન અહદ, વ--સલ લલાહો, અલા ખયરે ખલ-કીહી,
સૈયદેના મોહમ્મદીન, વઆ--લીહી અજ-મઇન. અલ્લા હુમ્મા
ગુરસ-સમા-વાતે વલ્લ અરહે, યા જલ જલાલે, વલ ઇક-રામ

૯૮, મનકુલ હે. કે અઢાયે કર્જકે લીયે ચહાર શંખા,
(બુધ) કે રોજ રોજા રખખે, ઓર સુખોહકી નમાઝકે બાઅદ,
યા જે હરકી નહાઝકે બાઅદ, સુરયે ફાતેહા, યાને અલ-હમ્દકી
સુરતકે, ૧૪૦ મરતબે પરહે ઓર હમેશા હંસ અમલકા
વીઠ રખખે, તો હં શા-અલ્લાહ, દરઝ-દારીસે છુટેગા.

બાબ તેરહવાં--કામકા અંજમ, ચાને
નેક, ઓર બદકા ગયેબસે ઝાહીર હોના.

૯૯, ઇસ્તે-ખારાકે-માયેને ત-લ-બે ખેરીયત-કે હેં, અલ્લાહ
તઆલાસે, ઓર ઇસકે સુબુતમેં બહોતસી રિવાયતે. ઓર હદીસેં
બારીદ હેં. અઝાં-જુમલા, યે હદીસ હે. મા-ખાખા મનીસ
તખારા, વલા ન-દ-મનીસ-તસારા, યાને તુકસાન નહીં
ઉઠતા, બે શખસ, કે ઇસ્તે-ખારા કરતા હે, ઓર પશે નાન
નહીં હોતા હે, બે કેઈ કે મશવેરા કરતા હે. ઓર બાઅઝ
હદીસસે યે સુબુત હે, કે સઆદત બની-આદમકી, રાઝી હોના
સાથ મરઝીયે ઇલાહી-કે હે. આં-હઝરત સલ, સહા-બયે
કિરામકે દુઆયે ઇસ્તે-ખારાકી તાઅલીમ ફરમાતે થે. મીસ્લ
તાઅલીમ કરને સુરતે કુરબાને મજબૂકે, ઓર રિવાયત હે.
બમેદલ ઉસુલમેં, કે હરગીઝ ઝીયાન-કાર ન-હોગા, વોહ

શખ્ખ, કે જીસને ઇસ્તે-ખારા કીયા, ખુદાયે તઆલાસે. ઓર નહામત ન--ઉઠાયેગા, જીસને--કે મથવેરા કીયા, ઓર ન--હુવા ફકીર, કે જીસને મ્યાના-રૂઝ કી, મધ-શતમેં. ઓર હજરત અનસ રહી, સે રિવાયત હે, કે ફરમાયા ઉનકે રસુલે ખુદા સલ, ને કે. અય અનસ, જો ઠરફ કરે તુ, કીસી કામકા, પસ ઇસ્તે-ખારા કર, અલ્લાહ તઆલાસે. ઉસકે લીયે, ફીર દેખ, કે જો તેરે દીલમેં ધલકા હો, ઉસપર જુરાત કર, કે વોહ બેહતર હે.

જનાબ હજરત અલી રહી, ને ફરમાયા, કે જો કોઈ ઇરાદા કરે, કે ઉસકે ખાળમેં હક તઆલા, ઉસકે ઇરાદેકો મુશાહીદા કરા-દે, તો ચાહીયે, કે વોહ કબલ અજ ખાળ, યાને ઇશાકી નમાઝ બાઅદ, છે રકઆત નમાઝે નફીલ, ઇસ તરેહ પરહે, કે પેહલી રકઆતમેં બાઅદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર. ઓર દુસરીમેં વલ-લયેલ, સાત બાર, ઓર તીસરી રકઆતમેં વહ-હોહા, સાત બાર, ચૌથીમેં અલમ-નશરાહ, સાત બાર, ઓર પાંચવીમેં, વ-ત-તીન, સાત બાર, ઓર છઠીમેં સુરયે ઇન્ના અન-ઝલ-ના, સાત બાર પરહે. પેહલે ચાર રકઆત પરહે. ઉસકે બાઅદ દો રકઆત પરહે. છે-રકઆત પરહે. બાઅદ, કલ-મયે શરીફ, ઓર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ફીર ચે દુઆ પરહે. ઓર ઉસી મુસલ્લે પર આરામ કરે. વોહ દુઆ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા - ખમા મોહું - મટીત, વ રખમા ઈયાહીત, વ
મુસા, વ ઇસ-હાદ, વ ચાચ-કુમ, વ રખમા જીબ-ઈતા.
વ મીક-ઈલા, વ ઇસરા-શીદા વ ઇજરા-ઈલા, વ મુન-એલત
તત-સતે, વલ મંજલે. વજ-અબુરે. વલ પુખા-નીત અઝીમ.
અરેની મના-મીલ નય-લતા, રા જનતા તાઅ-લમો ખીલી.

ચુનાંચે અગર વોહ શખસ ઉસી ગતમેં, ખાદ દુસરી,
ખાદ તીસરી રાતમેં. અપના મતલબ દેએ, તો બેફતર, ચોર
નહોં તો, સાત રાતોં તક અચલ ફરે. એક શખસ, ઉલક ખાખમેં
ચાએસા, ચોર કહેના, કે ચે અગર ઇસ તરેહ, ચોર ઇસ
તચોરસે હોગા. કપડે પાક, ચોર સાફ પેહરે. ચોર જીજી
અગર મોતરસર હોવે, નો લગાવે ચોર જહાં નમાઝ પરહે
ઉસી જગે મુજલે પા એ-રહે.

૧૦૦-જગ કેઈ સુખાલ પેશ આવે, તો ઇરતે-ખારા કરના
સુનત હે. એવજબ ઇરતે-ખારા કરના મંજુર હો, તો પેહલે વુજી
કરકે દુગાના નમાઝે નશીત પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાઅદ-સુરયે
અલ-હમ્દ, કે કુત્ર-યા ઐયેહલ-રાફે-રા, પન્ડે ચોર દુસરી
રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે કુલ-હો નહાહ,
પરહ-કર સલામ ફેરે. શીર દુરૂદ પરહ-કર, ચે દુઆ પરહે.

અલ્લા-હુમ્મા ઈન્ની અસ-તબીરેકા, અઈલ-ચેકા, વસ તક
દેરેકા, એ-કુદમતે-કા, વ અસ-અલોમા, રીન રહે-કલ અઝીમ,
ફ ઈન્નકા તક-દેરો, વલ અક-દેરો, વ તાઅ-લમો, વ અનતા

અલ્લા-મુલ ગુલુબ. અલ્લા-હુમ્મા ઇન કુનતા તાઅ-લમો,
 (અન્ના હાજલ અમરી) ખય-રૂન લી, ફી દીની, વ મઆશી
 વ આકે-ખતે અમરી. અવ જાએલા અમરી, વ આજે-લીહી
 કદ-દેરહો લી, વ યસેરહો લી, સુમ્મા ખારેક લી ફી-હે,
 વ-ઇન કુનતા તાઅ-લમો, અન્ના હાજલ અમરી ચરરૂન લી
 ફી દીની, વ મઆશી, વ આકે-ખતે અમરી, અવ આજેલે
 અમરી, વ આજે-લીહી, ફસરેફ-હો અન્ની, વસરેફ-ની અનહો.
 વ અક-દેર લીયલ ખયેર, હયસો કાના સુમ્મા અરદે ખીહી.

ઉપરકી દુઆ પરહનેસે, જે અમર ઉસકે હકમેં અછછા
 હોગા, વોહી ઉસકે દીલમેં આવેગા. ચોર ખજાયે (અન્ના
 હાજલ અમરી) કે અપના જે કુછ મતલબ હો, ખ્યાન કરે. યે
 અમલ બાઅદ ઇશ દી નમાઝકે કરે, તો બેહતર હે, કે ખાખમેં
 હાલ ખુલ જાવેગા. પાક ખીસતર પર સો રહે.

ખાખ ચૌધવાં-મુરદોંકો ખાખમેં દેખના.

૧૦૧-ખાખ હસન ખસરી રહ, સે મનકુલ હે, કે જે
 કોઈ ઇશાક કરે, કે કીસી મુરદોંકો ખાખમેં દેખે, તો વોહ
 ઇશાકી નમાઝ બાઅદ, ચાર રકઆત નફીલ પરહે, ચોર હર
 રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે, અલ-હાકો મુત

તકા-સોરો, પરહે. અવલ ઓર આખીર, દુરૂં શરીર પરહે.
અલ્લા હુમ્મા અરેની, કુલાનન અલલ હા-લતીલ
લતી, હોવા અલચ-હા.

વોહ શખસ ઉસ મુરદેકો ઉસી શખકો ખાખમેં દેખેગા.

૧૦૨ અલ્લામા સનવીને અપને મુજરરી-ખાતમેં લીખખા
હે, કે જો કોઈ ઈરાદા કરે, કે વોહ દેખે ખાખમેં કીસી અપને
હખીખ, યા દોસ્તકો, કે વોહ જીંદા હે, યા મુરદા. યા અપને
કીસી મતલબકો, કે જીસકી હમ્મીદ ખુદાસે રખતા હો, તો
ચાહીયે, કે એક ખાલી મકાનમેં, કે જહાં કોઈ દુસરા આદમી
નહો, વહાં બચે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહને. ઓર બા-વુજી
હોકર, જો રકઆત જમાએ નફીલ અદા કરે. પેહલી રકઆતમેં
બાઅદ સુરયે અલ હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર પરહે.
ઓર દુસરી રકઆતમેં બાઅદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે
વલ-લયેલ, સાત બાર પરહે; ઓર બાઅદ સલામકે દુરૂં શરીર
કસરત-સે પરહે. ઓર પાક ણીછાને--પર લેટ રહે. કે જો કુછ
હોગા, વોહ માઅલુમ હો-જાયેગા.

૧૦૩ જો શખસ ઈરાદા કરે, કે અપને ખાખમેં વોહકીસી
ગાયેખકો દેખે, ઓર યે માઅલુમ નહો, કે વોહ શખસ જીંદા
હે, યા મુરદા, તો રાતકો સોતે વક્ત વુજી કરે. ઓર લીખાસ
પાકીજા પહેન-કર, ઓર બા-વુજી કિમલ્લીકી તરફ મોંઢ કરકે
સીધે પેહલુ-પર લેટકર, સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર વલ-લયેલ, ઓર

વત્તીન, ચોર સુરયે કુત્તરો વલ્લવ, દર એકકો સાત સાત
બાર પરહે. ચોર ઉસકે બાબદ, યે કલેમાત પરહે.

અહીં-હુરના અરેની, શ્રી મનામી (કળ વ કળ)
વજ-અલ લી, ફર જન, વ સુખ જન, વ અરેની, શ્રી
મનામી, મસ તદલકા બીહી, અલા હા-જતે દાઅવતી.

(કળ વ કળ) શ્રી જન-પર, અગત મલકળ કહે. અગર
એક શખમેં હાલ રાત્રીનુમ હુવા, તો મેકતર હે. નહીં તો
સાત રાત તક, યે અમલ કરે. ચોર છતને રોજ અમલ કર
ઉતને રોજ, ચોરતસે સોહબત ન કરે.

બાબ પંધરવાં-બલાઓસે મહુપુઝ રેહના.

૧૦૪-જબ કોઈ શખસ, અયસે મુકામે ખતર-નાકમેં હા, કે
જહાં જાનકા પેાફ હો, તો બા-મક નમ એ પંચ-માનાકે, આય-તુલ
કુરસી, ચોર સુરયે ઇબલાજ, વને સુરયે કુત્તરો-વલ્લ હ, ચોર
કુલ આહિજો બે-રખીલ ફલક, ચોર કુલ આહિજો બે-રખીન
નાસ, ચોર ફંઇન ત-વલ્લવ, ફંકુલ હસમી-યહાહો, લા-
ઈલાહા ઇલ્લાહુ, અલય-હે તવક-કલતો, વહોવા રખખુલ
અરશીલ અઝીમ. ચોર આયાતે હાફજ પરહે. વોહ યું કે.

બિસ-મીલકા હીર રહમા નીર રહીમ. ફલકાહો ખયરૂન હાફેઝા,
 વહોવા અર હમર રાહેમીન. વહો-વલ કાહેરો, ફવકા ઈમા-દીહી
 વ યુર સેલો અલય-કુમ હફિઝા વ ઈન્ના રખી અલા કુલ્લે
 શય-ઇન હફીઝ વ ઇલા અલય-કુમ, લ-હાફે-ઝીન, વ હીફ-ઝન
 મીન કુલ્લે શયતા-નીમ મારીફ, વ હીફ-ઝન બલેકા તંકલી-રૂલ
 અઝી-જુલ અઝીમ. વ હફેઝ-નાહા મીન કુલ્લે શયતા-નીર
 રજીમ, વ-ઈન્ના નહનો નઝ-ઝલ નજ-જીકરા, વ ઈન્ના લહુ
 લ-હાફે-જુન. લહુ મોઅક-કે-ખાતુન, મીન કુલ્લે ખયને યહય-હે,
 વ-મીન ખલ-ફીહી. યોહા-ફેજુના મીન અમ-રીલાહ, અહ્મદો
 હફી-જુન અલીમ. વ અનતા અલય-હીમ ઈ-વકીલ ઈન
 કુલ્લે નફ-સીન લમ્મા અલય-હા હાફેઝ, ખલ-હુવા કુરઆ
 નુમ મજી હુન. ફી લવ-હીમ મક-પુઝ.

૧૦૫-ઈસ હીસારકો સોતે વક્ત ડ, તીન ખાર પરહ-કર
 સો-રહે. તો તમામ બલીયાત-સે મહપુઝ રહે. વોહ હીસાર
 ચે હે.

૧૦૬-લા-ઈલાહા ઈલ લલલાહ, હીજા ખુન ખયની, વ ખયના
 કુલ્લે મુકરે હીન મા-કરાહ. લા ઈલાહા ઈલ લલલાહ, હીજા
 ખુન ખયના, વ ખયના કુલ્લે બલા-ઇન, વ આ-ફતીન, વ
 ફીતના. ઈ-રહ-મતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન.

જબ કીસીકો દુરમન, યા દેવ, યા પરી, યા ખાલીસ, યા
 સાંપ, યા ચોર, વ-ખયરા, કા ડર હો. તો હીસાર હીસકો કરના ઝુફર

હે, ગોયા દુશ્મનોંસે કિલએમેં મહપુઝ રહેગા, આહીયે-કે બાઅહ નમાએ ઇશાકે, સાત બાર, આ-ય-તુલ કુરસી પરહ-કર, અપને દોનોં હાથોં-પર હમ કરકે, ૩, તીન બાર, હસ્તક દેવે. યાને તાલી બજાવે.

૧૦૭-એક હીસાર ચે હે, કે ઇસકો સોને વક્ત, સાત મરતબે પરહે, ઓર અગર હાકીમે ખર્ખીર કે સામને જાવે, ઓર ઉસ-પર હમ કરે, તો ઉસકે જુલમસે બચેગા. વેહ ચે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, બર જાનશ મેહમ મદુર રસુ-લુલ્લાહ, બર ઝમા નશ, અસાચે કલી-મુલ્લાહર જીગ-રશ. હર હહા-નશ લુજામે મેહતર, મુલય-માન, અલય-હીસ સલામ.

૧૦૮-હઝરત મવત્તા અલી રહી-સે રીવાયત હે કે જબ કેઈ સફરચેં જાનેકા ઇલાક કરે, ઓર રાહમેં કીસી તરેહકા ખાફ હો, તો જબ અપને ઘરસે નીકલે, તો અલ-હમ્દકી સુરત, તીન મરતબે પરહે. ઓર ચે દુબા પરહે. “અલ્લાહુમ્મા સલ્લેમ-ની વ સલ્લમ, મા મ-ઈ, વહ-ફેઝની વહ-ફેઝ મા મ-ઈ, વ ખત્રગ-ની, વ ખ-લ-ગા, મા મ-ઈ.” ઓર ઇસકે બાઅહ, સુરચે ઇન્ના અન-ઝલના તીન મરતબે પરહે. તો જીધર જાવે, ઉધર અમનમેં રહે.

જે કેઈ સાત બાર, અલ્લાહો-હફી-જુન, અલ્લાહો લીલી-કુંન, કદીસુન, રખમી, હૈયુન, કૈયુમ, લા-ચનામો,

પરહે. તો સફરમેં જમી બઢીયાત--સે મહપુઝ રહેગા.

૧૮૯-વાસતે દુર હોને બલાકે, નીચે લીખે હુથે
અશઆર હમેશા પરહે. વોહ ચે હે.

શાહે મરહાં શેરે યઝદાં, કુવતે પરવર લીધાર,
લા-ફતા ઇલા અલી, લા સયફ ઇલા જુલ-ફીકાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સાહેબે દુલદુલ સવાર,
હર બલાયે દુર બાશહ ઇં બા-ખાન હફ-તાહ બાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સૈયદે અહમદ કબીર,
ખાતી-રમરા જમઆ કુન, યા ગવસે આઝમ હરતગીર.

બાબ સોહવાં-સાંપ, બોછધુ, ઓર
દીવાને કુત્તેકા, ઝેહેર દુર હોના.

૧૧૦-જસકે.-કે સાંપને કાટા હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ
આયતકે સાત બાર, પાની પર હમ કરકે પીલાવે ઓર પાંચ પચસે
નજરે અલ્લાહ, મોહતાજકે દેવે. ઓર અગર ઇસી આયત
કે મીટી પર પુક-કર, સાંપ પર મારે, તો અંધા હો-બાવે,
વોહ આયત ચે હે.

ઇન-નહુમ યકી-ફુના કય-હંવ, વ અકીદો કયદા.
ફ-મહ હેલીલ કા-ફે-રીના, અમ-હીલ-હુમ રોવય-કા,

૧૧૧-રિવાયત છે, કે કંઈ સહાખી, એક મકાનમેં ગયે થે. ઈ-તે-ફાકન ઉસ મકાનકે સરદારકે સાંપ કાટ ગયા થા. ઉન લોગોંને ઉનસે ઈલાજ કે લીયે કહા. તો ઉન્હોંને કહા, કે અગર તુમ્હારા ઘર વાલા અછછા હો-જાયે, તો હમકે કયા હોગે? ગરજ-કે, એક ગલ્લા બકરીયોંકા ઉનસે ઠેહરા. આખીર ઉન સહાખીયોં-મેંસે, એક સહાખીને બા-કર, સુરયે ફાતેહા; ચાને અલ-હમ્દ, પરહ-કર, ઉસપર દમ કીયા, તો ઉસી વકત વોહ શખ્સ અછ્છા હો-ગયા.

સુરયે અલ-હમ્દકી ઝકાત લીયે બાઅદ, અમલ કારગર હોગા.

૧૧૨-જુસ શખ્સ-કે સાંપ કાટા હો. તો ઇસ આયતે કરીમા-કે પરહ-કર, કીસી ચીજ પર દમ કરે. ઓર જુસકે કાટા હો, ઉસ શખ્સકે ખીલાવે અબ્વલ ઓર આખીર, ફરૂદ શરીફ પરહે. ઓર આયતકે સાત મરતબે પરહે. બા-બુઝુ પરહે. વોહ આયત યે હે

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલા અલ-કેહા યા મુસા. ફલમ્મા અલક:-હા, ફ-ઇન્ના હીયા હૈય-તુન તસબા. કાલા ખુજ્હા વલા-તબક સ-ત-ઇ હોહા સી-ર-તહલ ઉલા.

૧૧૩-રિવાયત આઇ છે, અબ્દુલ્લા ઇબ્ને મસઉદસે, કે હઝરત સલ, કી ઉંગલીમેં બિછછુને કાટા. પસ જબ નમાઝસે ફારીગ હુયે, તો ફરમાયા, કે લાઅનત કરે અલ્લાહ. ખીછછુકે, કે નબીકે છોડે, ન કીમી ફુસરેકે ઉમ્મત-મેંસે, ફીર એક બર

તનમે' નમકકો પાનીમે' આં-હઝરતને ઘોલ-કર, ઉંમલી અપની ઉસમે' રખ દી, ફીર આપને કુલ-હો વઘાહકી સુરત, ઓર કુલ આઉબો બે-રખીલ ફલક, ઓર કુલ આઉબો-બે-રખીન-નાસ, ઠી સુરતે' પરહના શુર કીયા. યહાં તક પરહે, કે દરહ જાતા રહા.

૧૧૪-ખાઅઝી હદીસમે' આયા હે, કે કીસી સહાબીને અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુજકો બીછછુકા મંતર આતા હે. હઝરત સલ, ને સુનકર ફરમાયા, કે ઇસકો કીયા કરો, ઓર નફા લોગોંકો પહોંચાયા કરો. ઇસ અફસુનકો ૭, સાત મરતબે પરહ-કર, જીસકો કે બીછછુકાટા હો. ઉસકો ઉસ જગા પર દમ કરે. વોહ અફસુન યે હે

બીસ-મીલાહે, સબ-હતુન, કરી-નતુન, મુલ-હતુન, બે-હુર મતીન, સલા-મુન અલા-તુહીન, ફીલ આ-લ-મીન,

૧૧૫-જબ કીસીકો બીછછુ, યા સાંપ ઠાટે, તો ઇસ અફસુનકો પરહે. ઓર લુઆબે દહન, યાને થુક, જિસ જગા લગાવે, ફીર અગર દર્દમે' કુછ આસાની માઅલુમ હો, તો ઝેહેર ઉતર જાવેગા. ઓર અગર ઝેહેર ન ઉતરે, તો નશતર લગાકે ઉસ જગાસે ખુન નીકાલ ડાલે. વોહ અફસુન યે હે.

બિરમીલા હીર રહમા નીર રહીમ. વ-સલ લલાહો. અલા સૈયદના મોહ'નહે-નીન નબી-ઇલ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી, વ સહ-બીહી, વ સદ્લમ, મુબહા-નલ લલ અન-જમ, કુલ્લો જખ્ખારીન, મુ-લ-ઠખ્ખેરીન, બે-કુદ-તહી,

ન-ક-બ શર રહુ, ફી બરી- ચતેલી, વ ચજરી કાલી કળીરી
એક-તલી બસીરી, વ-ન બદલા ય-ક-ઈ બસરી, ધર જઓ
એથો-હસ સમો, કસ સ-મુલ્લાહો અલા રાસીલ ખમસે, વલ
હેથે, વલ અક-રમે, વલા હવલા વલા કુવતા, ઈલા બીલા
હોલ અઝીમ.

૧૧૬-કીસીકો સાંપ, યા બાવલા (દીવાના) કુત્તા, કેઈ દાંત
સે કાટને વાલા જાનવર, ઝેહરીલા, યા બે ઝેહરકા કાટ આવે, ઉસ
કો ખબર લાને-વાલે શખસકો, થપ્પડ (મોંહપર તમાચા) મારને
સે, ઉસ મરીજકો આરામ હો જાવે. મરીજ જો બહોત કાસીલે
પર અપને ઘર હો, વોહ મંતર ચે હે.

હરહા દેહ ખુદા દેહ હરહા દેહ રસુલ દેહ.

હરહા દેહ ખુદા દેહ બદલા શયેખ મોહમદ અરબી દેહ.

અમલમે લાનેકી તરકીબ-ઈસ અમલકો ચાલીસ રોજ કે
જરસેમે સવા લાખ મરતબે પરહે. અગર કમ દીનેમે પુરા
હો-જાવે, તો હરકત નહીં. મગર ઝીયાદા એક રોજબી નહોના
ચાહીયે હર રોજ સુખોહકે વકત બા વુજુ પરહે. અબલ
આરા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે ફી, બસ-મીલલા હીર
રહમા નીર રહીમ, કેહકર ઉપર લીખ્યા હુવા મંતર, તીન
હજાર એકસો પચ્ચીસ મરતબે હર રોજ પરહે. ફીર આરા
મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે ચોર અપને સીધે હાથ પર, એક
પૂંક મારકર ઉઠ જાયઠે. અગર કસ બીસ રોજ અમલ કરનેકે

ખાઅદ-હી કોઈ મરીઝ મીલ જવે, તો ઉસ પરબી ઝાડા દેવે. ખુદા કે ફઝલસે ઉસકો આરામ હોગા. આલીસ રોજ તક તરફે હયવાનાત કરે. હુમા યાને ઐરતસે સોહબત, ઓર નશે-સેબી પરહેઝ કરે. હુસમકો પાક ઓર સાફ ઓર ખ્યાલાતકો નેક રખએ, તો ઉસકો અયસી કુબત હાસીલ હો-જાવેગી, કે હુસ મરીઝકો થપ્પડ મારેગા, તો ઉસકા મરઝ ફૈરન જાતા રહેગા. અગર એક સાલ તક તરફે હયવા-નાતકા પરહેઝ કરે, તો ઇસ કહર તાકત હો-જાવેગી, કે ખબર લાને-વાલે શખ્સકો થપ્પડ મારનેસે હી, ઉસ મરીઝકો બહોત, ફાસીલે પર, આરામે હો-જાવેગા. મગર અયસે આમીજ-પર, યે ફઝ્ લાઝીમ રહેગા, કે જખ કોઈ ઉસકો ખુલાને આવે, તો ફૈરન ઉસકે સાથ-હી બાકર મરીઝકા ઇલાજ કરે, યા ઉસકે પાસ મરીઝ આવે, યા ઉસકી ખબર આવે, તો સો કામ છોડ-કર, અપને આરામકા ખ્યાલ ન કરે, ખાહ કોઈબી વક્ત હો, ઉઠકર ઉસકા ઇલાજ કરે.

ઝડનેકી તરકીબ-મરીઝ, યા ખબર લાને-વાલેકો દખખનકી તરફ પીઠ કરવાકે બીઠાવે, ઓર ઉસકે સામને અ.પ બથઠે, અપના મોંહ દખખનકી તરફ રખએ. ૭, સાત દફ્તે ઇસ મંતરકો પરહ કર, અપને હાથ-પર પુકં માર કર, જોરસે તમાચા ઉસકે મોંહ-પર મારે. આહીસ્તા ન-મારે, હુતના જોરસે મારેગા, હુતના-હી ઝીયાદા અસર હોગા. કોઈ ઇઝઝત-દાર, અગર કમ જોર મરીઝ આવે, તો પેહલે ઉસકો સમઝ.વે, કે વોહ જોરસે થપ્પડ લગવાનેકો તૈયાર હો, તો ઇલાજ કીયા જાવે.

એહતીયાત-ઇસ અમલકો નવ-ચંદી જુમેરાતકે રાજસે શુરૂ કરે. ખાહ મહીના કોઇલી હો, યા ચાંદરાત બાઅદ પેહલી જુમેરાત આવે, ઉસસે શુરૂ કરે. અમલ કરનેકે દીનોંમેં કોઇ ગીરહન પડે, તો અંપને હાથ પર સાચા ગીરહનકા પડને દે. ખાહ મકાનમેં બથેઠ-કર પરહે, યા જંગલમેં નંગે બદન યા કપડે પેહને હુયે, કોઇ હરકત નહીં હે. આડનેકે બાઅદ મરીઝસે કેહ-દેવે, કે ફીર ઓર કોઇ ઇલાજ ન-કરે, બલકે કીસી કીસમકા પરહેઝલી ન-કરે, અગર કરતા હો, તો આડનેસે પેશતર કુછ કરલે. તરકે હયવાનાત-સે મતલબ, કીસી બનવરકા મારના; ગોશત, અંડા, મછલી ખાના, દુધ, ઢહી, ઘી, શેહદ, કરતુરી, ખાનાલી ઇસમેં શામીલ હે.

જુસકો કુત્તા ધાટા હો. તો કેલેકે અરક પર, ૪૧ એક-તાલીસ મરતબે, સુરયે કુલહો-વઢાહ, દમ કરકે પાંચ તોલે પીલાવે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ સત્તરહવાં-તાઉન, ઓર વબાકા દુર હોના.

હદીસોંમેં આયા હે, કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને. કે તાઉન ચાને વબા, એક અબાબ હે. કે ઉસકો લેભા હે.

ઉપર ગીરોહો બની ઇસરા-ઇલકે ઉપર, ઓર ઉપર ઉનકે, જો તુમસે પેહલે થે. જબ તુમ સુનો ઉસ બીમારીકો, છુપ કીસી ઝમીન પર, તો વહાં ન-જાઓ. ઓર જો ઉસ ઝમીન પર, કે જહાં તુમ રેહતે હો, વહાં વાકેઅ હો, તો વહાંસે જાગો નહીં, ઓર લીજખા હો, કે જો શખ્સ વખાસે મર જાતા હો, વોહ ફરજ શહાદતકા પાતા હો. પસ ઐયામે વખામે, સુબહા નહલા, ઓર હરફ શરીફ, કસરતસે પરહા કરે.

ઉલમા ફરમાતે હે, કે જો કોઇ શખ્સ ઇન કલ્લેમાત-કો સુબહો શામ, સાત સાત બાર પરહા કરે, તો મરજે તાઉનસે મહપુઝ રહે, વોહ ચે હો.

લા-ઇલાહા ઇલ લલાહ, અમા-નુન મીનત તાઅન મોહંમદ રસુલ-લુલ્લાહ, ફીત-તાઉન. સૈયદી અબ્દુલ વહ્દાબ શેઅરાની, સૈયદી શમસુદ-દીન અલ-બક્રી, સૈયદી સીરાજુદ્દીન બલખી, હૈયો, સ-મ-દા, યા બાકી. વ-લ-હુલ ક-ત-ફા વાફી, સુબહા-નલ મ-લ-કીલ ખલ્લાક.

૧૨૦-વાસતે દફા હોને વખાકે, હર રોજ બાઅદ ફજરકી નમાઝકે સાત બાર ચે દુઆ પરહો.

બિસ્-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા યા વલી-યલ વલાયે, યા સામે-અહ દુઆયે, વ યા કાશે-ફહ ફર રાયે, વલ વખાયે, અસ-રૈફ જન-નીલ ક-હ-રા, વલ મર દા, વલ વખાઆ, વત તાઉન, વ લ ફી-જા બે-હકકે મોહંમદે

નીલ સુસ્તકા, વલ મુર-તકા, વ કાતે-મતીઝ ઓહરા. વલ
હ-સ-નીલ મુજ-તખા, વ હુસય-ને ચહીદે દરતે કરખલા,
યા રખખા, યા રખખા, યા રખખા.

૧૨૧-વાસ્તે વખાકે સુખહો, ઓર ચામ, સાત ખાર પરહ-
કર, ઘરમેં ચારોં તરફ પુકં દીયા કરે, તો વહાં હરગીઝ
વખા તહોં આયેગી. વોહ અમલ યે હે.

અખદુલ્લાકા પુત, આમીના-કા બાય, ભાગરે વખા,
ચોહમંદ ચેરે ઘર આયા.

૧૨૨-વાસ્તે દુર હે ને વખાકે, ધંલ શેઅરકો, હર રોજ
કસરતસે (બહોત) પરહે. ઓર દરવાઝેકી ચૌખટ પર લગાવે,
તો વખાસે મહપુઝ રહે વોહ યે શેઅર હે.

લી અમ-સતુત ઉતકી-બેહા-હર રલ વખા ધંલ હાતેમા.
અલ-સુસ-તકા, વલ મુર તકા, વખતા-હુમા વલ કાતેમા.

બાબ અઠારવાં-બીમારીઓંસે શિક્ષા પાના

૧૨૩-મરીઝકા (બીમારકા) હાલ કયાંકત કરનેમેં-જખ
આહે, કે કીસી મરીઝકો કયા મરઝ હે, યા આસેખ હે. તો સાત
તાર નીલે સુતકે લેકર, પાઉંકે અંશુઠેસે પેચાનીકે બાલ તક
નાખ કરે, એક ખાર દુરૂદ ચમીક, ઓર ૭, સાત ખાર સુરયે

અલ-હુમ્મ, એક બાર આ-ય-તુલ કુસ્સી પરહે. એક બાર આ-ય-તુલ કુસ્સી પરહે. વોહ હુઆ યે હે.

બિસ-મિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ-કયુસીન, મક-શીન, જમ-માશીન, મીઆ-શીન, શાકી-શીન, માશીન, અબુશીન, બે-રહ-મતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન.

ફીર સુત મજકુરકો મોવાફીક અવ્વલકે નાપે, એક દેખે, કે કમ હુવા હે યા ઝીયાદા. અગર એક ઉંગલ કમ હોવે તો દેવકી અસર હે, એક અગર દો ઉંગલ કમ હોવે, તો આસેબ હે. અગર ત્રીન ઉંગલ કમ હોવે, તો નહુ હે. એક અગર ચાર ઉંગલ કમ હો, તો ઉમ્મુસ સુખ્યાન હે. અગર દો ઉંગલ ઝીયાદા હો-જાવે, તો નઝર શુફતારકી હે, અગર ત્રીન ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો બાદ હે. એક અગર ચાર ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો તપ હે. એક અગર કમ ઝીયાદા ન-હો, તો મરઝે બદની હે.

૧૨૪-જબ કીસી શખ્સકે આપે સરમેં દર્દ હો, તો અંગુઠે એક બીચકી ઉંગલીસે દોનોં તરફકી કન-પટ્ટી પકડે. એક સુરયે અલ-હુમ્મ, પરહના શુર કરે. એક થોડા થોડા ઉંગલીયોંકો ખીસકાતા જાવે. યહાં-તક કે વલદ-દાલ્લીન, પર દોનોં ઉંગલીયાં, આકર પેશાની-પર મીલ-જાવે. અગર એક બારમેં દરદ કમ હો-જાવે, તો ઠીક હે, એક નહીં, તો ત્રીન બાર તક કરે, અગર ઉસસે-લી ન-જાવે, તો ત્રીન રોજ ઇસી તરફ કરે. ખુદા આહે, તો દરદ જાતા રહેગા.

૧૨૫-જાબ કીસીકે આધે સરમેં દરહ હો, તો સાત બાર, સુરયે “ઈન્ના આ-તયન્ના” પરહ-કર, ઉસકી પેશાની-પર દમ કરે.

૧૨૬-જાસ શખ્સકી આંખોંકી રોશની કમ હો-ગઈ હો, યા આંખેં દુખતી હોં, તો ઈસ આયતે કરીમાકો તીન બાર, બાઅઠ નમઝે પંજ-ગાનાકે પરહ-કર, આંખોં-પર દમ કરે, ઇનશા-અલ્લાહો તઆલા, વોહ આંખેં દુખનેસે મહપુઝ રહેગીં, ઝોર રોશની ઝીયાદા હોગી. વોહ આયત યે હે.

૩-કશકે-ના અનકા ગીતા-અકા, ૩ બસરો-કલ યવમા હદીદ.

૧૨૭-જાસ ઔરતકા હમલ ગીર જાતા હો. તો ઉસ ઔરતકે કઢકે બરાબર તાગા (દોરા) કુસંબી રંગકા લેવે. ઝોર ઉસકે નવ તાર લેવે. ઝોર સુરયે ફુલ-યા ઐયો-હલ કાફે-રૂન, ઝોર ઈસ આયતકો પરહ-કર, એક ગીરેહ લગાવે, ઝોર ઉસ ગીરેહ પર દમ કરે. ઈસ તરેહ ઉન તારોંમેં નવ ગીરેહ લગાવે. ઝોર હર ગીરેહ પર, પરહ-કર દમ કરે. ઝોર દોરેકો ઉસ ઔરતકી કમરમેં બાંધે, તો હમલ બર કસાર રહેગા. વોહ આયત યે હે.

વસ-ખેર વમા સબરો-કા ઇલા-બીલાહે, વલા તહ-જના અલય-હીમ, વલા-તકો શી દય-કીન મીમ્મા યમ-કોરૂન, ઇન-નહાહા માઅલ-લજી નત-તકવ, વલ-લજી નહુમ મોહસે-ગુન.

૧૨૮-જીસ ઔરતકો ખચ્યા તવલુદ હોમેમે બહોત તકલીફ હોતી હો, તો સાત મરતબે ઇસ દુઆકો, શીરીની પર, યા પાની પર, હમ કરકે, ઇસકો ખીલાવે, અગર પાની હો, તો પીલાવે, થોહુ યે હે.

૧-અલ-કત મા-ફીહા, વ ત-અલ્લત, વાજો-નત લે-રખેહા વ-હુક-કત, અહુ યન અશરા-હિયમ.

૧૨૯-વાસ્તે દક્ષ હોને, ખવાસીર (મસેકી ખીમારી) કે, સનીચર કે દીન શુરૂ માહમે, યે અમલ કરે, એક દાના લખકા છેક-વાલા લેકર, યે આયત ૨૧ મરતબે પરહે, અવ-વલ ઓર આખીર, હુરૂદ શરીફ પરહે, ઓર ઉસ દાને-પર હમ કરે. ઓર ઉસ દાનેકો દોરમે પીરા-કર કમરમે બાંધે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ખીમારી દુર હોગી, વોહ આવત થે હે.

ખિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-સુમ્મુન બુક-મુન ઉમ-યુન, ફહુમ લા યરજે-ઉન

૧૩૦-જીસ ઔરત બાંઝ હો, તો ૧૧ ગ્યારા અલ્લ (ગીનતી) સુપારી લેકર, ઓર હરએક સુપારી પર, ૧૧ ગ્યારા મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર એક એક સુપારી ઔરતકો હર ફોજ ખીલાવે. ઔરત હુયેઝસે ફારીઝ હુયે બાઅદ, યે અમલ કરે. દુઆ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા અન-તથ શહીદો, વ અનલ મશ-હુદો, ફમન યદ-ઉલ મશ-હુદા, ઇલ-લથ શહીદો, આ રખ્યા.

બાબ ઓત્રીસવાં-હાઝીરાત.

૧૩૧-હાઝીરાતકા અમલ,-અકસર લોગ, આસેબ (બલા) વ-ગયરા, તકા કરનેકે લીયે કરતે હેં, ચે રાતકે વક્ત હોતા હે. ઓર મરીઝકો, યા કીસી બચ્ચેકો ખીકાકર નકશ-હીખાતે હેં, તો રૂહોંકા આના, ઓર આસેબકો (બલાકો) કયેદ કરકે જલાના વ-મયરા, ખાતેં સાફ નગર આયા કરતી હેં. ઓર અકસર મરીઝ-કોબી અગર ખલલ આસેબકા હો, તો ઉસી રાજસે આસમબી હો-જાતા હે. ઓર ઈસમેં શક નહીં, કે બહોતસે ચાલાક લોગ, આજ-કલ અસેબી હોતે હેં, કે જો દર અસલ કુછ નહીં જાનતે, ઓર ધોઝા દેનેકે લીયે કાગજ પર ખ્યાઝકે અર્કસે પેહલે કુછ તસવીરેં બનાકર, ઉસ જગા પર ચીયઝહી લગા દેતે હે. ઓર ફીર જબ ઉસકો ચીરાગકે સામને કરતે હેં, તો વોહી તસવીરેં, કે જો બનાઈ-થીં, વોહ ગરબીસે ઝાહીર હો-જાતી હેં. ઓર બચ્ચે, યા ગંવાર લોગ ઈસ તરેહું બહેક જાતે હેં. ખુસુસન જબ ઉનસે બાર બાર જોર દેકર, પુછા જાતા હે, કે દેખો તુમકો એક આઠમી નગર આતા હે ? તો વોહ ઉસ લઢ્ઢીસી મુસ્તકો દેખકર, કેહને લગતે હેં, કે હાં, નગર આયા. ચાલાકી તો હરએક કામમેં હુવા કરતી હે. મગર ચે અમલ વાક-ઈ સચ્ચા હે. ઓર ઈસકે આમીલબી સચ્ચે મીલ સકતે હે.

સીંચાહું ઢાગ પ્રર, ટીક ટીકી બાંધકર દેખમેસે. ખાળે
 ગફલત તારી હો-બતા હે. ઓર રૂહાની દુન્યાકી સચેર હોને
 લગતી હે. બસ અસલ બાત તો ઇતની-હી હે. બાકી સખ
 ઉસકે લવાઝીમે હે. ચુનાંચે હાઝીરાતકા ઇંગરેશ તરીકા ચે હે,
 કે કાંસેકી થાલીમે કાજલ ઓર કડવા તેલ (સરસોંકા) મીલાકર,
 એક સીંચાહું ઢાગ, થાલીમે રૂપીયે-કે બરાબર બનાવો. ઉસમેં
 જન્મ સંગે મકનાતીસ-બી મીલાવો, તો અછછા. ફીર ઉસ
 ઢાગકે ઉપર પાની ભરકર, કીસી બચ્ચેસે કહો, કે વોહ ઢાગકી
 તરફ ગઓરસે દેખતા રહે. ઓર તુમ ઉસકી કન-પટી, ઓર
 દીમાગ પર, ચંદ મરતબે હાથ ફીરાવો, ઓર ઉસસે કેહતે
 રહો, કે દેખો, અબ તુમકો એક મયદાન નઝર આતા હોઆ.
 ફીર ઉસમેં એક જીન, ખડા હુવા માઅલુમ હોઆ. ગરઝ
 કે, જો જો બાતેં તુમ કેહતે જાઓગે, ઉસકો વોહી ઉસમેં
 નઝર આતા જાયેગા. ઓર જો સવાલ કરોગે, ઉસકા જવાબ
 ઇશ્કરોંસે નઝર આયેગા. ચે અમલ કરતે વકત, પેહલે સ્વાર છે.
 ચીરાગ શૈશન કરે, તાકે શૈશનીસે જલદી હાલ-તે ખાબ
 પચહા હો, ઓર ખુશખુબી જલાવે. ઓર ઉસકી ધુની દેવે,
 ઓર ઇંદરબી લગાવે, કે જલ્દ અસર હોવે.

બાબ બીસવાં હમ-ઝાદકા તાબે હોના.

૧૩૨-અમર કોઈ આહે, કે હમ-ઝાદકો તાબે કરે. તે અવનલ પાક ચોર સાફ હોકર, સુખોહ-કો, નવ ચોર દસ બજે-કે દરમ્યાન, ધુપ-મેં ખડા હોકર, કિમલેકી તરફ ચાંહ કરકે પરહો મગરં ચે ખ્યાલ રહે, કે એકહી કપડા બ-ગયેર સીયા હુવા હો, ઉસકો આધા ચોઢે, ચોર આધા પેહને, ચે કપડા સીર્ફ અમલ પરહતે વક્ત કામમેં લેવે, જબ પરહ ચુકે, ઉસ વક્ત કપડા ઉતાર કર રખ દેવે. ચોર ફીર રોજ-મરરાકે કપડે પેહને. અમલ નવ-ચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુર કરે, ચોર એકહી જાતકા અમાજ, ચોર એકહી તરકારી, યા દાલકા હસ્તે-માલ રખખે, કે જબ તક હમ-ઝાદ કબજેમેં આવે. ચોર જબ પરહનેકો ખડા હો, તે હોનોં હાથ બાંધે, જયસે-કે અદબસે ખડે હોતે હેં. ઉસ તરફ ખડા હોવે, ચોર નીગાહ અપને માથે-કે ઉપર, યાને ઉસ મુકામ પર, જહાં-કે સરકા સાચા હો રખખે. જબ સો મરતખે પરહ લેવે, ઉસ વક્ત સર ઉઠાકર આસમાન-કે તરફ દેખે, કરીબ હો મીનીટ તક. ફીર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કર લેવે, ચોર અમલ પરહના શુર કર દેવે. જબ સો ખાર પાંહે, તે ફીર આસમાનકી તરફ નીગાહ, કરીબ હો મીનીટકે કરકે

દેખે. ફીર બ-હસ્તુર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કરે, ઓર
 ફીર જબ સો મરતખે પરહે, ઉસ વકત ફીર અપની નીગાહ
 આસમાનકી તરફ કરે, કરીબ દો મીનીટકે, ફીર ૧૪૧ બાર
 પરહે. ઓર પેહલેકી જગા પર નીગાહ રખખે. જબ પરહ
 ચુકે, ઉસ વકત આસમાનકી તરફ નીગાહ કરે, કરીબ પાંચ
 મીનીટકે ઇસ તરેહ કુલ ૪૪૧ મરતખે હુરરોજ પરહે. ઇસી
 તરેહ ૪૧ એકતાલીસ દીન તક કરે. લેકીન ઇસ વકતસે ઓર
 ઇસ રોજસે અમલ પરહના શુરૂ કરે, ઉસી રોજસે એક પાન
 સાલમ લગા હુવા, કે ઇસમેં ઇલાયચી-લી ડાલી હો, વોહ
 પાન અપને સીધે હાથકી તરફ રખ લીયા કરે. જબ અપને
 અમલકો પરહ-કર, ફારીગ હો-બયા કરે, તો રોજ-મરરા
 ઉસ પાનકો દરીયા, યા તાલાબ, યા કુચેમેં ડાલ દીયા કરે.
 જબ એકકીસવાં દીન હોગા, ઉસ વકત સીફ સરકા સાયા, કે
 જો ઝમીન પર નઝર આતા થા, વોહ સાયા આસમાન પર
 નઝર આવેગા, ઓર ઇધર ઉધરસે, અગર કોઈ આવાઝ દેગા.
 બલકે આવાઝ કીસમકા હોગા, કે જયસે અપને બરકા
 આદમી યા કોઈ દોસ્ત અહબાબ પુકારતા હે. નતો નીગાહ હટાવે
 ઓર ન-ખોલે, ઇસી તરેહસે રોજ-મરરા સાયા ઝમીન-મેંસે
 કમ હોતા જાવેગા, ઓર આસમાન-પર સાયા બડહતા જાવેગા:
 યહાં-તકકે એકતાલીસ-વેં દીન, કુલ સાયા, જો કે અપના
 ઝમીન પર નઝર પડતા થા, વોહ-લી સાયા આસમાન પર
 બિલકુલ દીખને લાગેગા. ઓર ઉસી રોજ કોઈ શખસ કે જો

તુમકો દીએગુ. ઓર વોહ પાન જોકે તુમહારે માસ લગા હુવા
 મોજુક હે, વોહ માંગેગા. પસ આપ પાનકો હાથમેં લેકર ઉસસે
 કહો, કે તુમી કુછ નિશાની સુજકો હે, અગર ઉસને કુછ
 નિશાની હી, સો એક છદ્દા કીસી સ્વીઝકા, આહ વોહ ચાંદીકા
 હો, યા લોહકા હો, યા છાલીયાકા હોવેગા. લેકીન પેહલે
 તુમ છદ્દા લેલો, ઉસ વકત પાન દો. લેકીન પેહલે પાન મત
 દો. અગર, છદ્દા નનદેવે ઓર યે કહો, કે મેરે પાસ છદ્દા
 નહીં હે, તો યે કહો, કે તીન દફા ઇકરાર કર, કે તુ મેરે
 કબજેમેં રહેગા. ઓર જો કામ તુજસે કરાવેગા, તો કરદીયા
 કરેગા? અગર વોહ તીન મરતબે અહક કર લેવે, ઉસ વકત
 પાન દેહો. ગયા વોહ તુમહારે કબજેમેં હો-ગયા. ઓર તુમ
 ઉસકે આમીલ હો-ગયે. જબ ઉસકો સુલાના મંજુર હો, ઉસ
 વકત ચુટકી બબદી, ઓર દીલમેં કેહ લીયા, કે હાજીર
 હો. ફોરન તુમહારે કાનમેં આવાજ આયેગા, કે હાજીર હું.
 ફોર જો કામ લેના ચાહે લે-લો. મગર હો તીન ઘ ટેસે ઝીયાદા
 મત દીક કરો. ઓર હર એક વકત, પાક ઓર સાફ રહો.
 અગર હમાઅ-કી નૌખત પહોંચે, તો પાની તૈયાર રખો.
 અગર ફોરન નહા-કર પાક હો-જાયો. લેકીન જબ તક અમલ
 પરહો, વહાં તક નૌખત હમાઅકી નહો. અગર બ-હાલતે
 ખાબ નહાનેકી (ગુસલકી) હાજત હો-જાવે, તો ઉસ વકત ફોરન
 બાસતરસે ઉક-કર, નહા લેના (ગુસલ કરના) આહીયે, મમરુ જો

ચીજ તલભ ડરો, તો લા-દેખ, લેકીવ બેખ, ચીજ હરમીજ મત
મંગવાઓ. યા કીસીકે દીલકા હાલ, પુખ, તો, વોહાલી હુમકે
ખતલા દેખ, યે અમલ ૪૧ એકતાલીસ દીનકા હે. ચોર હર
રોજ ૪૪૧. મરતમે અમલ પરહા ખતા હે. ઇસ અમલમે
બેહતર યે હે. કે અપને હાથસે ખાના જનગસરા પકાવે. યા
કીસી પરહેઝ-ગાર, પાક સાફ ચોરતસે, યા પરહેઝ-ગાર
મરદકે હાથસે ખાના પકવા-કર ખાવે. ચોર અમલ પરહતે
વક્ત કીસીસે હરમીજ ખાત ચીત ન-કરે. ધ્યાન અપના કીસી
જગા ન-કરે. અમલ યેહ.

હરની પાર ખાએ એમઆ અથ-નમ.

અમલ અગર રાતકો કરના ચાહે, તો (ખત્તિ) ચિરાગકે
રૂખરૂ ખયઠે. અગર ચિરાગકે રૂખરૂ સાચા ન-પડે. તો ચાહીયે,
કે ચિરાગકા તરફ પીક કરકે ખયઠે.

હમ-ઝાદ તાબે હોનેસે, વોહ હરએક કીસમેકે તાઝે ફલ,
ખીલા ફસલ, યા બે ચીજ, કે તુમ મંગવાઓ, વોહ એક લમ-
હેમે લા-દેતા હે. ચોર ખનમે હરએક ખાત ચોર સવાલકા જવાબ
દેતા હે. બલકે ખુદ ઇસ કદર ખબરે જલ્દ પહોંચતા હે, કે
આમીલકો સોનેલી નહીં દેતા. ઇસ કામકા તુમ હુકમ કરો,
વોહ એક આનમે કરકે ફીર કેહતા હે, કે ચોર હુકમ દો, કે
કયા કઈ અગર હમ-ઝાદ અથસે સવાલોસે ફીક કરે, તો સહેલ
ચોર ઉચા ધાજા ઉચા યે હે, કે યે હુકમ ફીયા ખાયે, કે

હમારે લીધે, એક અથવા મકાન આલીશાન બનાવ્યો, ફીર ઉસમેં બગીચા લગાવ્યો, ફીર હમારી પુલ્લાન કિતાબકી કાપીયાં છાપતે રહો, યા હમારે ગાંઉમેં પાનીકે લીધે કુચે બનાવ્યો. ઓર નેહર ખોદ-કર તૈયાર કરો. ઓર ખેતોંકો ખોદ-કર બરાબર કરો. વ-ગચરા. કામ ઉસકો સોંપે, કે જીસસે ઉસકો બિલકુલ પુરસદ ન-હોને પાવે.

હમ-ગાંઉકા અમલ કરના આસાન નહીં હે. ઓર કેઈ ઇસકો બચેકા ખેલ ન-સમજે. અગર ઇસમેં કુછ ગફલત હુઈ, તો દીવાને હો-બનેકા, ઓર તબાહ હોનેકા ખાફ હે. ઇસ કામમેં કેઈ કામીલ ઉસ્તાદ મીલે, તો ઉસકી મદદ, ઓર સલ હુસે અમલ કરે. કે જીસસે કામ-ચાખી હો.

બાબ એકુંસવાં-મોવકિકલકા તખ્લેના.

૧૩૩-જબ કેઈ અમલ કરના ચાહે, તો પેહલે રાખા ઓર નસાબકા માખાફ રહે. જબ ચાંદ દેખે, ઓર નસચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે. મગર શુરૂ કરનેસે પેહલે અપને ખાને પીને ઓર સોને ઓર ઉઠને બયેઠનેકા, ઓર પરદ-નેકા જુરૂર ઈતેઆમ કરે, ઓર ચેહ-બી જુરૂર ખ્યાલ કરે, કે આલીશ દીનમેં કામ કરે ગણા ખા-સકતા હું, ઉસી કરે

ગીહું લેકર, ચોર દરીયા, (નદી) યા કુંએકે પાનીસે ધોકર
 સુખા દેવે. અગર સુમકીન હો, તો અપને હાથોસે પીસે. યા
 અયસી ચોરતસે પીસવાવે, કે જો પાક સાફ હો. ચોર દીન
 ભર રોઝા રખકર, શામકો (મગરેખકો) અપને હાથોસે પાની
 ભરકર કુંએસે લાવે. ચોર ખાનાબી અપને હાથોસે પકાવે.
 ચોર અપને ખાને પીનેસે ફારીગ હોકર, વઝીફા પરહુને બચઠે.
 જા-નમાઝ પર દો-ઝાતું હોકર. કિબલેકો તરફ મોંહ કરકે
 બચઠે. ચોર એકહી કપડા, જ-ગયેર સીયા હુવા લેવે, વોહી
 કપડા ખાંધે, ચોર ઉસીકો ચોઢે. યાને આધા ખાંધે, ચોર
 આધા ચોઢે. ચોર લોખાન, ચોર ઇલાયચીકે છીલકે, કોયલો-
 કો આગ પર જલાતા જાવે. ચોર ખુબ ઉમદા ખુશખુ, ઇતર
 વ-ગયરા, કો પરહુનેકો મકાનમેં રખે. ચોર વોહ મકાન તન-
 હાઈકા હો. કોવાડ બંદ કરલેના ચાહીયે, ચોર વઝીફા પરહુ-નેસે
 પેહલે અપના હિસાર કરલેના ચાહીયે, અગર ચાલીસ દીનકા
 વઝીફા હોવે, તો પંધરવેં, યા સોલ્હવેં દીનસે, તરેહ તરેહકે
 ખોફ, ચોર ખતર-નાક ખાતે, માઅલુમ હોને લગેંગી, કબી
 દરીયા માઅલુમ હોગા. કબી રોને ચીલ્લાનેકી, યા હંસનેકી
 આવાઝ માઅલુમ હોગી. કબી સાંપહી સાંપહી માઅલુમ હોને
 લગેંગે, બલકે યે માઅલુમ હોગા, કે કોઈ શખ્સ સુજકો
 કલ્હી કર ડાલતા હે. લેકીન હરગીઝ ન-ડરે. કયુકે યે
 તમામ ખાતે, સુન્હારે હિસારકે બાહીર માઅલુમ હોતી હે.

હિસારકે અંદર હુશીઅ કેઇ ખાત પૈકી નહીં માંખલુમ હો-સકતી. એર હિસારકે અંદર તુમ્હારે પાસ, કેઇ શય કીસી કીસમકી ડરાબની વ-ગયરા; નહીં આ-સકતી. એર બહોત તસદ્દી, એર છતમી-માનસે વઝીફા પરહે, -લેકીન ખુશખુ યામે હોખાન, જલ્દ જલ્દ આગ પર ડાલતે રહો, ઉલ્, દીનકે ખાખર, આલીસવે દીન, નીહાયતહી પૈક (ડર) એર ખતર-નાક ખાતે, માંખલુમ હોંગી. લેકીન સાખીત કદમ રહો. એર જબ આલીસ દીન પુરે હો-બાઈગે, એર વઝીફા-લી ખતમ હો બયેગા, ઉસી વક્ત મો-વકીફલ આકર, હાઝીર હોંગે, એર કહેગે, કે હમ તાબેદાર હેં જો કહો સો કરેં, તો ઉસ વક્ત આમીલ, ઉનસે યે કેહ-દેવે, કે હમારે પાસ હાઝીર રહો કરો જબ કામ હોગા, તો આપકો કહા બયેગા-વોહ વઝીફા યે હે.

સુરયે સુઝ-ઝમ્મીલ, શરીફકો તમામ સુરતકો ૪૦ આલીસ દીનમે એક લાખ, એર પચીસ હજાર મરતબે ખતમ કરહે. અગર અધેરેમે પરહો, તો બહોત બેહતર હે. મસજીદમે યા છત પર, બયેઠ કર ન-પરહે. બલકે તનહા જગામે રાતકે વક્ત અમલ મરહે.

હિસાર યે હે—સુરયે અલ્લ -હન્દ, તીન મરતબે. એર સુરયે ફુલહો વલ્લાહ, તીન મરતબે. એર અન્વલ, એર આખીર તીન તીન બાર ફુફ શરીફ પરહ-કર, અપને દોનો હાથકી ઉંગલીયોસે, અપને આરોં તરફ ગોલ હાથેસા ખેચ-લો.

યે અમલ મુશ્કીલ હે. કીસી કામીલ ઉચ્ચતાકા મજાક લેકર કરે. કયું-કે અગર ડર ગયા, તો લીપાતા હો-ભાગેમા.

પરહેઝ-ગોરત, ઓર મછછીકા, ઓર અંઠા, ખ્યાજ, લાસુન ધી, દુધ, વ-ગયરાકા, કરે, ઓર તરકે હુચવામ્મત-થી કરે, ઝીન, ઝુટ, ઓખતસે-પરહેઝ કરે.

ખાખ ખાઈસવાં-તાવીજોંકે ખ્યાનમેં.

૧૩૪-વાજેહ હો, કે હરએક તાવીજ, મા નકશ, ઓર તરેહકા હોતા હે. યાને આતશી, આખી, ખાકી, ઓર લાલી હે. ઉન આરોંઝી તાસીસત જુદી જુદી હે. ઓર તરીકે ઇસ્તેઅ-માલ ભી અલગ અલગ હુવા કરતી હે. તાજીજ સહજ મતલબકે હોતે હે, ઓર હરએક તાવીજ લરનેકા તરતીબ-થી અલગ અલગ હોતી હે. ઓર અકસર નકશ, ઓર તાવીજોંમેં અથતે ઓર ઉસકે અદક, ઓર અકસરમેં તીલસમ, ઓર મોવજકીલોંકે નામ, વ-ગયરા, અતે હે. ઓર અકસર ફતીલોંમેં શકલે આતી હે, તો વયસે તાવીજત, ઓર ફતીલે, જુવસતીયે લીખના મુશ્કીલ હે, ઓર છાપનાથી સીવાયે ઉરફ, ઓર અર-ખીકે જુવસતીમેં નહીં હો-સકતા હે. ઇંદલીયે મહાં ફકત પંધરાકા નકશ લીખનેકી ઓર ઉસકી અકાલ, વ-ગમત, કે

કલાઓં લીખે બાતે હું. દુસરી કીસમકે તાવીજ, અયસી હરકતોંકે લીયે નહીં લીખે ગયે હું. અહદ, યાને ગીનતી ઉરદુમે લીખના ચાહીયે. અગર કોઈ તાવીજ લીખે, તો ઉરદુ અહદ લીખે.

પંધરાકા તાવીજ, નીહાયતહી કાર આમદ, ઓર હર એક મતલબકે લીયે. મુજર-રીખ હે. મગર સખસે પેહલે ગુરૂરી અમર યે હે, કે ઉસકી ઝકાત દી-બાવે. ઓર ઉસકો અમલમે લાયા બાવે. ફીર ઉસસે જો કામ ચાહે, વોહ લેવે. હરગીઝ ખતા ન-કરેગા. અઝાતકા તરીકા યે હે, કે ચાંદ-સાતસે ઉસકા અમલ શુરૂ કરે. યાને જુસ સાતકો નયા ચાંદ નીકલે ઉસ સાતકો આઅહ નમાઝે ઇયાકે, જુસલ કરકે નયે કમડે પેહનો. ઓર બદનમે ખુશખુ લગા-કર, ફરશે અમીન પર બઘડે. ઓર આસ હબાર મરતમે દુરૂદ શરીફ પરહુ-કર; ઉસી જગા સો-રહે. મગર દુરૂદ શરીફ. પરહુનેસે યે મિયત કરે, કે મેં પંધરાકે નકશકે તાવીજકી ઝકાત હેતા-હું. વોહ પુરી હોવે.

અલ-ગરઝ, સુખોહકો ઉઠકર, નમાઝમે-સે ફારીજ હોકર બાદરાનકી સીયાહી, ઓર નઇ કમલસે તીન હબાર, એકસો પચીસ, આતશી નકશ લીખે. ઓર ઉન તાવીજમે ઉદ લગાકર, આઝમે એકકે આઅહ એક, જલાવે, જલાતે વકત અપના મોહ, મસીરકી (પુરખ) તરફ રખે. ઉસી તરફ ૧૦, ફર

દીન તક બરાબર કરતા રહે. ફીર હર રોજ ઇસી કહર, આખી
 તાવીજ લીખકર, આટેમે' ગોલીયાં બનાકર દરીયા, યા નહદી,
 પર બાકર, પાનીમે' ડાલ-દીયા કરે, ઓર તાવીજ લીખતે
 વક્ત મોંહ મગરેબકી તરફ રખખે. ઇસી તરેહ હસ દીન તક,
 તાવીજ લીખકર દરીયા, યા નહદીમે', યા તાલાબમે', આટેમે'
 ગોલીયાં બનાકર ડાલ કરે, આખી તાવીજ લીખતે વક્ત ઉઠ
 જલાવે, ઇસ તરેહ ચે બીસ દીન હુચે. ફીર હસ દીન તક, બાદી
 નકશ. યાને તાવીજ, લીખખે. ઓર હર રોજ ઇસી કહર, યાને
 ૩૧૨૫ નકશ લીખકર હવામે' ઉડા દીયા કરે. યા કોઈ ઉચે
 દરખતોંકી શાખોંમે' બાંધ-દીયા કરે. કે વહાં ઉનકો હવા
 લગે. ઓર બાદી, યાને હવાઈ, તાવીજ લીખતે વક્ત, મોંહ
 શિમાલકો (ઉત્તરદી) તરફ રખખે, ઓર બુખુર ઉઠકા જલાવે.
 ઇસી તરેહ હસ દીન તક તાવીજ લીખખે, ફીર આખીરકે હસ
 દીન ઇસી તરેહ, હરરોજ ૩૧૨૫ ખાકી તાવીજ લીખતે વક્ત
 મોંહ બુતુબકી (દખખનકી) તરફ રખખે. ઓર બુખુર શકરકા
 જલાવે. બાઝે ઉસતાહ અયસાબી કરતે હેં, કે ખાકી તાવીજ
 લીખકર ઝમીનમે' દફન નહીં કરતે, બલકે એકે રીકાબીમે'
 દરીયા, યા નહદી, કી સાફ ઓર પાકીયા ફેતી, ખુશક યાને
 સુખી બરકર, અનારકી શાખકી કલમસે લીખ, લીખકર,
 ગીતાતે બાલે હેં, ઓર ઇસ તરેહ-પર ગીનતી પુરી કહલોતે
 હેં. જખ ઇસ તરેહ-પર અમલ કરતે કરતે, ચીઠા પુચા

હોનારે. ત્યાં જાણતા પુરી સમજે. ફીર આખીરકો જમાડે
 હુમના, ચાને નફોલ શુકીયા અદા કરે, ચોર ફીર રાતકો
 ખ્યાલ હજાર મરતમે દુરૂદ શરીર પરહ-કર, સુખોહકો શીરીની
 પર કાતેહા હઠસ્ત રસુલે સલ, કી દેકર, વોહ શીરીની
 ખચ્ચાંકો ખાંટ દેવે. પસંયે અમલ પુશ હુવા ચોર પંધરા-
 મા નકશ, તુરુહારે અમલમે આયા. પસ અળ હસ કામકે
 કીચે હસે કરોમે, તો વોહ પુરા ઉતરેગા. અચસી નંગી
 તલવાર હે, કે કલો ખતા નહીં કરતો, ચોર ઇસકા બાર કલી
 આલી નહીં જતા. હાઝીરાતકે લીચે, અગર કાંસેકે કટોરેકે
 અંદર, આખી તાવીજ પંધરાકા લીખકર ફીર જહાં, પાંચકા
 હીંદસા (આંક) હે, વહાં સીયાહી લગાકર, ચોર કટોરેમે તેલ
 લરકર, ના-માલીંગ, મગર પાક, ચોર સાફ, લડકી, યા લડકેકે
 હાથમે મકડા-લો. ચોર ઉસ લડકી, યા લડકેકે તાકીદ કરદો,
 કે ઉસ તાવીજમે પાંચકે હીંદસે પર ટીક ટીકો ખાંધકર દેખતા
 રહે, તો ચાંદ મીનીટકે અમલસે ઉસકો અનીયાતકી કચેસી
 નગર આને લગેગી, ફીર અનકે બાદશાહસે જો કુછ મતલબ
 ચાહો, વોહ ફર્યાદિત કર લો.

અગર મુશાયેસી રીઝકે લીચે, બાદીકા નકશ લીખકર
 કીચી લીચે ફલદાર હફતસે લટકા દોગે, તો રીઝક બહોત
 ખાંડીએગી, અગર મોહબ્બતકે લીચે, ખાતશી નકસ લીખકર
 અગરે કલ દોગે, તો મતલબ મુતી(તાવેદાર)હોજાએગા. ચોર

હુમનોંકા હલાક કરનેકે લીયે, ખાકી નકશ લીખકર પુરાની
 કબરમેં કબા દોગે, તો કામચાખી હોગી. અહા હાજલ કીયાસ
 ફીર જીસ કામકે લીયે લીખખા કરોગે, તો ફોરન તાસીર
 ઝાહીર હુવા કરેગી. અગરચે ૧૫, પંધરાકે નકશકી ઝકાત
 અહા કરકે અમલમેં લ.નેકા કામ, બહોત મેહનત, ઓર
 મુશ્કીલકા હે. ઓર જો રાખસ, ફારીશુલ-માલ હો, યાને
 જીસકેા દુન્યવી કામોસે પુરસત દેહતી હે. વોહી કર સકતા
 હે. હરએક કિસમકે તાવીજોંકી ઝકાત અહા કરનેકા તરીકા
 અલગ અલગ હોતા હે ઓર વોહ આમીત્રોંકી ઓર મુરશી-
 હોંકી ખીદમત સિવાયે હાસીલ નહોં હોતા હે. અકસર લોગ
 છપી હુછ કિતાબોંમેં દેખકર, નકશ હર કીસી કામકે લીયે
 લીખકર દેતે હેં, યા તો ખુદકે લીયે તાવીજ લીખતે હેં. લેકીન
 જખ તક ઝકાત દેકર, તાવીજ અમલમેં ન-લાયે હોં. વહાં તક
 વોહ લાવીજ, કુછ અસર નહોં કરતા, ઇસી તરેહ અમલી-
 યાતકે લીયે-બી ચીલા કરનેકી જુરુરત હે. કોઈબી અમલ
 ચીલા કરકે અમલમેં ન-લાયે હોં, ઓર કિતાબમેં દેખકર
 બ-ગયેર ચીલ્લેકે કુછબી અમલ કરેંગે, યા તાવીજ લીખજે-ંગે,
 તો કુછ ફાયેદા નહોં હોગા.

પંધરાકે નકશ, (તાવીજ) જો ચાર કિસમકે હેં. વોહ
 નીચે લીખજે જાતે હેં.

આતશી.

૧	૧	૮
૪	૬	૩
૨	૧	૯

આબી.

૮	૩	૯
૧	૬	૧
૧	૪	૨

બાદી.

૯	૩	૮
૧	૬	૧
૨	૪	૧

ખાકી.

૯	૧	૨
૩	૬	૪
૮	૧	૧

વાઝેહ હો, કે નકશ બરનેકા કાયેદા યે હે, કે આતશી નકશ, છઠ્ઠા ખાનેમેં ૧, એકકા, હીંદસા (આંક) લીખખા હે. વહાંસે શુરૂ કરે. ઓર તરતીબ વાર, ૧-૨-૩-૪, હીંદસે લીખખે જાતે હે, ઓર ૬, ૫૨ ખાતમ કરતે હે. ઓર આબી નકશ, બરનેકી યે તરતીબ હે, કે ૬, સે શુરૂ કરે. યાને ૬, ફીર ૭ સાત, ફીર ૮, ફીર ૯, ફીર ૧, ૨, ઓર ફીર ૩. ફીર ૪, ફીર ૫, ઇસ તરેહ લીખખે, ઓર બાદીકા નકશ ૪, ચારસે શુરૂ કરે. ઓર નવ તક લીખખે. ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે ત્રીન તક લીખખે. ઓર ખાકી નકશ, ૮ કે હીંદસે સે શુરૂ કરે, ઓર ફીર નવ લીખખે, ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે સાત તક લીખકર નકશ પુરા કરે.

પંધરાકે નકશકી એક અજીમ તરકીબ.

પેહલે ત્રીન રોજ, ત્રીન હજાર મરતબે લીખખે, તાકે ત્રીન દીનમેં નવ હજાર નકશ પુરે હો-જાવે. ઓર બાઅદ ત્રીન રોજકે ચૌથે રોજસે, હર રોજ એક હજાર મરતબે, હર રોજ લીખખા કરે. ઓર ત્રીન દીન તક, નકશ ઇસી તરેહ લીખખે, તાકે ત્રીન દીનમેં ત્રીન હજાર નકશ થેલી હો-જાવે.

ગોયા છે રોજમેં બારા હજાર નકશ (તાવીજ) લીખજે ગયે. ફીર હર રોજ એક હજાર બાર નકશ લીખખા કરે. ચોર બારા દીન તક, ઇસી તરેહ લીખતા જાવે. પસ બારા દીન-કે ઇસ અમલસે નિસાબ. ચાને ઝકાત, પુરી હો-બાયેગી. ઇસકે બાઅદ હર રોજ, પંધરા, ચા કમ અજ કમ નવ નકશ, હર રોજ લીખખા કરે. ચોર હસકા લીખના કાયેમ રખજે. તાકે અમલ કાયેમ રહેગા.

હસરી તરકીબ યે-હે કે નવચંદી જુમેરાતસે શુરૂ કરે.

પેહલે રોજ એક, ચોર હસરે રોજ દો, ચોર તીસરે રોજ ત્રીન, ઇસ તરેહ એક એક નકશ રોજ ખડહાતા જાવે. જબ પુરે પંધરા નકશ ગીનતીમેં પહોંચ જાવે, તબ એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક પર ગીનતી પહોંચે, તો ખડહાના શુરૂ કરે. ઇસી તરેહ સવા મહીના, ચાને ચાલીસ દીન અમલ કરે. બાઅદ અમલ ખતમ હોનેકે, હર રોજ નવ ફરે નકશ લીખખા કરે, તાકે અમલ કાયેમ રહેગા.

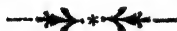
ત્રીસરી તરકીબ યે હે-કે સો નકશ હર રોજ લીખજે. ચોર સો રોજ તક, ચાને ત્રીન મહીને ચોર હસ દીન તક લીખજે. બાઅદ સો રોજકે એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક નકશ પર નૌખત પહોંચ જાયે, તબ ચીઘા પુરા સમજે. ફીર હર રોજ પંધરા, ચા ૯, નવ નકશ લીખ લીયા કરે. તાકે અમલ કાયેમ રહે.

પસ ઈસ પંધરાકે નકશાસે કુલ બીમારીયાં દર્શા હોતી
હે, પુતુહાત અઝ-હક હોતે હે, હુબકે લીયે તીર બ-હદક
હે. વોહ નકશે મોઅઝ-ઝમ થે હે.

૧	૪	૨
૧	૬	૭
૮	૫	૩

બાબ તેઈસવાં તાવોનેકે આદાબમેં.

૧૩૫-જબ તાવીજ લોખનેકા કીસીકા ઇરાદા હો, તો અન્વલ
ગુસલ કરે, તો બેહતર હે. વર ન વુઝુ, તો ઝુફર કરે. ફીર
અપને બઢનથેં પુશબુ લગાકર, થોડી પુશબુ અપને પાસ
રખજે. ઓર હરમ્યાનમેં કીસીસે કલામ ન-કરે. ઓર નાપાક
ઔરત ઉસકે પાસ ન-આને પાવે. ઓર તાવીજ-કે સીર
પર ૭૮૬ કે અઢક, જો કે બિસ-મીલાહ, કે હે, વોહ ઝુફર
લીખજે. (હુબ) મોહબ્બતકા નકશા, લોખતે વકત કોઈ મીઠી
ચીઝ અપને મોહમેં ઝુફર રખ લેવે. ઓર કીસીકે લીયે લી
મોહબ્બતકા તાવીજ, હરામ કામકે લીયે હરખીલ, ન લીખજે.
ઓર જબ હલાલકે લીયે લીખજે, તો મોહ અપના મતલુબકે
ધરહી તરફ કરે, ઓર ઇસ હફર ખ્યાલ ઉસકા કરે, કે મોયા

સામને ખડા હે. ઝોર અઢાવતકા તાવીજ લીજખે. તો કઠવી ચીઝ મોંહમે' રખખે. ઝોર અગર ઝખાન-ખંદીકા તાવીજ લીજખે, તો થોડા મોમ હાંતોંમે' હખાવે ઝોર આખીર મહી-નેમે' લીજખે. ઝોર તેગ-ખંદીકા, ઝોર ખાખ-ખંદીકા લીજખે, તો સીયાહીસે લીજખે.

ફોહલ કદીર, મેં લીજખા હે, કે અગર કીસીકે પાસ તાવીજ હો, ઝોર ઉસકે ઉપર ગીલાફ હો, તો ઉસ તાવીજકે સાથ પાય-ખાનેમેં જાનેકા મુજાયેકા નહીં હે, અગર ઉસકો ઉતાર કર જાવ, તો બહેતર હે, ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે અગર નગીને પર, કોઈ દુઆ, યા આયત કંઠા, યાને ખોદી હુઈ હો, ઝોર ઉસપર મોમ, યા કપડા મઠકા હુવા હો, તો ફીર ઉસકો પાય-ખાનેમેં લેકર જાનેમેં હરકત નહીં હે.

અકસર મોઅતેબર કિતાબોંસે થે સાખીત હે, કે જીસ તાવીજ, યા અમલમેં ખુદાકા નામ નહો, ઉસકા લીખના પરહના જાયેઝ નહીં. યા જીસકે માઅને સમજમેં ન-આતે હોં. અગર કોઈ રકખા હદીસે ચરીફસે સાખીત હો, ઝોર માઅને સમજમેં ન-આવે, તો ઉસકે પઢનેકા મુજાયેકા નહીં. વર ન બાએસ ખરાતીયે ઇમાન હે. ઝોર અમલ સીફલીકા મુસલમાનોંકો પરહના બાએસે જવાબે-ઈમાન હે. ખુદાયે તઆલા મુસલમાનોંકો નેક તૌફીક હવે. લાઝીમ હે, કે જાહૂ, યા સહર સીખ-કર અપને ઇમાનકો જાએ ન-કરે. આમતે ફરખાની, ઝોર

ઈરિયાદે મશાયેખ અફઝલ હેં. વાહીયાત અમલોસે દૂર રહે.

અમલ પરહને, ઝોર તાવીજ લીખને પર, અકસર લોગ કુછ નજરાના લેતે હેં. ઉસકા લેના જાયેઝ હે. મગર જીસ શખસકી નિયતમેં ફરેખ નહો, ઉસકો લેના જાયેઝ હે. ઝોર અમર લેને-વાલેકી નિયતમેં ફરેખ હે, તો હરગીઝ લેના જાયેઝ નહીં. મસલન તાવીજ લીખનેમેં તો વાકીફ-ગારી નહી, ઝોર કિતાબમેં દેખકર ઈ-સમઝે, હો પયસેકી લાલચસે તાવીજ લીખ-દીયા, ઝોર છુછુ કરકે તાગેમેં ગીરેફ (ગાંઠ) દેકર ગંઠા બના દીયા, ઝોર પયસેકે લીયે જખ કેઈ અમલ પરહનેકો તૈયાર હોવે, તો વુઝુ કરકે તસખીહ લેવે. ઝોર એક એક દાનેકી જગા છે છે દાને ગીરને લગે, ઝોર ખુબ હીલ-હીલ કર પરહને લગે. ઝોર દીલમેં ચે ખ્યાલ કરે, કે મુજકો લોગ બડા આમીલ જાને, તો અયસે ફરેખી શખસકો લેના જાયેઝ નહીં. કયું-કે ચે ફરેખ હે, ઝોર ઇસી કિસમકા લેના હરામ હે. અહ્લાહ તઆલા, ફાલ, ઝોર ગડે-વાલોંકો હિદાયત કરે. કે અપની ગીબા હરામસે ન-કરેં. કયું-કે જીસકી ગીબા હરામસે હોગી, તો ઉસકે તાવીજમેં ઝોર દુઆમેં કબ અસર હોગી.

અકસર ના-વાકીફ લોગ, તીલમમકો લીખતે હેં, ઝોર ઉનકે હુરફમેં વાકીફ નહીં હોતે, તો બિલકુલ અલત, ઝોર બે-કાયેકા લીખખે જાતે હેં. ઇસલીયે કુછ ફાયેદા નહીં હોતા હે, આમીલકો આહીયે, કે તીલમમકે કંવાયેક હીસા ઉશ્તાદે

કામીલસે સીખે, ફીર તીલસમકે લીખે. વ ઇલા કુછબી
કાયેલા નહીં હોગા.

બાબ ચોખીસવાં-તાલે, ઓર સીતારે,
ઓર અબ-જદકા ખ્યાન,

૧૩૬-જેસ ચખસકે અપના તાલે, યા રાસી, માઅલુમ
નહો, તે વોહ અપને નામકા પેહલા હરફ ને હોગા, ઉસસે
તાલે, આ રાસી, માઅલુમ કર લેવે. મસલન કીસીકા નામ
મહબુબ-અલી હે, તે ઉસકા તાલે (રાસી) પુરને અસહ,
યાને હીંદી સોહ હે ઇસી તરેહસે હરએક ચખસકી રાસ, યા
તાલે, માઅલુમ કર સકતે હે. ઉલમાયે નુનુમને બાશ પુરજ
કાયમ કીયે હે, જસકે હીંદીયે રાસી કેહતે હે.

અગર તાલીબ ઓર મતલુબકે તાલીમે કુદરતી નિકાક
યાને જો-ખતાવ હે, તે અમલસે મતલબકા હાસીલ હોના
ચોહાલ હે. કયુ કે કુદરતી તાસીર કબી નહીં ફીર સકતી હે.
હાં, અગર કુદરતી નિકાક નહો, તે કુદર અસર હો-ખતા હે.

પુરજો કે અરખી નામ	હીંદી નામ	પુરજો કે હરફ હીંદી ઓર અરખી.	પુરજો કે દોસ્તી, ઓર અદાવત.
હમલ	મેસ	અ-મ-લ અલેફ, એન, લામ,	જહી કે સાથ અસદકો, હમલ કે સાથ સુંખલાકો,
સુર	વરખ	વ-ન-કિ જો, વાવ.	મીઝાન કે સાથ હુતકો, હલુ કે સાથ સરતાનકો,
ગોઝા	મીથુન	ક-છ-ચ કાફ, માફ	કોમ કે સાથ સુરકો, ઓર ગોઝા, કે સાથ સુરકો, દુરનની હે.
સરતાન	કરક	ક-હ હે, ડાઝ.	હુત કે સાથ અસદકો, અકરન કે સાથ મીઝાનકો,
અસદ	સીંહ	મ-ટ મીમ, ટે.	જહી કે સાથ ગોઝાકો, સુર કે સાથ અકરખકો. સરતાન કે
સુંખલા	કન્યા	પ-ઠ-ભુ પે.	સાથ કોસકો સુંખલા કે સાથ હલુકો, થોડી મોવફિકત હે.
મીઝાન	તુલા	ર-ત રે, તે તોય.	હમલ કે સાથ મીઝાનકો સુર કે સાથ અકરખકો,
અકરખ	વૃશ્ચિક	ન-ય નુન, યે.	ગોઝા કે સાથ કોસકો, સરતાન કે સાથ જહીકો,
કોસ	ધન	બ-ધ-દ-ફ ફે	અસદ કે સાથ હલુકો, સુંખલા-કે સાથ હુતકો,
જહી	મકર	જ-ખ જમ, જો.	ખરાખર દોસ્તી હે.
હલુ	કુંભ	ગ-શ સીન, સુવાદ, સે, એન	
હુત	મીન	દ-ચ-ઝ-થ ઢાલ, ઝે	

સિતારોંકા ધ્યાન-સિતારે સાત હેં. ઉનકે નામ, ઓર ખાસીયતેં, ઓર નેક ઓર બઢકા-હાલ નીકે લીખ્યા ગયા હે.

સિતારોંકે નામ.	દીનોંકે નામ	ખવાસ.
ઝોહલ	સનાયર	ખાકી
મુશતરી	ગુમેગત	આતશી
મીરોંખ	મંગલ	આતશી
શમ્સ	ઇતવાર	આતશી
ઝોહરા	ગુમઆ	ખાદી
ઉતારદ	બુધ	ખાકી
કમર	પીર	ખાખી

ઉતારદ, મુશતરી, કમર, ઝોહરા, નેક સિતારે હેં, શમ્સ, ઓર મીરોંખ, નેહસ હેં. ઝોહલ કબી નેક ઓર કબી બદ હોતા હે. લેકીન કોમખમલ કમરદર અકરમમેં યાને હોદીમેં જસકો પંચક કહતે હેં. ઉસમેં કાઇ ખમલ શુર નહીં કરે.

હુરેં તહજજકે (ગીનતી) અદદ-આમીલકો આહીયે, કે બ-મયેર કર્યાકત કરને અદદ હુરેં તહજજકે કીસી આયત, યા ઇસમકો નકશ, બારના ગયેર મુમકીન હે. લે-હાબ નીકે ઉસકા નકશા લીખ દીયા હે. ઓર ઉસયેં હુરેંંકી ખાસીયત-બી લીખ-દી હે. કે જસસે મુફલત, યાને આસાની હોખી.

આતશી	અલફ	છાટી	હાલ	તાય,	મીમ	ફે.	શીન	ગલ
	૧	૫	૯	૪૦	૮૦	૩૦૦	૭૦૦	
ખાદી	બ,	વાવ,	ચે,	ગુન	સુવાદ	તે.	ફુવાદ	
	૨	૬	૧૦	૫૦	૯૦	૪૦૦	૮૦૦	
ખાખી	જમ	ઝે	કાફ	સીન,	કાફ,	સે.	ઝોય,	
	૩	૭	૨૦	૬૦	૧૦૦	૫૦૦	૯૦૦	
ખાકી	દાલ	નડીહ	લામ	અન.	રે.	ખે.	ગેન	
	૪	૮	૩૦	૭૦	૨૦૦	૬૦૦	૧૦૦૦	

એસ. આયત, ઓર ઇસમકે અહ (ગીનતી) નીકાલના મંજુર
 હો, તો હુરફે મકતુબી, યાને જો હરફ, કે લીખનેયે આતે
 હે, ઉનકે અહ, યાને ગીનતી કરે, ઓર મલફ-પુઝી, યાને
 એસકા તલફ-પુઝ, યા (હીંદી ઉચ્ચાર) કીયા જતા હે, ઉસકે
 છોડ દેવે, જયસે હબ્બા, કે હુરફે મકતુબી, યાને હે, વાવ,
 ઓર અલેફ, યે ત્રીન હરફ હે. ઓર હુરફે મલફ-પુઝી ચાર
 હરફ હે. યાને હે, ઓર દો વાવ, ઓર અલેફ, હે. પસ
 ઇસ હિસાબસે હુરફે મકતુબીકે પંધરા અહ હોતે હે. ઇસ
 તરફસે હરએક નામકે, યા આયતકે અહ નીકાલે, હરએક
 હરફકી ખાસીયત, આતશી, યા ખાદી, યા આખી. યા ખાકી,
 માઝલુમ હો-સકતી હે. યાને હરએક શખ્સકે નામકા પેહલા
 હરફ જો હોગા, ઉસ-પરસે ઉસકા તાલે, યા રાસ, ઓર
 ખાસીયત, બ-ખુબી માઝલુમ હોગી. ઇસલીયે નુજુમકી કિતા-
 બાંમેસે તહકીક કરકે, સબ ખુલાસા લીખખા ગયા હે, કે
 એસસે આમીલ, યાને અમલ કરને-વાલેકો, કીસી તરફકી
 હરકત, યા ગફલત ન-હોને પાવે, ઓર અમલ પઢનેયે, યા
 નકશ લીખનેયે બ-ખુબી મહક મીલે.

બાળ પરચીસવાં-મંતરોંકે બ્યાનમેં.

ચુ-કે યે કિતાબ બ-નઝરે પ્રાચ-દયે આમ, લીખી ગઈ છે. ઓર ઇસસે યે ગરઝ છે, કે હરએક ખાસ, ઓર આમ ઇસસે ફાયેદા ઉઠાયેં. ઇસલીયે કે, જો કોઈ શખ્સ અમલીયાતે ઉલવી, યાને પાકીઝાકા તાલીબ હો, વોહબી ફાયેદા ઉઠાવે. ઓર જો સીફલી, યાને મંતરકા તાલીબ હો, વોહબી ફાયેદા ઉઠાવે. ઇસલીયે કિતાબમેં પેહલે અમલીયાતે ઉલવી, લીખે ગયે, ઓર ફીર યહાં પર, અમલીયાતે સીફલી, યાને મંતર જંતર, તંતરબી લીખે ગયે હેં. અહલે ઇસલામકો સીફલી અમલ કરના શુનાહ છે. કયુ-કે ઉસમેં શામેલીનસે મહદ માંગી જાતી છે.

૧૩૭-મોહનીકા મંતર-સુરજ નીકલનેસે પેહલે લોબાન ઓર દો લોંગ (લવંગ) આગમેં જલાવે, ઓર સંદલ, ઓર ઇતર, ઓર લોબાન, ઓર પુલ, અપને પાસ રખે ઓર ઇસ મંતરકો, ૨૧ એછીસ બાર, સાત મંગલ તક પરહે. યાને હર મંગલકો ૨૧ મરતબે પરહે. જબ અમલ કબજેમેં આ-જાયે, તો પુલ પર, ૨૧ મરતબે પરહુ-કર પુક દેવે. ઓર મત-લુબકા પીઠ પર મારે, પુકા ચાહે, તો વોહ સાથ હો-જાયે, વોહ મંતર યે છે.

કામરૂ દેસસે આઈ અકછા દેવી, જહાં ઇસમાઈલ જોગીઠી પુલવાડી, જહાં બસે લુના ચમારી, જહાં જાયે હમારે પુલકી બાસ, સો સો આવે હમારે પાસ, દોહાઈ લુના ચમારીઠી,

૧૩૮-ચોહખતકા સુરમા-આકાશ-બેલ, (હીંદી વાંદી) જો આમ, ઓર ઇમલી, વ-ગયરા, કે ઉપર ઉગતા હે. થોડી રૂંધમેં લયેટ કર, ઇતવારકે દીન, દીનકો એક બજે ચમેલીકા તેલ જલાવે, ઓર સુહાગેકા ઇતર, ઓર પાન, ઓર પુલ, અપને પાસ રખે, ઓર કાજલ પાડ-કર, આંખોમેં લગાવે. ઓર હસકે સામમેં જાવે, તો વોહ આશીક હોવે.

૧૩૯-અઢાવત-કીસીમેં દુશમની કરના મંત્રુર હોવે, તો આરતકે સરકે બાલ, ઓર મરહકા કપડા, જલાકર, દોનોંકો ખીલાવે, તો આપસમેં દુશમની હોગી.

૧૪૦-ચોહખતકા મંતર-ગાઝે ગીડરોકે સરમેં એક છોટીસી સીંગ હોતી હે. હસકો ગીડર સીંગી કેહતે હે. અગર પખ નક્ષત્ર ઇતવારમેં ઉસ સીંગકો લાકર ધુપ દેવે, ઓર સીંદુરકા ટીકા લગાવે, ઓર ચે મંતર, ૧૦૮ મરતબે પરહે, તો વોહ સીંગ સીધ હોગી, યાને અમલમેં આયેગી. ફીર ઉસે નવ-ચંદી ઇતવારકો શુલાબકે પાનીમે ધીસ-કર, હસકે કંધે પર, ચા હામન પર લગાવે, તો વોહ ઉસકા તાબેદાર બનેગા. વોહ મંતર ચે હે.

ગંગા જમનાકા પાની લાઉં, ગીડર સીંગી સીધ કરાઉં
 હસકે કંધે લગાઉં જાયે, વોહ મેરે બસમેં આયે, જો ન
 આધે મેરા કામ. મહાદેવકો ઉસકો આન. શુર ગોરખકી ફ
 હાક, ગીડર સીંગ સીધ હો-જાયે,

૧૪૧-ક્રીસીકેા અપને તાળે કરનેકા મંતર-એક ઓઠીસી સુપારી ઇતવારકેા ખરીદ લાવે, ઓર ઉસી દીન યાને ઇતવારકેા ઉસકેા સીંદુરકા ટીકા, ઓર લોખાનકી ધુની દેકર, એક પાક હખત્રી મેં બંધ કરકે-રખ છોડે. જળ કલી સુરજ, યા ચાંદ ગહન હો, તો ઉસ રોજ, કમર તક પાનીમેં બકર, વોહ સુપારી નીગલ જાવે, ઓર થે મંતર પરહતા રહે. જળ ગહન ખતમ હો-જાવે, તખ બાહર નીકલ જાવે. દુસરે રોજ જળ પા-ખાના ફીર, તો ઉસમેંસે વોહ સુપારી સાખીત નીકલ-કર, પોકર અછછી તરેહ સાફ કરકે રખ છોડે. પસ છુસકેા ઉસકેા એક દુકડા પાનમેં ખીલા દેગા, વોહી ઉસકે કેહનેમેં હો-જાયેગા, લેકીન ઇસ બાતકા ખ્યાલ રખજે. કે અમલ કરને-વાલેકા મોંહ ચાંદ. ઓર સુરજકી તરફ અમલ પઠતે વક્ત હો, ઓર પાની દુંટીકે બરાબર હો. વોહ મંતર થે હ.

કાલે બનકી શુલ છડી, ગહન લગે ગોચાયે, ગહન સુપારી ખાતે-હી મેરે બસમેં હો-જાયે. દુહાધ મહાદેવકી, દુહાધ શુર ગોરખનાથ-કી.

૧૪૨-ક્રીસીકેા અપને ઇશ્કમેં દીવાના કરનેકા મંતર-ક્રીસી એકેલે મહાનમેં રાતકે વક્ત નંગા હોકર, ચોકડી સાર કર બસેઠ જાવે, ઓર અપને પીછે ચીરાગ જલતા રખજે. તાકે અપના સાચા સામને તક્કર આવે, ૧૦૮ મરતમેં મંતર પરહ-કર ઉઠ ખડા હોવે, ઇસ તરેહ ખીલા-નાખાહ, મ્યાસ

રોજ તક અમલ કરે, તો મતલબ ઉસકા હાસીલ હોગા.
વેહ મંતર ચે હે.

યા ઇબલીસ, યા શયતાન, એરી શીકલ બનકર પુલા-
નેકો રાન, સુતેકો જગા લા, બચઠેકો ઉઠાલા, ન-લાવે, તો
અપની માંઝ દુધ પીયા હરામ કરે.

૧૪૩-મોહબ્બતકા મંતર-હીંદુ લોગ, જો સુખાહકો
હરીયા કિનારે મીસવાક (હાતન) કરકે, યોર ઉસકો ચીરકે ફેંક
દેતે હેં, વેહ બહોતસે જમા કરકે સુખા રખે, પસ
હસેહરા, યા દીવાલીકી રાતકો, અકેલા જંગલમેં બાવે. યોર
આબાદીસે દુર, કહીં પીપલ યા બઠકા, (હીંદીવડ) અકેલા હરખ
બઠા હે, ઉસકે નીચે બાકર એક ચુહા બતાવે. યોર જોપરીમેં
ચાંવલ પકાવે. લકડીયોંકી જગા વેહી મીસવાક (હાતન) જોપરીકે
નીચે જલાવે. મગર અપને આસપાસ એક બઠા (હિસાર) કુંડલ
ખેંચ લેવે. યોર ઉસી કુંડલ-કે અંદર બથેઠ કર. ચે કામ કરે,
યોર ચુહાલી કુંડલકે અંદર બતાવે. જબ તક ચાંવલ પકકે
વહાં તક આપ મંતર પરહતા રહે. મગબુત દીલ કરકે બચઠે
યોર હરગીઝ ન-ડરે. બહોતસી ખૌફ-નાક શીકલેં દીખાઈ
દેંગી. યોર કુંડલકે ચારોં તરફસે આકર ઘેરેગી. મગર કુંડલકે
અંદર ન આ-સકેંગી. ઇસલીચે બીલકુલ બે-ફીર હોકર અંદર
બચઠા રહે, જબ જોપરીકે અંદર ચાંવલ પક-કર ગલ બાવે, તબ
ઉસ જોપરીકો ઉઠાકર પીપલકે બાડસે મારે, કે કુછ ચાંવલ

અંકે સાથ ચીપક કર રેહ-અધંગે, ઝોર કુજ ગીર પડે એ.
 પસ ઉન દોનોં કિસમકે ચાંવલોંકો અલગ અલગ પેહલાન-
 કર રખખે ને ચાંવલ ચીપક-કર રેહ-ગયે થે, અમર ઉનમેંસે
 એક દો દાને કીસીકો મીઠાઈમેં મીલાકર ખીલાયેગા, તો વોહ
 શખસ ઉસીકા હો-જાયેગા. ઝોર અગર ગીરે હુયે ચાંવલ-મેંસે
 એક દો દાને કીસીકો ખીલાયેગા, તો બુઢાઈ-હો જાયેગી. મગર
 ઉન ચાંવલોંકો ધુપમેં અછી તરેહ સુખાકાર રખખે. કયુંકે અગર
 ગીલે બંધ કરકે રખખે, તો સડ જાવેગે કુંડલ નીકાલનેકા
 મંતર થે હે.

આય-તુલ કુરસી, દીન કુરઆન, ચવઠા તબકે તુઠ
 રહમાન, આય-તુલ કુરસી દીન હજારી, મોહંમદ રસુલુલ્લાહ
 તેરી અસવારી, લંકાસા ઠોટ સમંદરસી ખાઈ, મા હજરત
 મુલય-માન પયગંબર તેરી દુહાઈ.

તીન મરતબે થે મંતરકો પરહે. ઝોર છુરી-પર કમ
 કરે, ઝોર છુરીસે એક હલકા (કુંડલ) અચસા ખેંચે. કે
 લકીર કહીં દુટને ન-પાવે. ઝોર જહાં કુંડલકે દોનોં સીર
 મીલ-જાવેં, વહીં છુરી ગાડ દેવે. પસ ઉસકે અંકર જાયેક-કર
 કુલ અમલ કરે. ઝોર ચાંવલોંકે પકને તક, નીચેકા અમલ
 પરહતા જાવે. વોહ અમલ થે હે.

હરના-અરસે ચાંવલ લાઉં, મંઝા-જલસે ખીર પચાઉં,
 ખીસકો થે ખીર ખીલાઉં, ખીર ખીલા-કર અસમેં જાઉં,

કીકું તેરે મીત પીલા, જીને તુંકે ગોઠ પીલાયા હે, અનંત કીકું
અનંત કીકું. પીસીયોં ફંત બાગો, જીસ કામમેં લાઈ, ઉસમેં
લાગો.

૧૪૪-અચ્ચા પચદા હોનેકા હઈ દૂર હોનેકા મંતર-
અગર કીસી આરતકો જન્નેકા હઈ હોતા હો. ઓર અચ્ચા
પચદા ન હોતા હો, તો યે મંતર પરહ-કર, કાલે દોરમેં
આત, ગીરેહ ગાઈ લગાવે, ઓર કમરમેં બાંધનેકો દેવે. ઈન્શા
અલ્લાહ તુરત, અચ્ચા પચદા હોવે, ઓર જબ અચ્ચા પચદા હોવે,
તબ વોહ દોરા ખોલ-દેવે. વોહ મંતર યે હે.

અરજન સરજન તારા દુટે, પુલાનીકા (આરતકા નામ
હેવે) ચેટ છુટે.

૧૪૫-ખીછહુ ઉતારનેકા મંતર-અગર ખીછહુ ઉતારના
મંજુર હો, તો યે અમલ સાત રોજ ફજરમેં કરે. ચને ભુને
હુયે, પાવ-સેર લેકર, ઉસ-પર, સો મરતકે યે મંતર પરહ-
કર હમ કરે. ઓર વોહ ચને અચ્ચોકો બાંટે. બાઆદ સાત
રોજકે ખીછહુ ઉતારે, તો એકર ઉતર બાયેગા. વોહ મંતર
યે હે.

બડમેં જડ, જડમેં ડાલી, વહાં બસે ખીછહન કાલી,
ખીછહનકે અકારે અચ્ચે, છે કાલે, છે કબરે, છે કંકોતરે,
ઉતરે તો ઉતાર, વહે તો માર, ઉતર ખીછહુ હંક છોહ.

મેરે ઉતારે ના ઉતરે તો, ખાખ મોઘનુહ-દીન ચીથતીકી આન.

૧૪૬-મોહનીકા મંતર-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર બના-લેવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇસ મંતરકો સાત દીન તક, યાને હર રોજ એકસો આઠ ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહે. યા દીવાલીકે દીન પરહે. તો મંતર અમલમેં આયેગા. ફીર પાનકે ખીડે પર દમ કરકે ખીલાવે. ઇસ તરેહ તીન ખીડે ખીલાવે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

અચપલ મોહની ચંચલ નાર, છોડે ઘંટી ફીરે ઘરનાર,
હાથમેં ખીડા રાહ સુધાર,* ઉસકો ખાતે સુખ નહો, સોતે
સુખ નહો, જબ દેખે હમારા સુખ, તો આવે ઉસકો સુખ,
હમારા બચન ન રખે, તો તુઝે મહાખીરકી આન.

ખાખ છખખીસવાં-શોઅબોદોંમેં.

૧૪૭-થોડા નવસાગર, ઓર આકર કરહા (અકકલ-ગલા)
ધીસ-કર, અપને મોંહકે બીચમેં રખે. ઓર ઉસકે પાનીસે
ગરગરા કરે. ખાઅહ ઉસકે ઇંગારા આગકા જલતા હુવા, બીચ

*યહાં ઉસ શખસકા નામ લેવે, અમલમેં સાતે વક્ત નામ લેનેકી
શુરરત નહીં હે. લેકીન પાન પર દમ કરતે વક્ત નામ લેવે.

મોંહકે રખજે, તો હરગીઝ મોંહ ઉસકા આગસે ન-જલેગા.
ગોયા મોંહમેં બરફ રખખા હે.

૧૪૮-અગર થોડી ખાક, કે જહાં પર ગધા લોટા હો,
વોહ લેકર નીચે હસ્તર ખાનેકે રખજે. તો ખાને-વાલે લોગ ઇસ
શીદતસે હંસે, ઓર કેહ-કહા મારેં, કે ઉનકા ખાના છુટ
જાયે, હંસી હરગીઝ બંદ નહો.

૧૪૯-અગર સુરદા (મૈયત) ઇનસાનકે દાંત, ઓર હુદહુદ
જાનવરકી જખાન, કીસી શખ્સકે સીરહાને રખજે, તો વોહ
હરગીઝ ખાખ યાને નીંદસે નહીં જાયેગા.

૧૫૦-અગર કીસીકો ખીછછુને ડંક મારા (કાટા) હો, તો
થોડા નવ-સાગર લેવે, ઓર ઉસમેં ચુના મીલાવે, ઓર વોહ
ધીસકર સુંધાવે, કે છસસે ઉસકી બુ દીમાગમેં પહોંચેગી,
તો ફૈરન ખીછછુકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

૧૫૧-અગર કીસીકો સાંપને (ડંક મારા) કાટા હો, તો
ઉસી વક્ત એક ચીનેાઠી બરાબર નીલા-થોથા લેવે. ઓર
બારીક ધોસકર, સાંપ કાટે હુચે-કે દીમાગમેં પહોંચાવે, તો
ઉસી દમ વોહ શખ્સ હોશમેં આ-જાયેગા, ઓર મરનેસે
જય જાયેગા. લેકીન યે ઇલાજ જલ્દ કરના ચાહીયે, કયું-કે
દેર હોગી, તો ઇલાજ કારગર ન-હોગા.

૧૫૨-સમંદર-કીન, ઓર ગંધક, કો રૂધમેં લપેટ કર,
ઓર ઉસકી બત્તી બનાકર, તીલકે તેલમેં રખકર બત્તીકો
જલાવે, તો કયસીબી હવા ચલેગી, લેકીન બત્તી નહીં બુજેગી.

૧૫૩-ઇતવારકે દીન જબ અમાસ હો, તખ વુવુ, યાને (ધુવડ) બનવરકા તલવા લેકર, ઉસે પાનમેં રખ-કર, હસ ઐરતકો ખીલાવે, તો વોહ બસમેં આ-જવે.

૧૫૪-છુઈ-મુઈ, યાને શરમીદગીકી પત્તી લેકર, ઇતવારકે દીન હાથમેં મલે, જબકે કીસી ઐરતકો શરમીદા કરના મંજુર હો, તખ અપની હથેલી ઉસે દીખાવે, ઐર મુકી બંદ કર લેવે, જબ તક અપની મુકી બંદ રહેગી, ઉસકે પીસતાન (છાતીયાં) ગાયેબ રહે'ગે.

૧૫૫-જંગલી મેંડકકી ચરખી લેકર, તીન બાર તલવેમેં, અંગુઠેસે એડો તક મલકર, આગ પર ચલે જાયેં, તો પાઉં હરગીઝ ન-જલેગા.

૧૫૬-ઐરતકા સબુચા, યાને ઘડા, પાનીસે કલી ખાલી ઐર કલો ભરા હુવા માઅલુમ હોવે-હંસકી ચાંચ લેકર મંગલકે રોજ પન-ઘટકે રાસતેમેં એક લકીર ખેચે, જો કોઈ પનહારી ઉસ જગાસે ઘડા લેકર જાયેગી. તો ઉસકા ઘડા ખાલી માઅલુમ હોગા. ઐર ફીર ઉસ તરફ જાયેગી, તો ઘડા ભરા હુવા નઝર આયેગા. ગરઝ-કે છતની દક્ષા આના જાના હોગા ઉતની દક્ષા ખાલી, ઐર ભરા હુવા માઅલુમ હોગા.

૧૫૭-બનવરોંકો પકડનેકા ઇલાજ-ચાહીયે, કે ચને, ચા ચાંવલ, ચા ગીહુ, લેકર મદારકે (ચાંકડા) દુધમેં તર કરકે સુખાવે, ફીર હસ જગા પર વોહ દાના પડેગા, ઐર જો

પરીંદા ઉસે ખાયેગા, તો ફૈરન બે-હોશ હો-જાયેગા, ઉસ હાલતમેં ઉસકા પકડ લેના આસાન હે.

૧૫૮-બ-ગયેર ખુંટીકે ખીડાઉં-પર ચલના=અગર સુફેદ ચીનોડીકો પાનીમેં ઘાસકર, ખીડાઉં-પર, લગાવે. ઓર ઉસકો સુકાવે, ઓર ફીર પાંઉ ઘાકર ખીડાઉં-પર, બ-ગયેર ખુંટીકે ચલે, તો ચલ સકેગા.

૧૫૯-અગર હડતાલ, ઓર મંસલ, ગાયકે મસકેમેં ખીલાકર સાત ગોલીયાં બનાવે, બાઅદ એક હફતે તક, મોરકો ખીલાવે, બાઅદ એક હફતેકે ઉસ મોરકી બેટ (ગુ) લેકર, હાથમેં લગાવે, ઓર ફીર હાથમેં ચાંદી, યા સોનેકી કોઈ ચીઝ અપને હાથમેં લેવે, તો ધીસીકો માઅલુમ ન-હોગી.

૧૬૦-તમામ ઘરમેં સાંપ દીખલાઈ હોંગે-સાંપકી ઠંચલી લાકર, ચર બત્તી બનાવે, ઓર ચાર કોડીયે તાંબેકે લેકર, ઉસમેં તેલ ડાલે, ઓર ઉન બત્તીયોંકો સીલગાવે, ચીરાગોંકા રૂખ મશરીક, ચાને પુરબકો તરફ રખાવે, તો એક ઘડીકે બાઅદ, તમામ ઘર સાંપોંસે લાગા હુવા માઅલુમ હોગા. અગર ચીરાગ શુલ કર દોગે, તો તમામ સાંપ ગાયેબ હો-જાઈગે.

૧૬૧-લોહીકો ઝંજીર, યા સંકલ, આગમેં ગરમ કી હુઈ પકડના-લગડેકે પત્તોંકા અરક હાથમેં ખુબ મલકર, સપ્રયેમેં ખુશક કરે, ફીર ગરમ કી-હુઈ ઝંજીર, યા સંકલ પકડોગે, તો હાથ જલનેસે મહપુઝ રહેગે.

બાળ સત્તાઈસવાં-અઢવીયાત. ચાને દવાઈયોંકે બ્યાનમેં,

બાનના ચાહીયે, કે સીવાયે મૌતકે કોઈ અયસા મરઝ નહીં, કે છસકે દક્ષા હોનેકે લીયે, દવા ઓર દુઆસે ઇલાજ ન-હોવે. મુસલીમમેં બખીર રહી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત રસુલે કરીમ, સલ, ને ફરમાયા, કે હર બીમારીકી એક દવા હે, ફીર જબ વોહ દવા બીમારકો પહોચે, તો ખુદાકે હુકમસે સેહ-હત હાસીલ હોતી હે. જબ આદમી કીસી મરઝમેં મુખ-તીલા હો-જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે અલ્લાહ તઆલા, પરતવક-કલ કરકે, અપને મરઝકા ઇલાજ કરે, ઓર યે સમજે, કે શાફીએ બરહુક અલ્લાહી હે. ઓર દવામેં ઉસીકી (અલ્લાહકી) તાસીર બખશી હુઈ હે.

૧૬૨-સરકે દર્દકા ઇલાજ-જબ કીસીકે સરમેં દર્દ હો, તો યે લેપ સર પર લગાવે, સુંઠ, ઓર ઓરંડ, કી જડકા છીલકા બારીક કુટકર છાન લેવે, ઓર ઉસકો પાનીસે ધોકર, સાઠીકે ચાંવલકે સાથ બારીક પીસકર સર પર લગાવે.

૧૬૩-સરકે દર્દકા ઇલાજ અગર કીસીકો દર્દ સરમેં ગરમીસે હોતા હો, તો સુફેદ સંદલ, ઓર શુલે નીલોફર (કુંપલીકે પુલ) ઓર જવકા આટા, યે તીનો ચીઝે વજન આર આર માસે બર

લેવે, પાનીમેં પીસકર પેશાનીકે ઉપર લગાવે.

૧૬૪-આધે સરકે હર્દકા ઇલાજ-કાગળ લીમુંકા રસ, દો (ટીપે) કતરે, નાકમેં ડાલે, અસ તરફ સરકા હર્દ ન-હો, ઉસ તરફ નાકકે સુરાખમેં ડાલે.

નવ-સાગર, ચાર રતી, પાનીમેં ધીસકર, નાકમેં ડાલે, અધર હર્દ ન-હો, ઉસ તરફકે સુરાખમેં ડાલે.

ઇસ્કાન, ચા કંવલેકા ઇલાજ-રેવદ-ચીની, ચાર માથે, કાશની દો તોલે, કાલી હરાખ દો તોલે, ઇન ચીઝોંકો પાવ સેર પાનીમેં રાતકો બીગા રખે, ઓર સુખોહકો મલકર છાન લેવે. ઓર પીલાવે. ઇસી તરેહસે ૭, સાત રોજ તક પીલાવે, ખટટી ચીઝે, ઓર તેલ, વ-ગયરા ન-ખાવે.

ત્રીશલા ઓર સુકી ગીલો, (ગરવેલ) ચે દોનોં ચીઝેં બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર બારીક કુટે, ઓર દસ માથે, હર રોજ સુખોહમેં ખાવે, ચે દવા સાત દીન તક ખાવે.

૧૬૫-ખવાસીર, ચાને મસોંકા ઇલાજ-ખવ.સીર દો કિસમકી હે. એક વોહ, કે મકઅદમેં મસે હો, ઓર ઉસ-મેંસે ખુન નીકલે, ઉસકો ખવાસીર ખુની કેહતે હે. ઓર અસ-મેંસે ખુન ન-નીકલે, ઓર પુલ બાવે, ઉસકો બાદી, ખવાસીર કેહતે હે. ઉસકા ઇલાજ ચે હે. હાર સીંગારકે બીજકો છીલે, ઓર વજન એક તોલા લેવે, ઓર કાલી મીરચીયાં, આખા તોલા લેવે. ચે દોનોં ચીઝોંકો કુટ છાનકર ગોલીયાં બનાવે,

ઝોર વજન હર એક ગોલીકા દો માશે હોવે, અથસી ગોલી બનાવે. ઝોર વોહ ગોલી હર રોજ એક, સુખોહકો ઠંડે પાનીસે નીગલ જાવે. આરામ હોતે તક ઇલાજ કરે. પરદેઝ, ગરમ ચીઝે, ગોરત, મછલી, બેગન, વ-ગયરાકા રખખે.

શોરા-કલમી, ઝોર રસોત, હમ વઝન લેકર, ઉસકો બારીક પીસ ડાલે, ઝોર જંગલી ખેરકે બરાબર ગોલીયાં બનાવે, ઝોર હર રોજ એક એક ગોલી ખાવે. ઝોર થેહી ગોલીયાં-મેંસે ઘીસકર મસોં પર લેપ લગાવે, તો બેહતર હે.

કાલી-ભરીકા સુકુદ, (ભુકી) ખુની, ઝોર બાદી, અવાસીરકો મુફીદ હે. કાલી-ભરી એક તોલા લેવે, આધી સેકે, ઝોર ઝોર આધી કચ્ચી રખખે. ઝોર હર રોજ સાડીકે આંવલકે પાનીકે સાથ એક દીરમ ખાવે.

રસોત, સુકે ધાને, ઝોર નાગ-કેસર, થે તીનોં ચીઝે વઝનમેં બરાબર લેવે. ઝોર ઉનકો બારીક કુટ ડાલે. ઝોર હર રોજ, સુખોહમેં એક તોલા ફંકી મારે, ઝોર ઉપર થોડા ઠંડા પાની પીવે. તો બવાસીર દક્ષ હોગી.

૧૬૬-મીરગી, યાને ફેફરેકા ઇલાજ-આકર કરહા, યાને હીંદી અક્કલગરા, કુટ છાનકર શેહરમેં મીલાવે. ઝોર બરાબર આહમીકો એક તોલા, ઝોર બચ્ચેકો દો-માશે, હર રોજ ખીલાવે, એક હફતેમેં આરામ હો-જાયે.

૧૬૭-ભસકો મીરચીકા (ફેફરા) આરીજા હોવે, તો તુખમે કુચ્યા, યાને કાકચેકે બીજકો ગાયકે ધીમેં જોશ દેકર, વોહી ધી, ભસકો ફેફરા આતા હો, ઉસકી નાકમેં ડાલે. તો આરામ હોગા.

૧૬૮-આગસે જલે હુયેકા ઇલાજ-ખડકી (વડ) કુંપલ ગાયકે દહીમેં પીસકર, ઉસકો જલો હુઈ જગા પર લગાવે. તો આરામ હોગા.

અગર કીસીકા બદન જલકર સુકેદ હો-ગયા હો, તો હરડે, ઓરખેડે, ઓર આંવલે, કો પાનીમેં પીસકર લગાવે.

૧૬૯-કાનકે દર્દકા ઇલાજ-લરસન-કો કુટકર, ઉસકા સાફ અરક લેકર, નીમ ગરમ કરકે ભસ કાનમેં દર્દ હોતા હો, ઉસમેં ટપકાવે.

મીઠા તેલ લેવે, ઓર ઉસમેં ઘેડાવજ ગરમ કરે. ઓર જખ ઠંડા હોવે, ઉસ વક્ત કાનમેં વેહ તેલ ટપકાવે.

ભસ ચખ્ખકા કાન પક ગયા હો, ઓર ઉસમેં સે પીપ બેહતા હો, તો ખાલીસ ચેહદ (મધ) લાકર, ઉસકો ખુબ ગરમ કરકે, ઉસકી બત્તો બનાવે, ઓર વેહ બત્તી ઉસ કાનમેં રખખે, તો પીપ ચંદ રોજમેં ચંદ હો-જાયેગા.

૧૭૦-ઢાંતોકે દર્દકા ઇલાજ-તુલસીકી પત્તીયાં, ઓર કાલી મીરચીયાં, પીસકર ગોલી બનાકર, ઢાંતોકે નીચે દબાયે.

અક્કલગરા, નવસાગર, ઓર અફમુન, હર એક પાંચ પાંચે પીસકર, ઢાંતો-પર રખખે, તો દર્દ દૂર હોગા, ઓર મીરચી મર જાયે.

૧૭૧-ખાંસીકા ઇલાજ-મુલેહી, (જેઠીમદ) ઓર કાલી મીરચ
ખીરયાન (ભુનકે) કરકે, બરાબર ઉસકે મીસરી મીલાકર કુટ
છાનકર ચનેકે બરાબર, ગોલીયાં બનાવે. રાતકો દો ગોલીયાં
મોંહમેં રખજે. યે ઇલાજ બલગમી ખાંસીકો મુદીદ હે.

કાકડા-સીંગ, જેઠીમદ, બબુલકા શુદ્ધ, ખસખસકે
પોસ્ત, પીપલ (છોટી પીપર) સમંદર ફલ, બરાબર વજન
મેં લેવે, ઓર કુટ છાન-કર, સુકુદ, ચાને લુછી બનાયે,
ખુરાક હરરોજ ત્રીન માથે ખાવે.

૧૭૨-હીચકીકા ઇલાજ=નારીયેલકે બલ જલકર, રાખ
ઉસકી પાનીમેં મીલાયે, ઓર જખ વોહ રાખ (ખાક) પાનીકે
નીચે બયેઠ બાયે, તો પાની ખાલીસ (સાફ) ઉસકા લેકર પીયે.

મોરકે પર જલાકર, ત્રીન માથે, ખાલીસ શેહદમેં
મીલાકર ખાયે.

પુદીના ઝાકરમેં મીલાકર ચાખે.

૧૭૩-તાપ તીલીકા ઇલાજ-લીમુકા અરક, એક દામ,
ખ્યાઝકા અરક, એક દામ, ખાહમ મીલા-કર, ચવદા રોજ તક
પીયે. ઓર સીવાયે નરમ ચીઝકે, માનીદ ખીચડી, ઓર
દાલ ખુશકે, કે ઓર ન-ખાવે.

કરેલેહી કુંપલેં સુખી, વજન સાડે ત્રીન મીસકાલ
લેવે, ઓર ઉસસે આધા વજન કાલી મીરચીયાં લેવે,
ઓર કુટ છાન-કર, હર રોજ સુખોહકો ઠંડે પાનીકે સાથ
પીયે, તો તીલીકી સખતીકો દૂર કરતા હે.

૧૭૪-સુઝાક, યાને પીરમેકા ઈલાજ-કમાખ-ચીની, ફેવંદ ચીની, જોર ઈલાયચી, વજન હરએક છે માશે, કલમી શેરા, એક તોલા, મીસરી દો તોલે, એ સખ ચીજે બારીક કરકે ગાયકે દુધ સાથ પીયે.

બાસવંતીકે પુલ, પેહલે રોજ, એક પુલકો બતાશેકે સાથ આવે, ઈસી તરેહસે ચાર રોજ તક આવે, એક એક પુલ રોજ ઝીઘાઘા આવે, જોર પાંચવેં રોજસે એક એક પુલ કમ રકે આવે, કે એક તક હો-જાવે, ઈનશા અલ્લાહ, સુઝાક (પીરમા) અછું હો-જાયેગા.

દો બતાશે લેકર, ઉસમેં બડકા (વડ) દુધ ભરકર, ૩ તીન રોજ સુખોહકે વક્ત આવે, બડકા દુધ અકસર સુખોહકો સુરજ નીકલનેકે અબ્વલહી નીકલેગા.

સંદલકા ખાલીસ તોલ, બતાશેમે ડાલ-કર ચંદ રોજ આવે, તો બીમારી દુર હોગી.

મેંહદીકે પત્તે, આંવલે, સફેદ જીરા, જોર ધનીયા, (ધાને) જોખરૂ, સખ વજનમેં એક એક તોલા લેવે, જોર ઈન સખકો થોડા કુટ ડાલે, જોર મટ્ટીકે કોરે બરતનમેં પાની ડાલકે દાંતકો લીજાવે. જોર સુખોહમેં પાની નીચારકે ઉસમેં એક તોલા સકર મીલાકર પીવે.

૧૭૫-આંખોકા ઈલાજ=સુરમા બનાનેસી તરકીબ, મુરમેકા પરચર દો માશે, ફાંકેકે પોસ્ત છે માશે, બાંસ લેખન,

છે માશે, ઇન સબ ચીજોંકો ખરલ કરકે સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમે લગાવે. તો આંખોંકી રૈશની ઝીયાદા દોળી.

છનકો આંખે કમજોર હો-ગઈ હો, તો ચે સુરમા બનાવે,-બાફરાન, કાપુર, ઓર મીસરી, ચે તીનોં ચીજેં હમ વજન લેકર, બારીક સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમે લગાવે.

૧૭૬-દરમેકા ઇલાજ-ફીટકા-કો આળ પર સેકે, ઓર ઉસકે બરાબર મીસરી લેવે, ઓર દોનોંકો કુટ-કર ભુકો બનાવે. ઓર ખુરાક દો માશે, હર રોજ ખાવે.

મદાર યાને આંકડેકો કલી, કે જો ખીલી નહો, વોહ લેવે ઓર દો હીસ્સે અજવાન લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર શુકકે અંદર મીલાવે, ઓર ગોલીયાં બનાવે, એક તોલા સુખોહમે ખાવે.

૧૭૭-કુન્વતે બાહ, યાને તાકતકી હવાયે-સમંદર સોખ, તાલમ-ખાના, (એખરા) તુખમે રીહાન, હરએક પાંચ દીરહમ કુટ છાનકર, સુપુફ બનાકર, આઘા દામ, નહાર મોંહ ખાવે, તુરશી (ખટાશ) ઓર બાદીસે (ઠંડી ચીજેં) પરહેઝ કરે.

આકર કરહા, (અક્લ-ગરા) એક દીરહમ, તુખમે રીહાન, આંક દીરહમ, શક્કર ત્રવ દીરહમ, કુટ-કર, ઓર છાનકર, ગોલીયાં બનાકર એક દીરહમ ખાવે.

મનીયા શુદ, ઓર બહુ-ફલી, ચે દોનોં ચીજેં, બરાબર મીસકર, એક તોલા હર રોજ, ફૂલકે સાથ ખાવે, તો મની

(ધાત) ગાડહી હોગી. ઓર કમરકા હઈ, ઓર કમજોરી-કી
શીકાયત દુર હોગી.

૧૭૮-તપ, યાને બુખારકા ઇલાજ-સમંદર ફલ, ઓર કાલી
મીરચ, તુલસીકે પત્તે, યે સખ બરાબર વઝનમે લેકર, એક
માશા, તપ આનેકે અવલ, બાસી પાનીકે સાથ ખાવે.

પીપલ, (પીપર) કાલી-મીરચ, ઓર કલોંજી, ચીરાતા,
ગેરૂ, હર એક, એક એક માશા, ભગકે પત્તે હો-માશે, કુટ
છાનકર સુપુક બનાયે, ઓર બુખાર આનેકે અવલ સુપુક
એક માશા ખાવે. બચ્ચેકે આધા માશા દેવે.

તુખમે રીહાન, વઝન એક તોલા લેકર, ઉસકો એક
તોલા મીસરીકે સરખતમે ભીગા દેવે, જબકે વોહ પુલ
બાવે. તો તપ-વાલેકો ત્રીન રોજ તક, ઇસી તઓરસે પીલાવે
પુલા ચાહે, તો તપ દક્કા હો-બાયેગી.

૧૭૯-ઝેહરકા ઇલ જ ઇસ, સખસને ઝેહર ખાયા હો, તો
ઉસકો કચ, (ઉલટી) ગરમ પાની, યા ખારા પાની, પીલા
કર કસાવે, યા ઘી પીલાવે.

સખ કીસમકે ઝેહરકો ફાધિલા કરે-ચોલાઈકી જડ,
અગર તાઝી હો, તો એક તોલા, ઓર અગર પુરક (સુખી)
હો, તો ૭ માશે; પાનીમે પીસકર ગાયકે ઘીકે સાથ ખાવે,

ગાયકા ઘી, દસ દીરહમ, ઓર લાહોરી નમક, દો દીરહમ, મીલાકર ખાયે, તો સાંપકે કાટે હુયે, શખસકો ફાયેલા હોગા. ચાને ઉસકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

૧૮૦-કંઠ-માલાકા ઇલાજ-મુલીકે બીજ, પીસ-કર બકરીકે દુધમેં મીલા-કર લેપ કરે.

ગાયકે સીંગ, ઓર નાખુનકો જલાકર, ઘીમેં મીલા-કર, કંઠ-માલાકે દાનોં-પર લગાવે.

૧૮૧-આવાઝ ખુલનેકા ઇલાજ-ખસખસકે પોસ્ત, ઓર અજવાયનકો પાનીમેં ભેશ દેકર, ગરગરે કરે, ઓર ગુંદીકી જડ, મોંહમેં રખખે.

ચાંવલ, ગુડમેં પકાકર, વોહ સોતે વક્ત પેટ ભરકર ખાયે. ફીર જોકે ઘંટેકે બાઅફ, દો ચમચે, નીમ અરમ પાની પીયે, ઓર મોંહમેં કબાખ-ચીની રખખે.

૧૮૨-ઝુકામ, ઓર નઝલેકા ઇલાજ-જો પુઝલાત દીમામ-સે નાકકી વાહસે નીકલે, વોહ ઝુકામ હે, ઓર જો હફક-ફી તરફ ખીરે, વેહ નઝલા હે, ઈસ મરજમેં જમાઅ, ઓર ઉધે સોનેસે, ઓર ખટાઈ, ઓર ફહી, ઓર ઘી, ખાનેસે પરહેઝ કરે. પાની કમ પીયે. જુંઠકા કાહવા, પીનેસે જુઝલકો ફાયેલા હોતા હે. ઓર બકરાન પીસકર, ગરમ કરકે સર પર, લગાનેસે ઝુકામ ધુરકે હો-જાતા હે.

૧૮૩-આલ ઉડાનેકા પાઉડર=કલઈ ચુના, બે-કે જુઝા હુવા નહો, વોહ હો તોલે, હડતાલ ઝડે, ઉમઢા એક તોલા, સગે જયહત, એક તોલા. કાપુર હો માથે. ઈન સખકો-(ભુકી) મુકુર કરકે. કીચી શીશીમે રખએ, ઓર ઝુરતકે વક્ત કહરે (થોડા) લેકર પાનીસે લગાયે, ઓર ચંદ મીનીટ બાઅદ ધો ડાલે, તો બાલ સખ ઓર બાઈગે, ફીર કહરે (થોડા) તેલ લગાયે.

૧૮૪-ગુલાબકી ગોલીયાં=સોના-મકીકે પત્તે, વઝન એક તોલા લેકર, ઉસકો બઢામકે તેલમે મોલાકર, ગુલ-કંદ, હરડેકા ચુરખા, કાલી દરાખ, દુધીયા મગઝ, હરએક એક એક તોલા લેકર. સખકો પીસકર, ઉસકી ગોલીયાં જગલી બેરકે બરાબર બનાકર રખએ, ઓર ઝુરતકે વક્ત, એક યા હો, ગોલી મુખોહકો યા ચામકો ખાનેસે પેટ સાફ હો-બતા હે.

૧૮૫-મોંહકી બઢણુ દુર કરનેકા ઇલાજ—અગર મોંહસે બઢણુ આતી હો, તો યે ગોલીયાં બનાકર મોંહમે રખએ. ઇલાચચી, મુપારી, લોંચ, ઓર આઠર કરહા, (અકકલ-ગરા) હરએક એક તોલા. ઓર ગુલાબકા પાની, ઓર પકડે પાન, લેકર ઉસકો ખરલ કરકે, ઉસકી ગોલીયાં, છોટી છોટી બનાકર મોંહમે રખએ.

૧૮૬-મસોડોંકા વરમ, (સોબા) દુર કરનેકા ઇલાજ—અમેલીકે પત્તે, મોલસરીકે બાડકી છાલ, ચુંદીકે બાડકી છાલ, થોડી થોડી લેકર પાનીમે ડાલ-કર. બોધ કરકે ઉસકે ગરબરે કરનેસે વરમકો મીઠાવા હે, ઓર દરકો દુર કરતા હે.

૧૮૭ હયઝા, યા કેલેરાકા ઇલાજ-અગર કય (ઉલ્લી) ઓર
દસ્ત બારી હોં, તો દરયાઈ ખોપરા, ઓર જેહરા મોહરા, યે
દોનોંકો ગુલાબકે પાનીમે' ઘોસકર, ઇમલી, યા અનારકે
શરબતમે' મીલા-કર પીલાનેસે, દસ્ત, ઓ કય, બંદ હોંગે,

૧૮૮-તીહાલ, યાને તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ=અગરકે પાસ
એક સખત ગોલા હો-બતા હે, અસસે બદન દુખલા, ઓર
ખુખારભી આને લગ બતા હે, ઉસકા ઇલાજ યે હે.

નવ-સાગર, રાઈ, અજવાન, કતીરા ગુંદ, સબ એક એક
માશા, મીસરી દો માયે, ઉસકા સુપુદ (ભુકી) કરકે હરરોજ
યે ખાયા કરે, ઓર ઉપરસે ઠંડા પાની પીકર અસ તરફ
તીલ્લી હો, ઉસ બાજુ લેટ બાવે, ઓર પાવ કલાક તક લેટ
રહે. ઓર મરીઝ બચ્ચા હોવે, તો દવાઈકા બાધા હીસ્સા
લેવે. પરહેઝ-ખટ્ટી ઓર બાલીકી ચીઝે, ઓર તેલ વાલી
ચીઝોંકા કરના ચાહીયે.

આમદાનોં, ઓર નાઝેરીનોં, સે ઇલતી-માસ કરતા હું, કે ઇસ
મિલાજકે જમા કરનેમે' મુજકો ખોહત મુશ્કાલે' પેશ આઈ હે. ઓર
ઇસમે' જો અમલીવાત, ઓર તાવીજાત, ઓર દવાયે' વ-મયરા, લાખીલ
હોયે હે, ઉસસે છુરર ફાયેલા મીસેગા, લેડીન મોહજમતકે અમલ હરામ.
મરીકી નિમતસે ન-કરે, કયુ-કે ઉસમે' દીની, ઓર દુ-યાવી તુકસાન હે.
ઓર અદાવતકે અમલ, અગરયે કારમર હોતે હે. લેડીન હીસીકો
મર્યાદી જાગ પર બરમાન કરનેકા ફાઇ હરામ કરકે, વયસે અમલ

કરેગા, તો ઉસમેંની તુકસાન ઉઠાયેગા, ઓર સીફથી, યાને હીંદવી અમલ, મુસલમાનોકો કરના હરગીઝ દુશ્મન નહીં હે. કયુ કે વોહ સ પ શયતાની અમલ હે. મેને ઇસ કિતાબમેં અયમે અમલ ઇસલીયે હાખીલ કીયે હે, કે અગર કીસી મુશરીફ, યા હીંદુકો ઉસકો હુરરત હો, તો વોહ ઇસસે કાયેદા ઉઠાવે. હરએક અમલ, યા ઇસમમેં તાસીર હુરર હે. લેકીન મુહુરમેંને જોમે કવાયેદ અતાયે હે, હન કવાયેદ, ઓર તરકીબોકે મોતારીક અમલ કરનેસે કામ-યાખી હાસીલ હોગી, હરકોઈ ચીઝ ખાખર અમલ કરકે તજરબા કરે, અગર એક વકતમેં કામ-યાખી નહો, તો દુસરી વકત અમલ કરે, તો ઇનશા અલલાહ, ફતેહ-મંદી હાસીલ હોગી,

ગુજરાતીમેં આજ તક અયસી કોપ કિતાબ નહીં છપી હે. ઇસલીયે ચેહ કિતાબ શાયેકીનોકો પ્રસંદ આઇ હે, કયુ કે ઇસ કિતાબકો ચાથી ખરતમેં છપવાનેકી નોખત આઇ હે.

અલ-હમ્દો લિલ્લાહ કે ચે કિતાબ ઝોંદા કરામાત, ઉર્ફ ખઝી-નયે અમલીયાત. તમામ હુઈ મુદાવંદ કરીમ અપને હખીળ હઝરત મોહંમદ મુસતાફા સલ કે તુફેલસે ઇસકો મકસુલે આમ કરે. આમીન. યા રખમુલ આ-લ-મીન.

પુરા ખબર !!

પુરા ખબર !!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો, તથા એ સિવાય બીજી
પણ મળશે એક ટાઈ લખવાથી પી. પી. થી મોકલવામાં આવશે

મુરશીદ હામીલ—એમાં 'મુદાસી' ખતવાના 'આતીની' ચાલ
છુપા કરેલ, તથા તેનાં કરાયેલ છે. કીમત ૦-૧૨-૦

દોલતે એ-અવાજ—એમાં 'મુદરેન' દર ૪૦ પાની નકલો
અને દુઆઓ, તથા મસલાઓ છે. કીમત રૂ. ૦-૧૦-૦

હયાતે અવેદાની—નવારી પે લગગત પીરતે પીર દર પીર
ચાને સેયદ અબ્દુલ-મદીઃ જલ્લાની રકની કરમાતા, અને
જલ્લાની એદવાજ છે. કીમત રૂ. ૦-૮-૦

વજાયે કહેરી—એમાં એવા અમલો, તથા દુઆઓ,
દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. કે જે ગીદા કરમાતમાં દાખલ થયા
નથી. કીમત ૦-૬-૦

તરખીર આલમ—તથા હયાતે હાથ ફેરવાથી કરીત
આરામ થવું. છુપી આજનાનુ સા. ચવું. ખાગનાં દીક્ષેતાએ કરવાં.
વીઝેરે મેરમેરી-અમનાં કરીકમા દાખલ કરેલા છે. કીમત રૂ. ૦-૧-૦

નગ-મયે રહાની આ સાત જાનની ગાયનની કિતા-

ખહારે ધરેતાં એમાં દરએકમા જુદી જુદી કવવાલી,

સયરે અમન. અને હરકી ગઝલો, અને નારકનાં ઉરદ

ગાહરે સુખન તથા મુજરાની સુડી કહેવાં ગાયનો.

વિસાલે ચાર દાદરા, હમરી, કેહેરવા, વીઝેરે કરમારી

આરામે દીલ ગાયનો વીઝેરે દરએકમાં જુદાં સુખ છે

ખઝમે કવવાલી, કીમત દર એકની રૂ. ૦-૫-૦ છે.

કિતાબો મલવાનું ઠેકાણું:—

સેયદ અનુમીયાં બીન સેયદ અમીરમીયાં કાદરીની કુંઠ

મુ. બીલીમારા, હરલો—મુરત.

